

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

56. aastakäik

10. september 2013

<u>Teatis nr</u>	Sisukord	Lehekülg
I	<i>Resolutsioonid, soovitused ja arvamused</i>	
	RESOLUTSIOONID	
	Euroopa Parlament	
	2012–2013 ISTUNGJÄRK	
	10. mai 2012 istungid	
	Istungjärgu protokoll on avaldatud ELT C 206 E, 13.7.2012.	
	10. mail 2012. aastal vastu võetud tekstid, mis käsitlevad 2010. aasta eelarvele heakskiidu andmist, on avaldatud ELT L 286, 17.10.2012.	
	VASTUVÕETUD TEKSTID	
	Neljapäev, 10. mai 2012	
2013/C 261 E/01	Piirkondlikud lennujaamad ja lennuteenused	
	Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta resolutsioon piirkondlike lennujaamade ja lennuteenuste tuleviku kohta ELis (2011/2196(INI))	1
2013/C 261 E/02	Euroopa Liidu finantshuvide kaitse - pettustevastane võitlus - 2010. aasta aruanne	
	Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta resolutsioon Euroopa Liidu finantshuvide kaitse kohta – pettustevastane võitlus – 2010. aasta aruanne (2011/2154(INI))	8
2013/C 261 E/03	Lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatav õigus (Rooma II)	
	Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta resolutsioon soovitud komisjonile muuta määrust (EÜ) nr 864/2007 lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma II“) (2009/2170(INI))	17
	RESOLUTSIOONI LISA	20

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekül
2013/C 261 E/04	Kaubandus- ja investeerimisstrateegia Vahemere lõunapiirkonna riikides pärast araabia maade kevadisi revolutsioone Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta resolutsioon kaubanduse kohta muutuse nimel: ELi kaubandus- ja investeerimisstrateegia Vahemere lõunapiirkonna riikides pärast araabia maade kevadisi revolutsioone (2011/2113(INI))	21
2013/C 261 E/05	Olemuselt bioloogiliste meetodite patenteerimine Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta resolutsioon olemuselt bioloogiliste meetodite patenteerimise kohta (2012/2623(RSP))	31
2013/C 261 E/06	Merepiraatlus Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta resolutsioon merepiraatluse kohta (2011/2962(RSP))	34
2013/C 261 E/07	Üleeuroopalise õiglaste mälestuspäeva loomise toetamine Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta deklaratsioon üleeuroopalise õiglaste mälestuspäeva loomise toetamise kohta	40

II Teatised

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

Euroopa Parlament

Neljapäev, 10. mai 2012

2013/C 261 E/08	Parlamendiliikme Corneliu Vadim Tudori puutumatus kaitsmise taotlus Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta otsus Corneliu Vadim Tudori puutumatus ja eesõiguste kaitsmise taotluse kohta (2011/2100(IMM))	41
2013/C 261 E/09	Euroopa Parlamendi kodukorra artiklite 87a ja 88 muutmise Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta otsus Euroopa Parlamendi kodukorra artiklite 87a ja 88 muutmise kohta (2009/2195(REG))	42
2013/C 261 E/10	Vastamata kirjaliku küsimuse parlamendikomisjonis arutamine (kodukorra artikli 117 lõike 3 tõlgendamine) Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta otsus vastamata kirjaliku küsimuse parlamendikomisjonis arutamise kohta (kodukorra artikli 117 lõike 3 tõlgendamine)	50

Neljapäev, 10. mai 2012

I

(Resolutsioonid, soovitused ja arvamused)

RESOLUTSIOONID

EUROOPA PARLAMENT

Piirkondlikud lennujaamad ja lennuteenused

P7_TA(2012)0152

Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta resolutsioon piirkondlike lennujaamade ja lennuteenuste tuleviku kohta ELis (2011/2196(INI))

(2013/C 261 E/01)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni teatist „Euroopa lennujaamade läbilaskevõime, tõhususe ja ohutuse tegevuskava” (COM(2006)0819),
- võttes arvesse komisjoni teatist „Ühenduse suunised lennujaamade rahastamise ja piirkondlikest lennujaamadest opereerivate lennuettevõtjate riikliku stardiabi kohta” ⁽¹⁾,
- võttes arvesse komisjoni teatist „Euroopa Liit ja naaberpiirkonnad: uus lähenemisviis transpordikoostööle” (COM(2011)0415),
- võttes arvesse oma 7. juuni 2011. aasta resolutsiooni globaalsete navigatsioonisatelliitide süsteemide transpordirakenduste kohta – ELi poliitika lühikeses ja keskpikas perspektiivis ⁽²⁾,
- võttes arvesse komisjoni valget raamatut „Euroopa ühtse transpordipiirkonna tegevuskava – Konkurentsivõimelise ja ressursitõhusa transpordisüsteemi suunas” (COM(2011)0144),
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
- võttes arvesse transpordi- ja turismikomisjoni raportit ning arengukomisjoni arvamust (A7-0094/2012),

⁽¹⁾ ELT C 312, 9.12.2005, lk 1.⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0250.

Neljapäev, 10. mai 2012

- A. arvestades, et kuna praegu puudub üldiselt tunnustatud „piirkondliku lennujaama” mõiste; arvestades, et käesolev raport ei hõlma lennujaamasid, mille peamine teeninduspiirkond on pealinn; usub, et piirkondlikud lennujaamad, st need, mis ei ole sõmlennujaamad, tuleks jagada suuremateks ja väiksemateks lennujaamadeks, võttes aluseks, mis tüüpi ühendust lennujaam pakub, reisijateveo mahtu ja ühendusi peamiste linnade ja lennujaamadega, ning nõuab tungival, et komisjon kehtestaks ühised kriteeriumid, et lihtsustada „piirkondliku lennujaama” nõuetekohast määramist, võttes arvesse kõiki eelnimetatud tegureid; arvestades siiski, et termin „piirkondlik lennuteenus” peaks olema määratletud kui lend, mis väljub piirkondlikust lennujaamast ja/või maandub seal; arvestades, et käimasoleva piirkondlike lennujaamu käsitleva arutelu käigus tuleb kindlaks määrata nende erinevad rollid ning eelkõige teha vahet saartel paiknevatel lennujaamadel ja raskesti ligipääsetavaid või majanduslikult nõrku piirkondi teenindavatel lennujaamadel;
- B. arvestades, et piirkondlik lennundus on sarnaselt teiste transpordiliikidega kodanike liikuvuse jaoks ülioluline; arvestades, et parem ühenduvus ja tõhusamad ühendveod aitaksid oluliselt parandada piirkondade ligipääsetavust, edendada ettevõtlust, turismi ja seotud teenuste arengut ning suurendada majanduslikku jõukust;
- C. arvestades, et elanike erineva materiaalse olukorra ja infrastruktuuri ebahühtlase arengu tõttu on piirkondlike lennuliinide kasutamise võimalus liikmesriigiti erinev;
- D. arvestades, et ühendusvõimalused, mida lennundus pakub ELi piirkondade kodanikele ja ettevõtetele, eeskätt raskesti ligipääsetavates piirkondades ja saartel, on äärmiselt olulised ja aitavad tagada niisuguste piirkondade majanduslikku elujõulisust; arvestades, et Euroopa lennujaamad pakuvad suurt võrku, mis koosneb 150 000 linnapaarist;
- E. arvestades, et paljud piirkondlikud lennujaamad seisavad vastamisi lennuettevõtjaga, kellel on sisuliselt monopolne seisund, mida ta saab ära kasutada surve avaldamiseks, esitades asjaomasele lennujaamale ja kohalikele ja/või piirkondlikele asutustele üha enam nõudmisi, muu hulgas lennujaamamaksude ja lennuohutuse lõivudega seoses;
- F. arvestades, et lennujaamades toimuv jaemüük on mõne lennuettevõtja poolt käsipagasile kehtestatud rangete nõuete tõttu oluliselt vähenenud; arvestades, et lennuettevõtjate ja eriti neid lennujaamu peamiselt teenindavate odavlennufirmade rakendatava nn ühe koti reegli mõju ning täiendavad meetmed kulude vähendamiseks on muutnud reisimise keerulisemaks, mille tõttu on mõnes piirkondlikus lennujaamas toimuv jaemüük drastiliselt vähenenud; arvestades, et kolmandik lennujaamade jaemüügi kasumist läheb maandumistasude kompenseerimise kaudu lennuettevõtjate toetuseks;
- G. arvestades, et Hispaania valitsus on sõnaselgelt keelanud lennuettevõtjatel kohaldada nn ühe koti reeglit, kui lennuk väljub Hispaania lennujaamast;
- H. tunnistab, et ELi mõne liikmesriigi peamistes lennujaamades on läbilaskevõime kriis;
- I. märgib, et finants- ja riigivõlakriisi tõttu on ELis lennujaamade rahastamise tingimused oluliselt muutunud, eriti mitte-sõmlennujaamade puhul;
- J. arvestades, et uute piirkondlike lennujaamade ehituse aluseks peaks olema kulude-tulude analüüs;

Neljapäev, 10. mai 2012

- K. arvestades, et kui avalik sektor investeerib lennujaamade ümberkujundamisse, siis peaksid kulutatud rahasumma ja infrastruktuuri kasutatavate reisijate arv olema omavahel teatavas tasakaalus;

Piirkondlike lennujaamade majandusküsimused

1. rõhutab, et on vaja kehtestada üldist majandushuvi pakkuvatele lennuteenustele avaliku teenuse kohustus, eriti just nendele, mis pakuvad ühendust piirkondade, saarte ja äärepoolseimate piirkondade vahel, arvestades nende piirkondade kaugust ning füüsilisi ja looduslikke tingimusi, et tagada nende täielik ligipääsetavus ja territoriaalne integreerimine; juhib tähelepanu sellele, et olemasolevad avaliku teenindamise kohustused tuleks säilitada; usub, et sellised teenused ei oleks ilma riigi rahata majanduslikult elujõulised; rõhutab, kui tähtis on muuta äärepoolseimad piirkonnad konkurentsivõimelisemaks ja edendada nende teiste piirkondadega integreerimist, et kaotada majanduslik lõhe nende ja ülejäänud Euroopa vahel;
2. on arvamusel, et piirkondlike lennujaamade levikut on soovitatav vältida, ning märgib, et piirkondlike lennujaamade arendamine vajab tähelepanu, et vältida kasutamata või ebatõhusalt kasutatavate lennujaama infrastruktuuride rajamist, mille tulemuseks oleks vastutavate asutuste majanduslik koormus; ergutab, vastupidi, tugevdama olemasolevaid lennuühendusi, eriti nendes piirkondades, kus on geograafiliselt ebasoodsad tingimused (näiteks saared); toetab sellel eesmärgil igat ühistranspordi – ka maanteetranspordi – osakaalu suurendamise algatust, et edendada transpordiühendust; rõhutab, et piirkondlike lennujaamade riiklik rahastamine peab olema kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 106 ja 107 riigiabi kohta; on seisukohal, et lennuettevõtjate suhtes, kes lahkuvad riigiabi saanud piirkondlikust lennujaamast enne kindlaksmääratud tähtaega, tuleks kohaldada sanktsioonide süsteemi;
3. palub komisjonil läbi vaadata otsus 2012/21/EL Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 106 lõike 2 kohaldamise kohta, millega vähendati künnist, mille puhul lennujaam võib saada riigiabi komisjoni teavitamata, 200 000 reisijani aastas, võttes arvesse, et ühenduse ülalnimetatud suunistes sätestatakse, et lennujaam muutub kulutõhusaks, kui reisijate arv ületab 500 000 reisijat aastas;
4. on arvamusel, et piirkondlike lennujaamade keskkonna- ja majandusliku mõju tõttu peaksid neid asjakohaselt toetama riiklikud ja piirkondlikud asutused, nende üle peaks toimuma kohalikud ja piirkondliku konsultatsioonid ning – kulude ja tulude analüüsi põhjal – peaks neil olema võimalik taotleda rahalisi vahendeid ELi fondidest ja teistest ELi rahastatavatest finantskorraldusvahenditest uues programmitöö raamistikus; soovib komisjonil võtta arvesse võimalusi, mida pakuvad piirkondlikud lennujaamad Euroopa tsentraalse transpordivõrgu osana;
5. nõuab, et toetuste ja riikliku rahastamise kriteeriumid oleksid selgelt kindlaks määratud ja läbipaistvad;
6. kutsub komisjoni üles kasutama järgmisel lennundussuuniste läbivaatamisel tasakaalustatud lähenemiseviisi, kaaludes ühendvedude tagamiseks vajaliku infrastruktuuri väljaarendamist, et tagada piirkondlike lennuteenuste sotsiaalselt ja majanduslikult elujõuline areng, tagades samas ka nende teenuste kättesaadavuse ELi kodanikele ning võttes arvesse subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtet;
7. kutsub komisjoni üles pöörama piirkondlike lennujaamade arendamise ja uute piirkondlike lennujaamade ehitamise toetamisel – eriti neis riikides, mille riiklikud lennujaamad asuvad kauges piirkondades – erilist tähelepanu statistiliste territoriaaljaotuste nomenklatuuri (NUTS) I ja II tasandile vastavate piirkondade tasakaalustatud territoriaalsele arengule, et tagada pealinnast kaugel asuvate ja hea transpordiühenduseta piirkondade innovatsioon ja konkurentsivõime ning soodustada tõeliste majandus- ja transpordikeskuste arengut;
8. rõhutab, et piirkondlike lennujaamade asjakohane arendamine aitab samal ajal arendada turismisüsteemi, mis on paljude Euroopa piirkondade jaoks eluliselt tähtis sektor;

Neljapäev, 10. mai 2012

9. märgib, et turism on osutunud majanduskriisi oludes vastupanuvõimeliseks ning et erilist tähelepanu tuleb pöörata igale majanduspoliitika aspektile või otsusele, mis võib turismi toetada või edendada, nagu lennutranspordi ja lennujaamainfrastruktuuri projektid;

10. rõhutab, et teatud piirkondlikud lennujaamad tegutsevad ainult turismi kõrghooajal, mis tekitab sageli korraldusalasid lisaprobleeme, suuremaid ühikukuluseid jne; palub komisjonil kõnealust sektorit käsitlevate uute õigusaktide vastuvõtmisel arvesse võtta nende hooajaliste piirkondlike lennujaamade eripära ja probleeme;

11. toonitab, et piirkondlikud lennujaamad muutuvad tellimislennuettevõtjate ning odavlennufirmade jaoks üha olulisemaks; rõhutab, et praegu on tellimislennuettevõtjate peamiseks põhimõtteks tegutsemine puhkusesihtkohtadesse suunduvate pikamaalendude ettevõtjatena, kelle istmevahed ja lennuaeagne teenindus on tavapäraste lennuliinidega võrreldes madalamal tasemel ja kes sageli opereerivad piirkondlikest lennujaamadest, mis ei suuda pakkuda ettenähtud teenindust ja mille lendudega odavlennufirmad oma lühilendudega ei suuda konkureerida; tuletab meelde, et kitsa kerega lennukid on eelistatud lühilendude puhul, eriti seal, kus võrgustikku kuuluvad vedajad varustavad piirkondlike lennujaamade kaudu sõlmjaamu, ja odavlennufirmade seas;

12. kutsub komisjoni üles tagama, et nõuetekohaselt kohaldatakse lennuettevõtjate sotsiaalseid tingimusi ja töötingimusi käsitlevaid Euroopa ja siseriiklikke õigusakte, nii et piirkondlike lennujaamade töötajad ei langeks sotsiaalse dumpingu ohvriks ja lennundussektoris oleks tagatud aus konkurents ja võrdsed konkurentsitingimused; nõuab, et lennujaamatöötajatele oleksid tagatud väärivad lepingutingimused, eriti lennujaamades, kus suurema osa lennuliiklusest moodustavad odavlennufirmad;

13. väljendab muret selle pärast, et sageli piirkondlikes lennujaamades tegutsevate odavlennufirmade teatud tegevus toob kaasa madalama kvaliteediga teenused reisijatele ning halvemad töötingimused; arvestades mõnede piirkondlikes lennujaamades tegutsevate odavlennufirmade agressiivset äritegevust, kasutamaks ära oma domineerivat positsiooni, ning arvestades, et kaubandus on piirkondlike lennujaamade üks peamisi sissetulekuallikaid, tunneb muret teatud lennuettevõtjate poolt käsipagasile kehtestatud nn ühe koti reegli ja muude piirangute pärast; leiab, et sellised tavad kujutavad endast konkurentsieeskirjade rikkumist, ning on seisukohal, et nende piirangute näol võib olla tegu vedaja positsiooni kuritarvitamisega; kutsub seetõttu liikmesriike üles määrama kindlaks ühised piirnormid, mis tuleb kehtestada lennuettevõtjatele selliste piirangute suhtes, ning on seisukohal, et pagasi kaalu ja mõõtmete kontroll peab toimuma enne väljumisvärava juurde jõudmist;

14. nõuab, et lennujaamade jaemüügis ostetud kaubad oleksid n-ö hädavajalikud esemed, nagu praegu on mantlid; toetab Hispaania otsust eirata oma territooriumil lõikes 13 nimetatud kohustusi⁽¹⁾ ja kutsub komisjoni üles vaagima võimalust samalaadse meetme kasutuselevõtuks kõikide Euroopast lähtuvate lennuteenuste puhul;

15. on seisukohal, et kaubavedu on piirkondlike lennujaamade jaoks positiivne tegur, mis võib neid edasi arendada ja luua tööhõivevõimalusi ka juurdekuuluvate maapealsete teenuste käimapanemise ja piirkondliku lennujaamaga seotud ärikeskuste loomise kaudu; kutsub komisjoni üles töötama välja strateegia, mis soodustaks kaubavedu ja hõlbustaks naabruskonna piirkondlike lennujaamade koostööd;

16. kutsub liikmesriikide asutusi tungivalt üles koostama kavasad eesmärgiga arendada olemasolevaid piirkondlike lennujaamasid ja muuta need tõhusamaks;

⁽¹⁾ Seadus 1/2011 (4. märts 2011), millega luuakse tsiviillennunduse ohutuse riiklik programm, aeronavigatsiooniteenuste ohutuse seaduse 21/2003 (7. juuli 2003) muutmise seadus.

Neljapäev, 10. mai 2012

17. on arvamisel, et piirkondlikud lennujaamad ei tohiks olla avaliku sektori eelarvepuudujääki suurendavaks teguriks ja peaksid üldjuhul olema keskpika aja jooksul majanduslikult jätkusuutlikud;

Keskkond ja innovatsioon

18. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid kiirendaksid ühisettevõtte loomist Euroopa lennuliikluse uue põlvkonna juhtimissüsteemi (SESAR) väljaarendamiseks, algatuse Clean Sky ja ühtset Euroopa taevast käsitlevate õigusaktide jõustamist; märgib, et SESARi toimimise ja Euroopa Geostatsionaarse Navigatsioonisüsteemi (EGNOS) olulise rolli abil avanevad piirkondlikele lennujaamadele sellised võimalused nagu lennujuhtimistornist kaugjuhtimine, kiiruse ning ummikute juhtimine ja käitamine parandamine;

19. tunnistab, et teenindusaegu mittekoordineeriva lennujaama läbilaskevõime haldamine erineb teenindusaegu koordineeriva lennujaama omast; on arvamisel, et paljudes piirkondlikes lennujaamades on läbilaskevõime reserv piisav ning et kõnealuse reservi kasutamisega saab vähendada suuremate lennujaamade ummikuid ja lennukite järjekordi ning piirata keskkonnamõju; tunnistab, et hea ühendus suuremate lennujaamade ja lähimate piirkondlike lennujaamade vahel võib ummikuid vähendada;

20. rõhutab piirkondlike lennujaamade osa innovatsiooniklastrite arendamise mootorina, kuna need vähendavad idufirmade asukohakulusid, eelkõige geograafiliselt kauges piirkonnades;

21. kutsub liikmesriike ning piirkondlikke ja kohalikke asutusi üles võtma peale majanduslike ja rahaliste kaalutluste arvesse ka keskkonna-, territoriaalseid, geoloogilisi ja ilmastikutegureid ning teisi ratsionaalseid kriteeriumeid, kui nad teevad otsuseid lennujaamade asukoha kohta ja kui piirkondlike lennujaamade rajatise on vaja renoveerida või laiendada; rõhutab ühtlasi, et tähtis on kasutada ja ajakohastada olemasolevaid struktuure, enne kui hakatakse uusi ehitama;

Ülekoormatus ja mitmeliigiline transport

22. märgib, et hiljutised uuringud näitavad, et Euroopa piirkonnades on kadumas otseühendus kõige rohkem ülekoormatud lennujaamadega, ja on pettunud, et Euroopa Komisjoni uuringud keskenduvad ainult suurematele lennujaamadele; teeb seetõttu ettepaneku laiendada uuringut piirkondlikele lennujaamadele ning julgustab liikmesriike ja komisjoni edendama lennuühendusi liikmesriikide piirkondlike ja peamiste lennujaamade vahe, et aidata edendada majandust piirkondlike lennujaamade piirkonnades, pakkudes samal ajal lahendust lennuliiklusummikute probleemile Euroopas;

23. soovib tungivalt kõikidel osapooltel ja institutsioonidel, mis on seotud määruse (EMÜ) nr 95/93 (muudetud määrusega (EÜ) nr 793/2004) muutmise, keskenduda pigem lennujaamade läbilaskevõime suurendamisele, mitte hinnapoliitikaga piirkondlike lennujaamade turult väljatõrjumisele; peab oluliseks, et piirkondlikel lennujaamadatel oleks juurdepääs sõmlennujaamadele, ning on seisukohal, et seda peab määruse (EMÜ) nr 95/93 muutmisel arvesse võtma, võttes eelkõige arvesse teenindusaegade järelturuga seotud kavand ning teiste turumehhanismide järkjärgulist kehtestamist, kaasa arvatud esmase turuga seotud kavad, mille tulemusel võib katkeda ühendus piirkondlike lennujaamade ja suurte sõmlennujaamade vahel;

24. kutsub komisjoni üles võtma ratsionaalse seisukoha piirkondlike lennujaamade lennujuhtimist käsitlevate haldus- ja õiguseeskirjade küsimustes, sest selliste eeskirjade puudumine võib tuua kaasa piirangud paljudele lennuühendustele; arvestades, et suured sõmlennujaamad on saavutamas oma maksimumvõimsust, kutsub komisjoni üles töötama välja strateegia piirkondlikele lennujaamadele teenindusaegade eraldamiseks, et muuta nende teenindamine uutele lennuettevõtjatele atraktiivseks, soodustada konkurentsi, vähendada suurte lennujaamade ummikuid ja arendada piirkondlikke lennujaamu;

Neljapäev, 10. mai 2012

25. avaldab kahetsust, et linnakeskustest eemal asetsevad piirkondlikud lennujaamad ei ole tihti piisavalt ühendatud maapealse transpordivõrguga; nõuab, et liikmesriigid arendaksid oma ühendvedude poliitikat ja investeeriksid neisse strateegiliselt tähtsatesse transpordiliikidevahelistesse ühendustesse, näiteks ühendusse raudteevõrgustikuga, kuna piirkondlike lennujaamade parem ühendamine ülejäänud transpordivõrguga, sealhulgas teiste lennujaamadega, viib selleni, et kui sõmlennujaamades tekivad ummikud, valitakse lahenduseks pigem piirkondlikud lennujaamad;

26. juhib tähelepanu sellele, et selliste otsustavate meetmete puudumine, mis parandaksid piirkondlike lennujaamade juurdepääsetavust asjakohase transpordihenduse kaudu linnakeskustega, muu hulgas investeeringute kaudu transpordi infrastruktuuri, piirab piirkondade majanduslikku ja ühiskondlikku arengut;

27. märgib vajadust erinevate transpordiliikide suurema integreerimise järele; soovib tungivalt komisjonil esitada teatis, millega soodustataks mitmeliigilise transpordi väljaarendamist raudtee- ja lennundussektoris piletisüsteemi kaudu; juhib tähelepanu asjaolule, et sarnased skeemid on mõningates liikmesriikides juba kasutusel, ja nõuab seetõttu kõigilt osapooltelt tungivalt parimate tavade vahetamist kõnealuses valdkonnas;

28. märgib, et kiiresti on vaja tagada lennujaamade läbilaskevõime Euroopa Liidus, et mitte jääda konkurentsile alla teistele kasvava majandusega piirkondadele, ja vältida selliselt liikluse ümberpaiknemist naaberpiirkondadesse; on seisukohal, et piirkondlikud lennujaamad võivad aidata vähendada Euroopa peamiste lennujaamade ummikuid ja võimaldada neil säilitada juhtpositsiooni;

29. juhib tähelepanu, et raudtee- ja maanteetranspordi võrgustiku planeerimisel tuleb arvesse võtta lennujaamade asukohta, et kaasata lennujaamad loodavasse maismaatranspordi võrgustikku; juhib tähelepanu vajadusele arendada välja piirkondlike lennujaamade võrgustik, mis tagaks püsiva ühenduse suuremate lennujaamadega ning parandaks sellega nii kohalike elanike liikumisvõimalusi kui ka kaubavedu;

30. juhib tähelepanu, et hästi väljaarendatud piirkondlike lennujaamade võrgustik parandab ka reisijate ohutust, pakkudes muu hulgas hädaolukorra- ja asenduslennujaamade võrgustikku ilmastikuolude halvenemise või muude lennutakistuste korral;

31. peab oluliseks integreerida kaubaveole spetsialiseerumine kui vajalik tegur, mis aitab kaasa lennujaama liikluse korraldamisele ja optimeerib olemasoleva infrastruktuuri kasutamist; märgib, et selle põhimõtte asjakohane kasutamine koos teenindusaegade asjakohase haldamisega reisi- ja kaubaveoliikluse segmenteerimiseks peab aitama vältida suurte lennujaamade ülekoormust; rõhutab piirkondlike lennujaamade olulist rolli selles strateegias;

Üleeuroopalised transpordivõrgud (TEN-T)

32. peab väga oluliseks piirkondlike lennujaamade rolli piirkondade territoriaalse ühtekuuluvuse, sotsiaalse ja majandusliku arengu jaoks, eriti piirkondades, kus teised transpordiliigid puuduvad; nõuab seepärast, et piirkondlike lennujaamasid võetaks arvesse tulevases üleeuroopalise transpordivõrgu poliitikas; on lisaks kindlalt veendunud, et aastaringse pideva liiklusega suuremad piirkondlikud lennujaamad, mis annavad oma piirkonnas märkimisväärse panuse majanduse arengusse ning tööstuse ja tööhõive taaselavdamisse, peaksid olema osa üleeuroopalise transpordivõrgu kavandamise kaalutlustest, eriti need lennujaamad, millel on tihe ühendus kolmandate riikidega ning Euroopa-sisene liiklus ja mis aitavad oma piirkonnas kaasa erinevate transpordiliikide tasakaalustatud arengule, ning need piirkondlikud lennujaamad, mida saaks kasutada ummikute vähendamiseks;

Neljapäev, 10. mai 2012

33. rõhutab, et piirialadel ja väga lähestikku paiknevad piirkondlikud lennujaamad peaksid ilmutama valmisolekut koostööks ja kooskõlastamiseks olemasoleva läbilaskevõime kasutamisel, mis oleks ELi üleeuroopalise transpordivõrgu eelarve ning ühtekuuluvus- ja regionaalarengu fondide raames kaasrahastamise eeltingimus;

34. usub, et kooskõlas komisjoni teatisega (COM(2011)0415) oleks piirkondlikel lennujaamadatel üleeuroopalise transpordivõrgu osana juhtiv roll Euroopa ühise ulatuslikuma lennunduspiirkonna loomisel, mis hõlmaks miljardit inimest nii ELis kui ka naaberriikides;

35. avaldab kahetsust, et komisjon ei ole pööranud tähelepanu otsuse 884/2004/EÜ artikli 10 lõikes 4 parlamendi ja nõukogu esitatud taotlusele, et piirkondlikud lennujaamad peaksid olema võrguga liidetud, võttes eelkõige arvesse Euroopa piirkondade vajaduse lennutranspordi järele tagamist ja raudtee teenuse arendamist, kuna lennutransport võib mõningal juhul jõuda kaugemate turgudeni ja teenindada õhemaid turge aja, kulu ning keskkonnamõju suhtes tõhusamalt; märgib seega, et raudteeteenuste – eeskätt kiirraudtee ja pikamaaraudtee teenuste ühendamine lennujaamadega on väga oluline;

36. usub, et lennujaamade suurem kaasatus üleeuroopalise transpordivõrgu uutesse suunistesse lihtsustab juurdepääsu erainvesteeringutele lennujaama infrastruktuuriprojektide jaoks ja saadab positiivse signaali kapitaliturgudele; kutsub komisjoni üles üleeuroopalise transpordivõrgu läbivaatamisel tunnistama, et piirkondlikud lennuteenused ja majanduse elavnemine on omavahel tihedalt seotud;

Turvalisus

37. märgib, et väiksemates piirkondlikes lennujaamades on turvameetmete kohaldamise maksumus proportsionaalselt kõrgem kui suuremates lennujaamades, mis saavad kasu mastaabisäästust, usub siiski, et mis tahes ettepanekud turvameetmete proportsionaalseks rahastamiseks ei tohi kahjustada konkurentsi eri lennujaamade või lennujaamade gruppide vahel;

38. tuletab meelde, et direktiiv lennujaamamaksude kohta ⁽¹⁾ kehtib ainult nendele lennujaamadele, kus on rohkem kui 5 miljonit reisijat, ja/või nendele lennujaamadele, mis on liikmesriikide suurimad; usub, et hinnang väikestele ja keskmise suurusega lennujaamadele avalduva mõju kohta peaks olema iga asjakohase direktiivi läbivaatamisel kesksel kohal;

39. soovib tungivalt nõukogul vastu võtta seisukoht lennundusjulgestuse tasude kohta ja usub, et karmimate turvameetmete kulud tuleks katta asjaomase liikmesriigi üldise maksustamise arvelt, kuna lennundusjulgestus on riigi julgeoleku küsimus; rõhutab, et samasugused reeglid peaksid kehtima teistele transpordiliikidele, et tagada õiglane konkurent;

40. tunnistab vajadust selliste usaldusväärsete seadmete järele vedelike, aerosoolide ja geelide läbivalgustamiseks, mis tagavad paljude vedelate lõhkeainete tuvastamise suure tõenäosuse, ning soovib tungivalt komisjonil kaaluda tagajärgi piirkondlikele lennujaamadele seoses vedelike, aerosoolide ja geelide tuvastamise tulevaste nõuetega;

41. juhib tähelepanu mõjule, mida avaldavad uued määrused lennulasti vedajaile, viidates eelkõige asjaolule, et paljud piirkondlikud lennujaamad sõltuvad kaubaveost; soovib tungivalt liikmesriikidel ja komisjonil uurida nende määruste majanduslikke tagajärgi eesmärgiga tagada, et ekspediitorid ei viiks oma majandustegevust EList välja;

Läbipaistvus

42. teeb ettepaneku, et ettevõtted peavad pakkuma ELi kõikide liikmesriikide elanikele tasuta krediit- või deebetkaardimakse võimalust, ning soovib lisaks, et selline kaart peaks olema kuu- või haldustasuta, isegi kui seda pakub lennuettevõtjast erinev ettevõte, ja et juhul, kui suurem osa lennuettevõtja reisijatest tasub maksega seotud lisatasu, tuleks see tasu tunnistada seadusevastaseks ja käsitleda seda vältimatu tasuna ning lisada seetõttu letihinnale;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta direktiiv 2009/12/EÜ lennujaamamaksude kohta.

Neljapäev, 10. mai 2012

43. juhhib tähelepanu, et samal ajal kui mõnes lennukis võib pagasi ladustamine olla piiratud, puuduvad käsi- või registreeritud pagasi suuruse või kaalu kohta ELi-sisestel lendudel ühtsed suunised; teeb ettepaneku, et komisjon peaks julgustama lennuettevõtjaid seadma piirangute ülempiiri, kuna see annaks reisijatele reisides suurema kindluse; usub, et selliste reeglite ülemaailmseks toimimiseks peaks olema kaasatud Rahvusvaheline Tsiivilennunduse Organisatsioon;

44. juhhib tähelepanu sellele, et teavad lennuettevõtjad nõuavad äraantava pagasi eest kohati ebamõistlikult suurena tunduvaid tasusid; nõuab, et komisjon uuriks kõnealust toimimisviisi, pidades silmas lõikes 13 nimetatud tavasid ning ausat ja läbipaistvat hinnakujunduspoliitikat;

45. teeb ettepaneku piirata lennuettevõtjate poolt ülemäärase ja ülekaalulise pagasi eest võetava summa suurust;

Juurdepääsetavus

46. palub piirkondlikke lennujaamu haldavatel äriühingutel ette näha asjakohased struktuurid puuetega inimeste vastuvõtmiseks, et võimaldada neile iseseisvat juurdepääsu lennujaama eri tsoonidele ja kõiki teenuseid hõlpsasti kasutada;

47. rõhutab, et piirkondlikud lennujaamad kujutavad oma väiksemate terminalide, kompaktsuse ja korralduse tõttu lisandväärtust piiratud liikumisvõimega reisijatele, koos perega reisijatele jne; palub komisjonil, lennujaamadel ja teistel sidusrühmadel võtta terminalide projekteerimisel ja ehitamisel eeskujuks paremini juurdepääsetavad ja reisijasõbralikumad terminalid;

*

* *

48. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

Euroopa Liidu finantshuvide kaitse - pettustevastane võitlus - 2010. aasta aruanne

P7_TA(2012)0196

Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta resolutsioon Euroopa Liidu finantshuvide kaitse kohta – pettustevastane võitlus – 2010. aasta aruanne (2011/2154(INI))

(2013/C 261 E/02)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse oma resolutsioone komisjoni ja Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) varasemate aastaaruannete kohta,

— võttes arvesse komisjoni 29. septembri 2011. aasta aruannet Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Euroopa Liidu finantshuvide kaitse – pettustevastane võitlus – 2010. aasta aruanne“ (COM(2011)0595) ning sellele lisatud dokumente (SEC(2011)1107, SEC(2011)1108 ja SEC(2011)1109) ⁽¹⁾,

— võttes arvesse OLAFi 11. tegevusaruannet – 2011. aasta aruannet ⁽²⁾,

— võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja aastaaruannet eelarveaasta 2010 eelarve täitmise kohta koos institutsioonide vastustega ⁽³⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-commission/2010_et.pdf

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-olaf/rep_olaf_2010_en.pdf

⁽³⁾ ELT C 326, 10.11.2011, lk 1.

Neljapäev, 10. mai 2012

- võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ja Regioonide Komiteele ning kontrollikoja komisjoni pettuste vastase võitluse strateegia kohta (COM(2011)0376),
 - võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele Euroopa Liidu finantshuvide kaitse kohta kriminaalõiguse ja haldusjuurdluste abil – Terviklik poliitika maksumaksjate raha kaitseks (COM(2011)0293),
 - võttes arvesse oma 15. septembri 2011. aasta resolutsiooni ELi jõupingutuste kohta korruptsiooniga võitlemisel ⁽¹⁾, oma 18. mai 2010. aasta deklaratsiooni ELi jõupingutuste kohta korruptsiooniga võitlemisel ⁽²⁾ ning komisjoni teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele „Võitluse korruptsiooniga Euroopa Liidus” (COM(2011)0308),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 325 lõiget 5,
 - võttes arvesse nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatava finantsmääruse kohta ⁽³⁾,
 - võttes arvesse nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrust (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta ⁽⁴⁾,
 - võttes arvesse oma 6. aprilli 2011. aasta resolutsiooni ühenduste finantshuvide kaitse kohta – pettusevastane võitlus – 2009. aasta aruanne ⁽⁵⁾,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
 - võttes arvesse eelarvekontrollikomisjoni aruannet (A7-0121/2012),
- A. arvestades, et EL ja liikmesriigid jagavad vastutust ELi finantshuvide kaitsmisel ja võitluses pettuste vastu, ning arvestades, et tihedat koostööd komisjoni ja liikmesriikide vahel on ülioluline;
- B. arvestades, et liikmesriikidel lasub peamine vastutus umbes 80 % Euroopa Liidu eelarve täitmise eest, samuti omavahendite kogumise eest, muu hulgas käibemaksu ja tollimaksude näol;
- C. arvestades, et 2010. aastal tuvastasid kontrollisüsteemid, et eiramisjuhtumite rahaline kogumõju oli 2,193 miljardit eurot, võrreldes 1,757 miljardi euroga 2009. aastal;
- D. arvestades, et kontrollikoja andmetel mõjutas aruannete aluseks olevaid makseid oluline viga ning hinnanguline veamäär ELi kogueelarve puhul oli 3,7 %; arvestades, et kontrollisüsteemid leiti olevat üksnes osaliselt tõhusad maksete korrektsuse tagamisel, ning arvestades, et vigade peamised allikad puudutavad abikõlblikkust ja riigihankeid,
- E. arvestades, et kontrollikoja arvates oli liikmesriikide ametiasutustel enamikul juhtudel piisavalt teavet vigade tuvastamiseks ja parandamiseks enne maksete tegemist, ning arvestades, et kontrollikoja arvates on endiselt võimalusi liikmesriikide parandusmehhanismide ja audititegevuse parandamiseks,

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0388.

⁽²⁾ ELT C 161 E, 31.5.2011, lk 62.

⁽³⁾ EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 312, 23.12.1995, lk 1.

⁽⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0142.

Neljapäev, 10. mai 2012

Üldpõhimõtted

1. rõhutab, et ülemaailmne finantskriis ja eriti euroala kriis, millega EL praegu silmitsi seisab, nõuavad erimeetmete rakendamist, et tagada ELi finantshuvide piisav kaitse seoses tuludega, mis on otseselt seotud liikmesriikide finantshuvidega; on arvamisel, et rangema fiskaalpoliitika rakendamine võib Euroopa kriisist välja aidata, vähendades eelkõige ELi varimajanduse suurust, mis on hinnanguliselt umbes üks viiendik ametlikust SKPst ⁽¹⁾;
2. toonitab e-valitsuse potentsiaali läbipaistvuse suurendamisel ning pettuste ja korrupsiooni vastu võitlemisel avalike vahendite kaitseks; rõhutab, et Euroopa on oma tööstuspartneritest maha jäänud ning seda muu hulgas süsteemide koostalitlusvõime puudumise tõttu ⁽²⁾; rõhutab, et eriti kriisi ajal tuleks Euroopal rohkem pingutada e-valitsuse loomisel, mis tagaks avaliku rahanduse suurema läbipaistvuse;
3. juhib tähelepanu asjaolule, et elektroonilisi, mittesularahalisi tehinguid dokumenteeritakse, mistõttu on varimajanduses osalemine keerukam, ning et riigi elektrooniliste maksete ja varimajanduse osakaalu vahel on tugev seos ⁽³⁾; innustab liikmesriike alandama oma kohustuslike mittesularahaliste maksete künniseid;
4. rõhutab vajadust usaldusväärsete statistiliste andmete järele pettuste ja korrupsiooni kohta ning eriti maksudest ja tollimaksudest kõrvalehoidumise ning ELi vahendite väärkasutamise ulatuse kohta organiseeritud kuritegevuses; taunib asjaolu, et komisjon ei ole suutnud niisuguseid andmeid esitada, hoolimata parlamendi korduvatest palvetest;

Üldised märkused

5. tuletab meelde, et pettus on tahtlik eeskirjade rikkumine, mis on kuritegu, ning et eiramisjuhtumi korral on tegemist eeskirjade mittejärgimisega, ning avaldab kahetsust, et komisjoni aruandes ei käsitleta pettust põhjalikult ja puudutatakse valdavalt eiramisi; tuletab meelde, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 325 käsitletakse pettust, mitte eiramisjuhtumeid, ning nõuab, et tehtaks vahet pettuste ja vigade vahel; nõuab, et pettusega samal ajal käsitletakse korrupsiooni;
6. märgib, et võrreldes 2009. aasta 1,4 miljardi euroga (ehk 1,13 %) suurenes 2010. aastal kulude osas kindlaks tehtud eiramisjuhtumite finantsmõju, moodustades 1,8 miljardit eurot (ehk 1,27 % assigneeringuid); ka tulude osas on finantsmõju 2009. aastaga võrreldes (357 miljonit eurot ehk 1,84 %) suurem – 393 miljonit eurot (ehk 1,88 % kõikidest kogutud traditsioonilistest omavahenditest, arvestamata maha kuludid);
7. taunib asjaolu, et suurt hulka ELi vahenditest kulutatakse endiselt valesi, ning kutsub komisjoni üles tegutsema otsustavalt, et saada tagasi suurem osa ekslikult väljamakstud raha, et kohustada liikmesriike vastutama rohkem nende eiramisjuhtumite eest, mille makseid pole veel tagasi saadud, et paremini ennetada ja tuvastada eiramisjuhtumeid ja pettuseid, ning ELi raha väärkasutuse korral peatama otsekohe maksed ja rakendama tõhusaid sanktsioone;
8. märgib, et 2010. aastal on teatatud eiramisjuhtumite arv suurenenud kõigis sektorites, välja arvatud ühinemiseelsetes vahendites ning traditsioonilistes omavahendites, ning et kasv on seotud ühtekuuluvusfondide 2000.–2006. aasta rakendusperioodi lõpuga ning eiramisjuhtumite haldamise süsteemis (IMS) tehtud parandustega;

⁽¹⁾ Varimajanduse suurus ja areng 31 Euroopa ja viies teises OECD riigis aastatel 2003–2011, Friedrich Schneider, aadressil <http://www.econ.jku.at/members/Schneider/files/publications/2011/ShadEcon31.pdf>

⁽²⁾ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Euroopa digitaalne tegevuskava“ (COM(2010)0245).

⁽³⁾ Varimajandus Euroopas aastal 2010: elektrooniliste maksesüsteemide kasutamine varimajanduse vastu võitlemiseks, Friedrich Schneider, A. T. Kearney, 2010.

Neljapäev, 10. mai 2012

9. rõhutab, et ehkki eiramisjuhtumite haldamise süsteemi on uuendatud ja täiustatud ning enamik liikmesriike edastab rohkem teateid, tänu millele on paranenud teadete kvaliteet ja usaldusvärsus, on liikmesriikide eiramisjuhtumitest teavitamise meetodid erinevad, mille tõttu tekib kahtlus riiklike teatamisüsteemide sobivuse kohta; kutsub liikmesriike üles rakendama täielikult eiramisjuhtumite haldamise süsteemi ning täiustama veelgi teatamisega seotud nõuete täitmist liikmesriikide poolt ning parandama eiramisjuhtumitest teatamise kiirust;

10. on mures, et mõned liikmesriigid ei kasuta endiselt täiel määral elektroonilist teatamissüsteemi; kutsub neid liikmesriike üles olukorda kiiremas korras parandama;

11. avaldab veel kord kahetsust tõsiste kahtluste üle liikmesriikide edastatava teabe kvaliteedi osas ning märgib, et mõni liikmesriik teavitab jätkuvalt vähestest tuvastatud eiramisjuhtumitest ja pettustest, ja kutsub komisjoni üles teavitama Euroopa Parlamenti, kas riiklikud kontrollisüsteemid toimivad nendes liikmesriikides tõhusalt;

12. tuletab meelde, et ühenduse õigusaktide kohaselt tuleb liikmesriikidel teatada kõikidest eiramisjuhtumitest hiljemalt kahe kuu jooksul pärast selle kvartali lõppu, mille ajal eiramisjuhtum esmase haldusleiu või kohtuleiu käigus avastati ja/või kui leitakse uut teavet teatatud eiramisjuhtumi kohta; kutsub liikmesriike üles tegema kõik vajalikud jõupingutused, kaasa arvatud riiklike haldusmenetluste kiirendamine, et järgida nõutud tähtaegu ning vähendada ajavahemikku eiramisjuhtumi tuvastamise ning sellest teavitamise vahel; kutsub liikmesriike üles tegutsema pettuste tõkestamise nimel, tehes jõupingutusi esmajoones maksumaksjate raha kaitsjana;

13. rõhutab, et on vaja usaldusväärseid statistilisi andmeid pettuste ja korruptsiooni ulatuse, iseäranis maksudest ja tollist kõrvalehoidumise ning organiseeritud kuritegevusega seotud ELi fondide raha kuritarvitamise kohta; kahetseb, et vaatamata Euroopa Parlamendi korduvatele üleskutsetele ei ole komisjon suutnud neid dokumente esitada;

14. avaldab nõrdimust, et komisjon ei suuda hinnata eiramisjuhtumite ja pettuste tegelikku ulatust ning seetõttu ei ole võimalik hinnata eri liikmesriikide eiramisjuhtumite ja pettuste tegelikku ulatust üldiselt ega suurima eiramisjuhtumite ja pettuste ulatusega liikmesriike kindlaks teha ja korrale kutsuda, nagu parlament juba 2009. aastal nõudis;

15. juhib tähelepanu, et viimase paari aasta jooksul on arendatud välja uusi meetodeid korruptsiooni ning pettuste mõõtmiseks, ning nõuab tungivalt, et komisjon teeks viivitamata jõupingutusi, et rakendada neid uusi mõõtmisvahendeid ning anda hinnang korruptsiooni ja pettuste ulatuse ning ELi tulude omandamise ulatuse kohta ELi vahendite kasutamisel; see võimaldab hinnata ELi vahendite väärkasutuse eest kaitsmise tõhusust ning kaitsta ELi tulusid omandamise eest;

16. nõuab, et ELi vahenditega seotud pettuste ja korruptsiooni mõõtmisvahendite arendamise eest vastutaks komisjon tihedas koostöös Euroopa Parlamendi, Euroopa Kontrollikoja ning teiste ELi auditi- ja kontrolliorganitega;

17. märgib, et põllumajandussektoris kohaldatav niinimetatud 50/50 reegel⁽¹⁾ on liikmesriikidele tõhus stiimul vahendite tagasinõudmismenetluste kiirendamiseks ja lõpule viimiseks; kutsub komisjoni üles hindama, kas seda rahatagastusmehhanismi oleks otstarbekas rakendada ka teistes (ühtekuuluvuse ja ühine-miseelsetes) sektorites ning kas seda reeglit kohaldataks oleks otstarbekas tagasinõudmistähtaegu lühendada poole võrra, s.o vastavalt kahe ja nelja aastani;

18. märgib, et Euroopa Kontrollikoja 2010. aasta aruandes on täheldatud, et 2010. aasta finantsaruannetes märgitud suurest veahulgast mõjutatud maksed moodustasid 3,7 % kõikidest ELi eelarvekuludest, s.o ligikaudu 4,5 miljardit eurot;

⁽¹⁾ Selle reegli järgi võib komisjon võtta liikmesriikide eelarvest tagasi 50 % õigusvastaseid makseid, mida ei ole nelja aasta jooksul sisse nõutud. Maksete tagasinõudmisega seotud kohtuprotsesside korral on see tähtaeg kaheksa aastat. Seda reeglit rakendatakse õigusvastaselt väljamakstud raha kiiremaks tagastamiseks.

Neljapäev, 10. mai 2012

19. märgib, et kontrollikoja aruandes väidetakse samuti, et liikmesriikide institutsioonidel oli enne maksete kinnitamist osa vigade tuvastamiseks ja nende parandamiseks või vältimiseks piisavalt teavet;

Tulu. Omavahendid

20. tuletab meelde, et käibe- ja tollimaksu nõuetekohane laekumine mõjutab otseselt nii liikmesriikide majandust kui ka ELi eelarvet; rõhutab, et tulude kogumise süsteemide täiustamine peaks olema kõigi liikmesriikide ülim prioriteet, eriti nende puhul, kellel on suurimad raskused praeguses majandusolukorras;

21. toonitab, et rõhk tuleks asetada tõhusamale maksukogumisele; rõhutab, et maksupettus viib väga suurte kaotusteni ELi eelarves ning liikmesriikide majanduses, süvendades seeläbi võlakriisi; tuletab meelde, et praeguse varimajanduse kulud kannavad need kodanikud, kelle sissetulekud on hästi dokumenteeritud ning lihtsalt jälgitavad;

22. märgib, et liikmesriikide esitatud andmed traditsiooniliste omavahendite valdkonna eiramisjuhtumite kohta on väga erinevad, ning seepärast arvab, et eiramisjuhtumite ja pettuste klassifikatsioon omavahendite andmebaasis OWNRES ei ole täiesti usaldusväärne; kutsub komisjoni üles välja uurima, kuidas saaks seda andmebaasi esitatavate andmete usaldusväärsuse ja võrreldavuse tagamiseks täiustada;

23. kutsub komisjoni üles pöörama jätkuvalt suurt tähelepanu liikmesriikide tollikontrolli strateegiate elluviimisele, eelkõige suure riskiga seotud impordi valdkonnas, ning tõhustama traditsiooniliste omavahendite valdkonna eiramisjuhtumite ja pettusekahtluste kindlakstegemisega seotud tegevust;

24. väljendab muret, et salakaubavedu, eriti sigarettide salakaubavedu on ELile jätkuvalt suur probleem, mille pärast kaotatakse palju riiklikku ja ELi eelarveraha; väljendab heameelt komisjoni koostatud tegevuskava üle sigarettide ja alkoholi salakaubaveo vastu võitlemiseks ELi idapiiril, 2010. aasta lõpus uuendatud tollikoostöö üle Hiina ja Venemaaga ning mõlema riigiga kinnitatud strateegilise tollikoostöö raamistiku üle;

25. tunneb heameelt tulemuste üle, mis saavutati 2010. aasta juunis toimunud liikmesriikide ühisel tollioperatsioonil „Sirocco”, mida koordineeris Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) ja mille käigus peeti kinni ligikaudu 40 miljonit sigaretti, 1,2 tonni lahtist tubakat, 7 000 liitrit alkoholi ja 8 miljonit muud võltskaupa;

26. märgib, et suure osa tulust moodustab käibemaks, mistõttu peavad komisjon ja liikmesriigid jälgima praeguseid ja uusi pettusesuundumusi ning neile tõhusalt reageerima; hindab kõrgelt komisjoni rohelist raamatut käibemaksu tuleviku kohta ja kutsub üles tegema konkreetseid käibemaksureformi ettepanekuid;

Saamata jäänud käibemaks

27. tuletab meelde, et vastavalt komisjoni tellimisel teostatud uuringule ⁽¹⁾ on keskmine ELi käibemaksulõhe ⁽²⁾ hinnanguliselt 12 %; juhib eelkõige tähelepanu asjaolule, et see käibemaksulõhe on eriti ohtlikul tasemel Kreekas ja Itaalias (vastavalt 30 % ja 22 %) ehk riikides, kes elavad võlakriisi kõige raskemalt läbi ning kelle olukord ohustab kogu EL 27 majanduslikku stabiilsust;

⁽¹⁾ Uuring käibemaksulõhe määramiseks ja analüüsiks EL 25 liikmesriigis, teostanud komisjoni tellimisel Reckon LLP.

⁽²⁾ Erinevus tegelikult kogutud käibemaksu ning selle vahel, kui palju käibemaksu peaksid liikmesriigid oma majandusest teoreetiliselt saama.

Neljapäev, 10. mai 2012

28. rõhutab, et lisaks maksudest kõrvalehoidumisele ning maksejõuetuse tõttu saamata jäänud tulule on käibemaksulõhe omane ka pettustele ning et miljarditesse eurodesse ulatuvat saamata jäänud käibemaksu hüvitatakse peamiselt rangete meetmete abil, mis puudutavad ELi neid kodanikke, kelle sissetulekud on lihtsalt jälgitavad;

29. osutab asjaolule, et alates käibemaksu kogumise mudeli kasutuselevõtust ei ole seda mudelit muudetud; rõhutab, et see mudel on aegunud, arvestades mitmeid tehnoloogias ning majanduskeskkonnas toimunud muutusi;

Saamata jäänud tollimaksud

30. toonitab, et tollimaksude laekumine on oluline osa ELi traditsioonilistest omavahenditest ning sissetulekuallikas liikmesriikide valitsustele, kes jätavad endale 25 %, et katta maksukogumise kulud; kordab, et tõhus eiramisuhtumite ja pettuste ennetamine selles valdkonnas kaitseb liidu finantshuve ning omab olulisi tagajärgi siseturule, kaotades maksudest kõrvalehoiduvate ettevõtjate ebaausad eelised võrreldes nendega, kes täidavad oma kohustusi;

31. rõhutab, et tolli nõuetekohane toimimine mõjutab otseselt käibemaksu arvutamist;

32. tuletab sellega seoses meelde, et kontrollikoda leidis oma eriaruandes nr 13/2011 ⁽¹⁾, et juba üksnes tolliprotseduuri 42 ⁽²⁾ rakendamine tõi endaga kaasa 2009. aastal hinnanguliselt ligikaudu 2,2 miljardi euro suuruse kahju ⁽³⁾ seitsmes liikmesriigis, mida kontrollikoda auditeeris; see moodustab 29 % käibemaksust, mis on teoreetiliselt kohaldatav nendes liikmesriikides 2009. aastal tolliprotseduuri 42 alusel imporditud kauba maksustatava koguse suhtes;

33. tuletab meelde, et kontrollikoda avastas tõsiseid puudusi lihtsustatud tollimenetluste kontrollimises, mis moodustavad kõikidest tollimenetlustest 70 %; juhib tähelepanu, et need on viinud põhjendamatu tulu vähenemiseni liidu eelarves ning rikkumiseni ELi kaubanduspoliitikas; rõhutab, et tuvastatud puuduste hulgas olid muu hulgas madala kvaliteediga või halvasti dokumenteeritud auditid ning automatiseeritud andmetöötlusmeetodite vähene kasutamine lihtsustatud menetluste kontrollimisel;

Kulud

Põllumajandus

34. märgib, et 2010. aastal kasvas eiramisuhtumitest ja pettusekahtlustest teatamiste arv ning nende rahaline mõju kasvas 13 miljonilt eurolt 2009. aastal 69 miljoni euroni 2010. aastal;

35. peab kahetsusväärseks, et tagasi nõutud raha kogusumma on endiselt mitterahuldav: 2010. finantsaastal nõudsid liikmesriigid sisse 175 miljonit eurot, mis moodustab 42 % Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi 2007. aasta ja hilisema aja võlgadest, ning tagasi nõudmata vahendite kogusumma oli 2010. finantsaasta lõpus 1,2 miljardit eurot, samas kui nn 50/50 reeglist juhitud liikmesriigid kandsid oma riigieelarvest ELi eelarvesse vaid 300 miljonit eurot; väljendab kahetsust, et komisjon ei ole arvestanud Euroopa Parlamendi üleskutset ega esitanud Euroopa Parlamendile 2010. aasta ELi finantshuvide kaitse aruandes infot selles valdkonnas tehtud edusammude kohta; kordab oma üleskutset komisjonile astuda kõik vajalikud sammud tõhusa tagasinõudmissüsteemi rakendamiseks ja teavitada sellest Euroopa Parlamenti;

⁽¹⁾ Euroopa Kontrollikoja eriaruanne nr 13/2011 „Kas tolliprotseduuri 42 kontroll on käibemaksust kõrvalehoidumise ärahoidmiseks ja avastamiseks piisav?“.

⁽²⁾ Protseuur, mida kasutab importija, et saada käibemaksuvabastust, kui imporditav kaup transporditakse teise liikmesriiki ning kui sihtliikmesriigis on käibemaksukohustus.

⁽³⁾ Millest 1,8 miljardit eurot ilmnes seitsmes valitud liikmesriigis ning 400 miljonit eurot 21 liikmesriigis, kuhu imporditud kaup saadeti.

Neljapäev, 10. mai 2012

36. väljendab kahetsust, et mõni liikmesriik ei pidanud 2010. aastal kinni eiramisjuhtumitest teatamise tähtaegadest; nõustub komisjoniga, et kõik liikmesriigid peavad teatamist täiustama; tuletab meelde, et Soome, Austria ja Holland võtsid kohustuse pidada kinni teatamise nõuetest, ja kutsub komisjoni üles teavitama Euroopa Liidu finantshuvide kaitse ja pettustevastase võitluse aastaaruandes nende liikmesriikide 2011. aasta edusammudest;

37. on mures, et 2010. aastal on Itaalia ja EL 12 riigid kvalifitseerinud rohkem kui 90 % teatud eiramisjuhtumitest pettusekahtluse juhtumiteks; kutsub liikmesriike üles võtma kõik vajalikud meetmed, kaasa arvatud tihe koostöö ELi institutsioonidega, et tegeleda kõikide põhjustega, mis viivad ELi vahenditega seotud pettusteni;

38. väljendab muret, et Prantsusmaa, Saksamaa, Hispaania ja Ühendkuningriik on teatanud kahtlaselt madalast arvatavate pettusejuhtumite määra, arvestades eelkõige nende riikide suurust ning saadud finantsabi, nagu kirjeldatakse komisjoni aruandes ELi finantshuvide kaitsmise kohta; on arvamisel, et see tekitab põhjendatud kahtlusi, kas teatamise nõuetest peetakse kinni; nõuab tungivaltp, et komisjon avaldaks nende liikmesriikide puhul üksikasjaliku teabe kasutatud teavitamismeetodi ja pettuste avastamise suutlikkuse kohta; kutsub komisjoni veel kord üles liikmesriikide järelevalve- ja kontrollisüsteemide tõhusust hoolikalt jälgima ja tagama, et teave eiramisjuhtumite taseme kohta liikmesriikides vastaks tegelikule olukorrale; palub komisjonil esitada ELi finantshuvide kaitse aruandes teabe selles valdkonnas 2011. aastal võetud meetmete kohta;

Ühtekuuluvuspoliitika

39. vastavalt Euroopa Liidu finantshuvide kaitse 2010. aasta aruande andmetele oli ligikaudu 70 % kõikidest teadetest eiramisjuhtumite kohta seotud ühtekuuluvuspoliitikaga ning ühtekuuluvuspoliitika valdkonna kulude tagasinõudmise näitaja oli 2010. aastal suurim (üle 60 %); rõhutab, et esitatud andmete põhjal ei ole ühtekuuluvuspoliitika valdkonna eiramisjuhtumite ja pettuste tegelikku arvu võimalik objektiivselt hinnata, sest teatatud eiramisjuhtumite ja/või pettuste suur arv võib olla seotud 2009. aastal kasutusele võetud eiramisjuhtumite haldamise süsteemiga;

40. rõõmustab 2010. aasta edusammude üle seoses programmiperioodi 2000–2006 eest tagasi nõutud summadega, mis moodustasid 70 % ehk 2,9 miljardit eurot õigusvastaselt väljamakstud rahast (2009. aastal oli see näitaja 50 %);

41. märgib, et 2010. aastal ei teatanud Taani, Prantsusmaa, Malta, Holland, Rootsi ega Sloveenia ühestki selle valdkonna rikkumisest, mis tekitab kahtluse, kas eiramisjuhtumite haldamise süsteemi rakendatakse õigesti; avaldab muret tagasinõudmiste madala määra pärast Ungaris, Tšehhi Vabariigis ja Sloveenias (umbes 20 % ja vähem); palub komisjonil võtta meetmeid, selgitada välja põhjused ning teavitada Euroopa Parlamenti järgmise aasta ELi finantshuvide kaitse aruandes edusammudest;

42. rõhutab, et nagu näha ELi finantshuvide kaitse 2010. aasta aruande andmetest, näitab enim teatatud eiramisjuhtumite analüüs, et eiramised tuvastatakse enamasti projekti elluviimise etapis, kõige suuremat finantsmõju avaldub aga valiku- ja hankeetapis; rõhutab, et juhindudes läbipaistvast, selgest ja paindlikust hankesüsteemist, kasutades aktiivselt elektroonilist hankesüsteemi ja määrates ELi tasemel kindlaks hangete üldpõhimõtted, oleks võimalik tagada liikmesriikide ja ELi raha efektiivsem kasutus; loodab, et komisjon viib hankesüsteemi reformi tõhusalt ellu;

Neljapäev, 10. mai 2012

Ühinemiseelsed vahendid

43. väljendab muret, et ühinemiseelsete vahendite valdkonnas on vahendite tagasinõudmise näitajad kõige väiksemad: 2010. aastal oli see näitaja vaevu 10 % võrreldes 2009. aasta 27 %ga; märgib murelikult, et tagasinõudmiste näitaja 2002.–2006. aasta eest on väike (ligikaudu 30 %), eriti Bulgaarias, Türgis, Leedus ja Lätis, ning kutsub komisjoni üles tegutsema, et toetust saavad riigid selgitaksid tagasinõudmiste madala määra põhjuseid, parandaksid oma tulemusi ja lisaksid puuduva teabe lõpetatud tagasinõudmismenetluste kohta;

44. märgib, et sarnaselt 2009. aastale oli kõige enam eiramisjuhtumeid ja pettusi seotud SAPARDi fondi raha kasutamisega Bulgaarias ja Rumeenias; rõõmustab, et Bulgaaria on riiklike kontrollisüsteemide tugevdamises teinud edusamme, mida näitab asjaolu, et 2010. aastal tuvastati enamik eiramisjuhtumeid ja pettusekahtlusi mitte väljastpoolt, vaid kohalike või riiklike kontrollijate poolt; väljendab kahetsust, et Rumeenias tuvastavad suurema osa eiramisjuhtumitest ja pettusekahtlustest ikka veel ELi teenistused kontrolli käigus või tuvastatakse need nende nõudmisel tehtud kontrolli käigus; kutsub komisjoni üles tegema tihedat koostööd Rumeenia ametiasutustega olukorra parandamiseks;

45. väljendab heameelt komisjon eesmärgi üle toetada uute toetusesaajate (Türgi, Horvaatia, endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi ja Montenegro) pingutusi eiramisjuhtumite haldamise süsteemi rakendamisel;

Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF)

46. kordab, et OLAFi sõltumatust ja tõhusust tuleb ka edaspidi kindlustada;

47. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama soovitude tõhusa ja õigeaegse elluviimise, kui OLAF on juhtumeid uurinud;

48. on seisukohal, et liikmesriigid peaksid olema kohustatud esitama igal aastal aruande OLAFi poolt nende õigusasutustele edastatud juhtumitele järgnenud tegevuse kohta, sealhulgas selliste juhtumite korral määratud kriminaal- ja rahaliste karistuste kohta;

Riigihanked, suurem läbipaistvus ja korruptsioonivastane võitlus

49. kutsub komisjoni, liidu asjaomaseid asutusi ning liikmesriike üles võtma meetmeid ning tagama ressursid kindlustamiseks, et ELi vahendid ei kannataks korruptsiooni tõttu, et võtta vastu hoiatavad sanktsioonid avastatud korruptsiooni- ja pettusejuhtumite korral, et konfiskeerida kuritegelikul teel saadud vara, mis on seotud pettuste, maksudest kõrvalehoidumise ning rahapesu hõlmavate kuritegudega;

50. toonitab, et komisjoni 2011. aasta teatise (võitluse kohta korruptsiooniga Euroopa Liidus) kohaselt kaotatakse ELis korruptsiooni tõttu 120 miljardit eurot aastas, mis tekitab finantskahju, vähendab riikide eelarveid ning õõnestab usaldust demokraatlike institutsioonide vastu; rõhutab lisaks, et parlamendi 2011. aasta resolutsioonis ELi jõupingutuste kohta korruptsiooniga võitlemisel märgitakse, et korruptsioon viib üldiselt maksumaksjalt saadava riigi raha ja ELi vahendite väärkasutuse ja moonutab turgu, ning kutsub komisjoni ja liidu asjaomaseid asutusi üles – ka oma ülalnimetatud deklaratsioonis – tagama, et ELi vahendid ei kannataks korruptsiooni tõttu;

51. tervitab Euroopa Parlamendi otsust luua organiseeritud kuritegevuse, korruptsiooni ja rahapesu küsimustega tegelev erikomisjon;

52. väljendab heameelt asjaolu üle, et Malta ratifitseeris 20. jaanuaril 2011. aastal konventsiooni ELi finantshuvide kaitse kohta; peab kahetsusväärseks, et konventsiooni ei ole veel ratifitseerinud Tšehhi Vabariik, ning kutsub kõnealust riiki üles seda võimalikult kiiresti tegema; kutsub samuti Eestit üles ratifitseerima 29. novembri 1996. aasta protokoll, mis käsitleb Euroopa finantshuvide kaitse konventsiooni tõlgendamist Euroopa Ühenduste Kohtu tehtud eelotsuste abil;

Neljapäev, 10. mai 2012

53. tuletab meelde, et programm Herakles II on komisjoni (Euroopa Pettustevastase Ameti) hallatav rahastamisvahend ELi finantshuvide kaitseks ning nendega seotud kuritegevuse, sealhulgas sigarettide salakaubanduse ennetamiseks; märgib, et programmi Herakles II vahehindamine kinnitas selle lisandväärtust; on arvamusel, et selle vahendi järeltulija ehk programm Herakles III peaks jätkama liikmesriikide tehnilise varustuse parandamist, rahastama juurdepääsu andmebaasidele, mis on olulised liikmesriikide asutuste ja Euroopa Pettustevastase Ameti teostatavate uurimiste puhul, ning võitlema sigarettide salakaubanduse ja võltsimise vastu kooskõlas tubakatootjatele õiguslikult siduvate kokkulepetega;

54. kordab komisjonile ja liikmesriikidele esitatud üleskutset kavandada, rakendada ja korrapäraselt hinnata ühiseid hankesüsteeme, et ennetada pettuse- ja korrupsioonijuhtumeid, määratleda ja rakendada selged tingimused riigihangetes osalemiseks ning kriteeriumid, mille alusel riigihangete otsused tehakse, ning samuti võtta vastu ja rakendada süsteeme, et riigihangete otsused riiklikul tasandil läbi vaadata, et tagada riigi rahaliste vahendite läbipaistvus ja aruandekohustus, ning võtta vastu ja rakendada riskihaldamis- ja sisekontrollisüsteeme;

55. väljendab heameelt 2011. aasta jaanuaris avaldatud komisjoni rohelise raamatu üle ELi riigihanke poliitika ajakohastamise ning tõhusama Euroopa hanketuru kohta; märgib, et seda konsulteerimist käsitlev hindamisaruanne võeti vastu 2011. aasta juuni lõpus ning et 2011. aasta detsembris võttis komisjon vastu oma ettepanekud ELi riigihangete põhieeskirjade reformimise kohta (direktiivid 2004/17/EÜ ja 2004/18/EÜ);

Edasine tegevus

56. palub komisjonil lisaks õigusrikkumistest teatajate või informaatoreite käest saadud teabele teavitada parlamenti muudest näitajatest, allikatest või meetoditest, mida tal on võimalik kasutada, et hinnata, milliste ELi vahendite või tulude valdkonnas on pettusejuhtumite esinemise tase tõusnud;

57. kutsub komisjoni üles kaitsma ja edendama uurivat ja sõltumatut ajakirjandust, millel on tähtis osa Euroopa rahaliste vahenditega seotud kuritegevuse, pettuste ja korrupsiooni vastu võitlemisel;

58. kutsub komisjoni üles hindama, kas õigusrikkumistest teatajate või informaatoreite abiga uuritud pettusejuhtumid vastavad valdkondadele, kus on pettusejuhtumite kõrge tase hinnanguliselt võimalik, tuginedes sõltumatutele kriteeriumidele või näitajatele; kui ei, tuleks hinnata teisi meetodeid, et algatada uurimisi valdkondades, kus pettusekahtluse juhtum jääb teavitamata kurjategijate nn vaikimisseaduste tõttu, mis takistavad teabe lekkimist õigusrikkumistest teatajate või informaatoreite kaudu;

59. rõhutab – võttes arvesse aasta-aastalt korduvat olukorda, et liikmesriigid ei esita õigeaks ajaks andmeid või nende esitatavad andmed on ebatäpsed ja neid ei ole võimalik võrrelda, mistõttu ei ole pettuste tegelikku ulatust ELi liikmesriikides võimalik objektiivselt hinnata ning Euroopa Parlament, komisjon ja OLAF ei saa olukorra hindamise ja ettepanekute esitamisega seotud funktsioone sobivalt täita –, et selline olukord ei ole vastuvõetav ning kutsub komisjoni üles võtma igakülge vastutuse liikmesriikidele õigusvastaselt väljamakstud raha tagasinõudmise eest, koguma vajalikke ühtseid ja võrreldavaid andmeid ning määrama kindlaks aruandluspõhimõtted kõikides liikmesriikides;

*

* *

60. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa Liidu Kohtule, Euroopa Kontrollikojale, Euroopa Pettustevastase Ameti järelevalvekomiteele ja Euroopa Pettustevastasele Ametile.

Neljapäev, 10. mai 2012

Lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatav õigus (Rooma II)

P7_TA(2012)0200

Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta resolutsioon soovitud tegevustega komisjonile muuta määrust (EÜ) nr 864/2007 lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma II”)
(2009/2170(INI))

(2013/C 261 E/03)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 225,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 81, eriti selle lõike 2 punkti c,
- võttes arvesse Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikleid 8 ja 10 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 7 ja 11,
- võttes arvesse liidu tulevast ühinemist kõnealuse konventsiooniga Euroopa Liidu lepingu artikli 6 lõike 2 kohaselt,
- võttes arvesse nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrust (EÜ) nr 44/2001 (kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades),⁽¹⁾ eriti selle artiklit 2 ja artikli 5 lõiget 3, ning ettepanekut see määrus uuesti sõnastada (COM(2010)0748),
- võttes arvesse Euroopa Kohtu 7. märtsi 1995. aasta otsust kohtuasjas C-68/93: Shevill, EKL 1995, lk I-415,
- võttes arvesse Euroopa Kohtu 25. oktoobri 2011. aasta otsust liidetud kohtuasjades C-509/09 ja C-161/10 eDate Advertising GmbH⁽²⁾,
- võttes arvesse kohtujurist Mancini ettepanekut kohtuasjas 352/85: *Bond van Adverteerders jt vs. Madal-maad*, EKL 1988, lk 2085, otsust kohtuasjas C-260/89: *Elliniki Radiofonia Tileorasi* (ERT-AE), EKL 1991, lk I-2925, otsust ja kohtujurist Van Gerven ettepanekut kohtuasjas C-159/90: *Society for the Protection of Unborn Children Ireland Ltd*, EKL 1991, lk I-4685, ja kohtujurist Jacobsi ettepanekut kohtuasjas C-168/91: *Christos Konstantinidis*, EKL 1993, lk I-1191,
- võttes arvesse komisjoni esialgset ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus lepinguväliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse kohta (COM(2003)0427),
- võttes arvesse komisjoni 6. juuli 2005. aasta seisukohta ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus lepinguväliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma II”)⁽³⁾,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määrust (EÜ) nr 864/2007 (lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma II”))⁽⁴⁾ (edaspidi „Rooma II määrus”), eelkõige selle artikli 30 lõiget 2⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ EÜT L 12, 16.1.2001, lk 1.

⁽²⁾ EKLis seni avaldamata.

⁽³⁾ ELT C 157 E, 6.7.2006, lk 370.

⁽⁴⁾ ELT L 199, 31.7.2007, lk 40.

⁽⁵⁾ Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2008 Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele uuringu olukorra kohta eraelu puutumatus ja isiklike õiguste rikkumisest tulenevate lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas, võttes arvesse eeskirju, mis on seotud ajakirjandusvabadusega ja sõnavabadusega meedias, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiviga 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta) seotud kollisiooniküsimusi.

Neljapäev, 10. mai 2012

- võttes arvesse komisjoni tellitud võrdlevat uuringut olukorra kohta 27 liikmesriigis eraelu puutumatase ja isikuõiguste rikkumisest tulenevate lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas ⁽¹⁾,
 - võttes arvesse väidet, et on olemas nn laimuturism ⁽²⁾,
 - võttes arvesse Ühendkuningriigi laimuseaduse (*Defamation Bill*) ⁽³⁾ eelnõu,
 - võttes arvesse 28. jaanuaril 2010 korraldatud avalikku kuulamist ⁽⁴⁾,
 - võttes arvesse õiguskomisjoni raportööri koostatud töödokumente ja paljusid teaduslikke töid sellel teemal ⁽⁵⁾,
 - võttes arvesse kodukorra artikleid 42 ja 48,
 - võttes arvesse õiguskomisjoni raportit (A7-0152/2012),
- A. arvestades, et kohtuasjas Shevill tehtud otsuse alusel järeldas kohus asjas eDate Advertising, et määruse (EÜ) nr 44/2001 artikli 5 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et kui isikuõigusi on väidetavalt rikutud veebisaidil avaldatud teabesisuga, võib isik, kes leiab, et tema õigusi on rikutud, pöörduda kahju hüvitamise nõudega kogu kahju osas kas selle riigi kohtute poole, kus on teabesisu avaldaja asukoht, või selle riigi kohtute poole, kus on tema huvide kese. See isik võib kogukahju hüvitamise nõude asemel esitada ka nõude iga liikmesriigi kohtusse, mille territooriumil on või oli internetis avaldatud teabesisu kättesaadav. Kõnealustel kohtutel on pädevus hinnata vaid kahju, mis tekkis selle riigi territooriumil, mille kohtusse on pöördutud;
- B. arvestades, et Rooma II määruses puudub säte eraelu puutumatase ja isikuõiguste rikkumiste suhtes kohaldatava õiguse kindlaksmääramise kohta;
- C. arvestades, et asjakohase sätte arutamist on takistanud ägedad vaidlused nn laimuturismi küsimuses, mis on teatavat liiki soodsama menetluskoha otsimine (*forum shopping*), kus hageja valib laimamishagi esitamise kohaks sellise kohtualluvuse, kus ta saab tõenäoliselt kõige soodsama tulemuse – tavaliselt Inglismaa või Walesi, mida peetakse hüvitamise nõudjale kõige soodsamateks piirkondadeks maailmas; arvestades, et tegemist on Ühendkuningriigist kaugemale ulatava küsimusega, mis puudutab ka teisi kohtualluvusi;

⁽¹⁾ JLS/2007/C4/028, lõpparuanne.

⁽²⁾ Vt Rt Hon. Lord Hoffmanni 2. veebruaril 2010 peetud avalikku loengut „Fifth Dame Ann Ebsworth Memorial Public Lecture” ja Trevor C. Hartley, „*Libel Tourism and Conflict of Laws*”, ICLQ kd 59, lk 25, jaanuar 2010.

⁽³⁾ Avaldatud konsultatsioonidokumendina <http://www.justice.gov.uk/consultations/docs/draft-defamation-bill-consultation.pdf>; vt ka Ühendkuningriigi ühiskomisjoni esimest aruannet aadressil <http://www.publications.parliament.uk/pa/jt201012/jtselect/jtdefam/203/20302.htm>

⁽⁴⁾ Kuulamine, mille teemaks oli isikuga seotud õigused, eriti seoses laimuga, rahvusvahelises eraõiguses ja täpsemalt Rooma II määruses. Vt sõnavõtjate ettekandeid <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/events/Com.do?page=2&product=CHE&language=EN&body=JURI>

⁽⁵⁾ DT\820547EN.doc ja DT\836983EN.doc.; vt eelkõige juulis 2010 korraldatud internetisümposiumi „Rooma II ja laimamine” ettekandeid: <http://conflictoflaws.net/2010/rome-ii-and-defamation-online-symposium>, esinejad Jan von Hein, tsiviilõiguse, rahvusvahelise eraõiguse ja võrdleva õiguse professor, Trieri ülikool, Saksamaa (kellele raportöör on eriti tänulik käesolevas dokumendis esitatud ettepaneku eest), Trevor Hartley, Londoni majanduskooli emeritprofessor, Andrew Dickinson, rahvusvahelise eraõiguse külalisprofessor, British Institute of International and Comparative Law ja Sydney ülikooli külalisprofessor, Olivera Boskovic, Orléansi ülikooli õigusteaduse professor, Bettina Heiderhoff, Hamburgi ülikooli õigusteaduse professor, Nerea Magallón, Baskimaa ülikooli endine õigusteaduse professor, praegu õpetab rahvusvahelist eraõigust Santiago de Compostelas, Louis Perreau-Saussine, Nancy ülikooli õigusteaduse professor ja Angela Mills Wade, European Publishers Council tegevjuht. Vt ka Jan-Jaap Kuipers, *Towards a European Approach in the Cross-Border Infringement of Personality Rights*, 12 German Law Journal 1681-1706 (2011) <http://www.germanlawjournal.com/index.php?pageID=11&artID=1379>. EL ja põhiõigused vt Darcy S. Binder, *The European Court of Justice and the Protection of Fundamental Rights in the European Community: New Developments and Future Possibilities in Expanding Fundamental Rights Review to Member State Action*, Jean Monnet töödokument nr 4/95 <http://centers.law.nyu.edu/jeanmonnet/papers/95/9504ind.html>

Neljapäev, 10. mai 2012

- D. arvestades, et kõrged kohtukulud ja suurte hüvitiste määramise võimalus sellises jurisdiktsioonis mõjuvad väidetavalt sõnavabadusele halvavalt; arvestades, et suurte õiguskulude tõttu võib juhtuda, et avaldajad on sunnitud kokkuleppele minema ka siis, kui nad peavad oma kaitset tugevaks;
- E. arvestades, et praegu Ühendkuningriigi parlamendis menetletavas laimuseaduse eelnõus on ette nähtud põhjalikud muudatused, et kõrvaldada väidetav halvav mõju avaldajatele, kuigi näib ebatõenäoline, et selle seadusega lahendatakse suurte õiguskulude raske küsimus;
- F. arvestades, et internet on muutnud virtuaalse ülemaailmse kättesaadavuse probleemi veelgi keerulisemaks, sest internetipostitusi ei saa maha võtta ning on tekkinud blogid ja anonüümsed postitused;
- G. arvestades, et ajakirjandus- ja meediavabadus on demokraatliku ühiskonna alustalad;
- H. arvestades, et õiguskaitsevahendid peavad olema kättesaadavad, kui neid vabadusi kuritarvitatakse, eriti inimeste eraelu ja maine kahjustamiseks; ⁽¹⁾ arvestades, et igas liikmesriigis tuleks tagada taoliste õiguskaitsevahendite olemasolu ja tõhusus kõnealuste õiguste rikkumise korral; arvestades, et liikmesriigid peaksid püüdma tagada, et tõkestavalt suured kohtukulud ei muudaks õiguskaitset ühegi hageja jaoks praktiliselt kättesaamatuks; arvestades, et kohtumenetluse kulud võivad olla ka meediale ruineerivad;
- I. arvestades, et iga riik peab määratlema tema seisukohast sobiva tasakaalu Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikliga 8 tagatud eraelu puutumatuse ja artikliga 10 tagatud sõnavabaduse vahel;
- J. arvestades, et sellele vaatamata võib aja jooksul selguda, et liit peab pärast konventsiooniga ühinemist leidma sellise ühtse aluse kaupade ja teenuste pakkumise vabadusega seotud piiriüleste juhtude jaoks, mis põhineb „dialektilisel arengul”, mida kohtujurist Mancini nimetas kohtuasjas *Bond van Adverteerders*, võttes arvesse ka otsuseid kohtuasjas *Elliniki Radiofonia Tileorasi ja Society for the Protection of Unborn Children Ireland Ltd* ning kohtujurist Jacobi ettepanekut kohtuasjas *Christos Konstantinidis*; teisepoolt, kohtuasjas *Society for the Protection of Unborn Children Ireland Ltd* ⁽²⁾ tegi kohtujurist Van Gerven ettepaneku, et siseriiklik õigus, mida saab lugeda liidu õigusega kooskõlas olevaks, kui see tugineb sellistele õigustumõistetele nagu avalikku huvi või avalikku korda kaitsvad kohustuslikud nõuded, kuulub liidu õiguse kohaldamisalasse põhjusel, et kuigi liikmesriikidel on avaliku huvi või avaliku korra mõiste määratlemisel teatav kaalutusõigus, on nende mõistete kohaldamisala liidu õiguse kohaldamisalasse kuuluvate meetmete puhul siiski liidu kontrolli all ja need peavad olema põhjendatud ja piiritletud ühtselt kogu liidu jaoks liidu õiguse kohaselt ning seetõttu tuleb sel puhul arvesse võtta põhiõiguste ja -vabaduste üldpõhimõtteid;
- K. arvestades, et ei oleks siiski asjakohane kasutada rahvusvahelise eraõiguse norme, et kindlaks määrata, millist õigust kohaldada ühel või teisel viisil ühe õiguse kaitsmiseks teise õiguse arvel või mis on välja töötatud selliselt, et piirata ühe liikmesriigi õiguse kohaldamisala, võttes eriti arvesse avaliku korra/ordre public klauslit Rooma II määruse artiklis 26; arvestades, et seetõttu on eriti tähtis säilitada Brüssel I määruses kontroll avaliku korra üle;
- L. arvestades, et vastulause esitamise õiguse jaoks tuleks kasutada kõige tihedama seose kriteeriumi, sest sellist soodustust tuleks anda kiiresti ja see on ajutise loomuga; arvestades, et lisas tooduga samalaadse sättega tuleks kindlustada ka poolte iseseisvus ja kohtu asukohariigi õiguse valimise võimalus, kui hageja otsustab esitada rohkem kui ühes liikmesriigis tekkinud kahju hüvitamiseks hagi meedia asukohariigi kohtus;

⁽¹⁾ Ollakse arvamusel, et mainet eraelu osana kaitseb nüüd Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioon (vt *N. vs. Roots*, nr 11366/85).

⁽²⁾ Punkt 31.

Neljapäev, 10. mai 2012

- M. arvestades täiendavalt, et selliste avalike hüvede edendamiseks nagu kohtuvaidluste vähendamine, õiguskaitse kättesaadavuse parandamine, siseturu nõuetekohase toimimise tagamine ning sobiva tasakaalu tagamine sõnavabaduse ja eraelu puutumatusse õiguse vahel, peaks komisjon korraldama ulatuslikke konsultatsioone huvitatud pooltega, sealhulgas ajakirjanike, meedia ning ekspertidest juristide ja kohtunikega, et teha ettepanek luua keskus, kus toimub eraelu puutumatusse ja isikuõiguste rikkumistest, sealhulgas laimamisest tulenevate piiriüleste vaidluste vabatahtlik kohtuväline lahendamine; arvestades, et see oleks tunduvalt edumeisem ja 21. sajandile kohasem viis selliste vaidluste lahendamiseks ning hõlbustaks üleminekut kaasaegsemale vahendussõbralikule õiguskultuurile;
- N. arvestades, et liikmesriigid võiksid toetada ja edendada tulevase vaidluste kohtuvälise lahendamise keskuse kasutamist ka sellega, et keskuse kasutamata jätmise eest võib kohtukulud välja mõista;
- O. arvestades, et nimetatud keskus võiks põhimõtteliselt oma tegevust ise rahastada;
1. nõuab, et komisjon esitaks Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 81 lõike 2 punkti c alusel ettepaneku, millega Rooma II määrusesse lisatakse säte, millega reguleeritakse eraelu puutumatusse ja isikuõiguste rikkumisest, sealhulgas laimamisest tulenevate lepinguvälise võlasuhete suhtes kohaldatavat õigust käesoleva raporti lisas esitatud üksikasjalike soovitude kohaselt;
 2. nõuab lisaks, et komisjon esitaks Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 81 lõike 2 punkti d alusel ettepaneku luua eraelu puutumatusse ja isikuõiguste rikkumisest, sealhulgas laimamisest tulenevate piiriüleste vaidluste vabatahtlikuks lahendamiseks vaidluste kohtuvälise lahendamise keskus;
 3. kinnitab, et kõnealustes soovitudes järgitakse põhiõigusi ja subsidiaarsuse põhimõtet;
 4. on seisukohal, et taotletaval ettepanekul puudub finantsmõju;
 5. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon ja lisas toodud üksikasjalikud soovitud komisjonile ja nõukogule.

RESOLUTSIOONI LISA**ÜKSIKASJALIKUD SOOVITUSED TAOTLETAVA ETTEPANEKU SISU KOHTA**

Euroopa Parlament on seisukohal, et määrusesse (EÜ) nr 864/2007 (lepinguvälise võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma II”)) tuleks lisada alljärgnev põhjendus 32a ja artikkel 5a.

Põhjendus 32a

Käesolev määrus ei takista liikmesriike kohaldamast oma põhiseaduslikke norme, mis käsitlevad ajakirjandusvabadust ning sõnavabadust meedias. Eelkõige võib käesoleva määrusega kindlaks määratud õigusnormi kohaldamist, mis oluliselt piiraks nimetatud põhiseaduslike normide kohaldamisala, sõltuvalt juhtumi asjaoludest ja juhtumiga tegeleva kohtu liikmesriigi õiguskorras tulenevalt lugeda kohtu asukohariigi avaliku korraga (*ordre public*) vastuolus olevaks.

*Artikkel 5a**Eraelu puutumatus ja isikuõigused*

1. Eraelu puutumatusse või muu isikuõiguse rikkumisest, sealhulgas laimamisest tulenevale lepinguvälisele võlasuhtele kohaldatakse selle riigi õigust, kus ilmneb (ilmnevad) või võib (võivad) ilmneda kahju kõige olulisem(ad) asjaolu(d).
2. Kohaldatav õigus on siiski selle riigi õigus, kus on kostja peamine elukoht, kui ta põhjendatult ei saanud ette näha oma teo olulisi tagajärgi lõikes 1 nimetatud riigis.

Neljapäev, 10. mai 2012

3. Kui rikkumine on põhjustatud trükiväljaandest või saatest, tuleb riigiks, kus ilmneb (ilmnevad) või võib (võivad) ilmnedu kahju kõige olulisem(ad) asjaolu(d), pidada riiki, millele väljaanne või saade on eeskätt suunatud, või kui see pole ilmne, siis riiki, kus neid toimetatakse, ning kohaldada selle riigi õigust. Riik, millele väljaanne või saade on suunatud, määratletakse eeskätt väljaande või saate keele või siis läbimüügi või publiku hulga kaudu vastavas riigis võrreldes koguläbimüügiga, publiku koguhulgaga või nende näitajate kombinatsiooniga.

4. Vastulause esitamise õiguse või samaväärsete meetmete ning avaldaja või ringhäälinguorganisatsiooni vastu seoses väljaande või saate sisuga – mis isikuandmete käitlemise tulemusena rikub eraelu puutumatust ja isikuõigusi – võetud ennetusmeetmete või keelavate ettekirjutuste suhtes kohaldatav õigus on selle riigi õigus, kus on avaldaja, ringhäälinguorganisatsiooni või andmete käitleja alaline elukoht.

Kaubandus- ja investeerimisstrateegia Vahemere lõunapiirkonna riikides pärast araabia maade kevadisi revolutsioone

P7_TA(2012)0201

Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta resolutsioon kaubanduse kohta muutuse nimel: ELi kaubandus- ja investeerimisstrateegia Vahemere lõunapiirkonna riikides pärast araabia maade kevadisi revolutsioone (2011/2113(INI))

(2013/C 261 E/04)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 28. novembri 1995. aasta Barcelona deklaratsiooni, millega rajati partnerlus Euroopa Liidu ja Vahemere lõunapiirkonna riikide vahel, ning Barcelona konverentsi ajal vastu võetud töökava,
- võttes arvesse oma 27. oktoobri 2005. aasta resolutsiooni läbivaadatud Barcelona protsessi kohta ⁽¹⁾ ja 25. novembri 2009. aasta resolutsiooni, mis käsitleb Euroopa – Vahemere piirkonna majandus- ja kaubanduspartnerlust seoses kaheksanda Euroopa – Vahemere piirkonna kaubandusministrite konverentsiga ⁽²⁾,
- võttes arvesse Euroopa Komisjoni ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja 8. märtsi 2011. aasta ühisteatist Euroopa Ülemkogule, Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Partnerlus Vahemere lõunapiirkonnaga demokraatia ja ühise heaolu nimel” (COM(2011)0200),
- võttes arvesse Euroopa Komisjoni ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja 25. mai 2011. aasta ühisteatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Uus lähenemisviis muutuvale naabrusele” (COM(2011)0303),
- võttes arvesse Euroopa Komisjoni 24. mai 2011. aasta teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Dialog Vahemere lõunapiirkonna riikidega rännet, liikuvust ja turvalisust käsitlevates küsimustes” (COM(2011)0292),
- võttes arvesse „Euroopa – Vahemere piirkonna kaubanduse teekaarti kuni aastani 2010 ja edasiseks”, mis võeti vastu 2009. aastal toimunud kaheksandal Vahemere Liidu kaubandusministrite konverentsil,
- võttes arvesse Barcelona protsessi algusest alates toimunud Euroopa - Vahemere piirkonna riikide ministrite konverentside ja valdkondlike ministrite konverentside järelusi, eriti 11. novembril 2010. aastal toimunud üheksanda Vahemere Liidu kaubandusministrite konverentsi järelusi,

⁽¹⁾ ELT C 272 E, 9.11.2006, lk 570.

⁽²⁾ ELT C 285 E, 21.10.2010, lk 35.

Neljapäev, 10. mai 2012

- võttes arvesse Euroopa – Vahemere piirkonna assotsiatsioonilepinguid ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Tuneesia, ⁽¹⁾ Iisraeli, ⁽²⁾ Maroko, ⁽³⁾ Jordaania, ⁽⁴⁾ Egiptuse, ⁽⁵⁾ Liibanoni ⁽⁶⁾ ja Alžeeria ⁽⁷⁾ vahel ning ajutist Euroopa – Vahemere piirkonna assotsiatsioonilepingut ühenduse ja Palestiina omavalitsuse nimel toimiva Palestiina Vabastusorganisatsiooni vahel kaubanduse ja koostöö kohta ⁽⁸⁾,
- võttes arvesse EÜ – Türgi assotsiatsiooninõukogu 22. detsembri 1995. aasta otsust nr 1/95 tolliliidu lõppetapi rakendamise kohta (96/142/EÜ) ⁽⁹⁾,
- võttes arvesse 25. veebruaril 2004. aastal Jordaania, Egiptuse, Tuneesia ja Maroko poolt alla kirjutatud vabakaubanduslepingut (Agadiri leping),
- võttes arvesse Euroopa – Vahemere piirkonna vabakaubandusala säästvuse mõju hinnanguid, mille koostas Manchesteri ülikooli arengupoliitika ja juhtimise instituut,
- võttes arvesse piirkonnastrateegia dokumenti aastateks 2007–2013 ja Euroopa – Vahemere partnerluse piirkondlikku sihtprogrammi (2007–2013) ning neis sätestatud eesmärged, ⁽¹⁰⁾ samuti komisjoni 29. juuli 2011. aasta rakendusotsust 2011. aasta tegevuskava teise osa kohta, milles soodustatakse Vahemere piirkonna rahastamist Euroopa Liidu üldeelarve punkti 19 08 01 01 alusel ⁽¹¹⁾,
- võttes arvesse Euroopa – Vahemere piirkonna investeerimis- ja partnerlusrahastu tööd, eriti Brüsselis 12. juulil 2011. aastal toimunud ministrite kohtumist ja selle kohta 8. augusti 2011. aastal avaldatud 2010. aasta aastaaruannet,
- võttes arvesse Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga nõukogu 5. oktoobri 2011. aasta otsust paigutada Vahemere lõuna- ja idapiirkonna riikidesse rahalisi vahendeid,
- võttes arvesse Vahemere Liidu parlamentaarse assamblee tööd,
- võttes arvesse Vahemere Liidu tööd,
- võttes arvesse nõukogu 14. detsembri 2011. aasta otsust võtta vastu põhjaliku ja laiulatusliku vabakaubanduslepingu läbirääkimisjuhised Egiptusele, Jordaaniale, Marokole ja Tuneesiale,
- võttes arvesse oma 6. aprilli 2011. aasta resolutsiooni Euroopa tulevase rahvusvahelise investeerimispoliitika kohta, ⁽¹²⁾ 7. aprilli 2011. aasta resolutsiooni Euroopa naabuspoliitika lõunamõõde läbivaatamise kohta ⁽¹³⁾ ja 14. detsembri 2011. aasta resolutsiooni Euroopa naabuspoliitika läbivaatamise kohta ⁽¹⁴⁾,
- võttes arvesse kõiki Euroopa Parlamendis araabia kevadega seoses vastu võetud resolutsioone, mis käsitlevad usu-, veendumus- ja südametunnistusevabadust kui universaalseid põhiväärtusi, mis on demokraatliku ja majandusliku arengu eelduseks;

⁽¹⁾ EÜT L 97, 30.3.1998, lk 2.

⁽²⁾ EÜT L 147, 21.6.2000, lk 3.

⁽³⁾ EÜT L 70, 18.3.2000, lk 2.

⁽⁴⁾ EÜT L 129, 15.5.2002, lk 3.

⁽⁵⁾ ELT L 304, 30.9.2004, lk 39.

⁽⁶⁾ ELT L 143, 30.5.2006, lk 2.

⁽⁷⁾ ELT L 265, 10.10.2005, lk 2.

⁽⁸⁾ EÜT L 187, 16.7.1997, lk 3.

⁽⁹⁾ EÜT L 35, 13.2.1996, lk 1.

⁽¹⁰⁾ C(2007)0672.

⁽¹¹⁾ C(2011)5381.

⁽¹²⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0141.

⁽¹³⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0154.

⁽¹⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0576.

Neljapäev, 10. mai 2012

- võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
- võttes arvesse rahvusvahelise kaubanduse komisjoni raportit ja väliskomisjoni ning põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni arvamusi (A7-0104/2012),
 - A. arvestades, et araabia kevad on Euroopa naabruses Berliini müüri langemisest alates suurim poliitiline muutus ning see on andnud ELile võimaluse viia oma kaubandus- ja välispoliitika huvid vastavusse oma põhiväärtustega, mis hõlmavad inimõigusi, demokraatiat ja vaba ühiskonda; arvestades, et vastavalt Euroopa Liidu lepingu artiklile 8 peab liit arendama naabruses asuvate riikidega privilegeeritud suhteid, mille eesmärk on luua heaolu ja heanaaberlikkuse ala, mis rajaneb liidu väärtustel ja mida iseloomustavad koostööl põhinevad tihedad rahumeelsed suhted, mis on ainus Euroopa alalise stabiilsuse, julgeoleku, majandusliku arengu ja progressi võti;
 - B. arvestades, et ELil on kaubandus- ja investeerimispoliitikas ainupädevus, mis lubab ELil tõhusalt reageerida murrangutele ja aidata kaasa Vahemere lõunapiirkonna riikide majanduslikule ja sotsiaalsele arengule;
 - C. arvestades, et Lissaboni lepingus määratletakse rahvusvahelist kaubandust ühena ELi välistegevuse kolmest teljest, mis peab ühtima liidu teiste poliitikasuundadega: välispoliitika ja rahvusvaheline areng; arvestades, et kaubandus on alati olnud naabuspoliitika tugisammas ning seda on rõhutatud komisjoni teatistes „Uus lähenemisviis muutuvale naabrusele” ja „Partnerlus Vahemere lõunapiirkonnaga demokraatia ja ühise heaolu nimel”;
 - D. arvestades, et Vahemere lõunapiirkonna riikide kodanikuühiskondade hulgas valitseb arusaam, et EL peaks kasutama rohkem ennetavaid meetmeid nende poliitiliste ja majanduslike ümberkorralduste toetamisel;
 - E. arvestades, et araabia kevade järgse majandusliku ja poliitilise ülesehitustöö üle ei pea järelevalvet piirkondlikud institutsioonid, kellel on Euroopa Nõukogu ning Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni ülesannetega (OSCE) Kesk- ja Ida-Euroopas ning Kesk-Aasias sarnased ülesanded;
 - F. arvestades, et Euroopa – Vahemere piirkonnas puuduvad eriomased finantseerimisasutused, kuigi Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga (EBRD) viimaste aastate Kesk- ja Ida-Euroopa ülemineku- perioodi kogemused võiksid aidata sel toetada Vahemere lõunapiirkonna riikide arengut; arvestades, et sellele vaatamata tuleb kahetsusega märkida, et mitmed ELi liikmesriigid ei ole veel kinnitanud EBRD lepingu muudatusettepanekuid, mis aitaks pangal hakata Vahemere piirkonnas täieõiguslikult tegutsema;
 - G. arvestades, et seni on Vahemere lõunapiirkonna riikide majandusi juhtinud väheste huve silmas pidavad mittedemokraatlikud juhid, kes tihti ei arvesta kõige haavatavamate elanikkonnarühmade vajadustega; arvestades, et tõsiasi, et mitmed diktaatorid on nüüd võimult kõrvaldatud, toob esile uusi võimalusi piirkonna majanduse avamiseks ja tõelise turumajanduse loomiseks;
 - H. arvestades, et ELil on juba tolliliit Türgiga ja olemasolevad vabakaubanduslepingud Vahemere lõunapiirkonna riikidega, välja arvatud Süüriaga, kes ei kirjutanud alla lõplikule kokkuleppele, ning Liibüaga, kellega pärast kodusõja puhkemist veebruaris 2011. aastal läbirääkimised peatati;
 - I. arvestades, et kaubandusläbirääkimiste eelduseks ei ole Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) liikmesus, nagu näitasid ka Liibanoni ja Alžeeriaga sõlmitud assotsieerimislepingute kaubandusalased sätted, vaheleping Palestiina aladega, peatatud läbirääkimised Liibüaga ja ratifitseerimata jäänud leping Süüriaga;
 - J. arvestades, et Euroopa – Vahemere vabakaubanduspiirkonda kui kõige kõrgelennulisemat Barcelona deklaratsioonist lähtuvat majandusprojekti ei õnnestunud ettenähtud 2010. aasta tähtajaks realiseerida piirkonnas valitsevate konfliktide ja piirkonnasisese (lõuna-lõuna) kaasatuse puudumise tõttu;

Neljapäev, 10. mai 2012

- K. arvestades, et 2008. aasta majanduskriis on otseselt mõjutanud Vahemere lõunapiirkonna riikide peamisi majanduslikke liikumapanevaid jõude ning araabia kevade ajal toimunud sotsiaalsed ja poliitilised rahutused Tuneesias, Egiptuses, Süürias ja Liibüas on nende riikide majandust veelgi räsitud; arvestades, et mitte kõik Vahemere lõunapiirkonna riigid ei ole tundnud araabia kevade tagajärgi samamoodi, kuna mõnes riigis on siiani võimul vana režiim, samas kui teistes kestab sotsiaalse rahutuse ajajärk, mis veelgi nõrgestab nende majandust;
- L. arvestades, et araabia kevad on toonud esile piirkonnas esinevad struktuursed ja süsteemsed kaubanduslikud ja majanduslikud puudused, eriti tooraineturgude vastuvõtlikkuse kõikumistele, ja arvestades, et iga uus Vahemere kaubandusstrateegia peab nende puudustega võitlema, edendama toiduainetega kindlustatust ning lõpetama toidukaupadega seotud finantsspekulatsioonid, kui sellega loodetakse täita kodanike ootusi;
- M. arvestades, et krooniline töötus, eeskätt noorte seas, ja kaubanduse mitmekesistamise puudumine on jätkuvalt tõsised probleemid; arvestades, et pikaajaline struktuurne töötus ja mitteametliku tööjõu, sealhulgas lapstööjõu kasutamine on endiselt suur enamikus Vahemere lõunapiirkonna riikides ja on veelgi halvenenud nendes riikides, kus araabia kevade ajal esines tõsiseid ühiskondlikke rahutusi; arvestades, et Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsioon ennustab, et praeguse tööhõive taseme hoidmiseks peab piirkond looma järgmise kümne aasta jooksul umbes 25 miljonit uut töökohta;
- N. arvestades, et noored (10–19-aastased) moodustavad 20 % rahvastikust ning et 15–24-aastaste töötuse tase on 25–30 %, samas kui naiste osalemine tööturul on endiselt väga madal; arvestades, et tööpuudus on eriti suur ülikooli lõpetajate hulgas, mis viib ajude väljavooluni ja inimressursside raiskamiseni;
- O. arvestades, et Euroopa Liidul on suur huvi seada majanduskoostöö alal kaugeleulatuvad eesmärgid ja võtta vastu vastastikku kasulik, vastutustundlik ja paindlik strateegia, mis põhineb demokraatialle ülemineku ja inimõiguste kaitse toetamisel;

Üldised seisukohad

1. on arvamisel, et araabia kevad on erakordne ajalooline sündmus, mille sütitas inimeste vabaduseloetus ning püüdlus demokraatlike õiguste ja paremate elustandardite järele; väljendab sügavat kurbust selle pärast, et võitlus korrumppeerunud diktatuuride kukutamise eest on nõudnud inimelusid;
2. on teadlik, et selliste ohvrite tagajärjel on Vahemere lõunapiirkonna riikide ühiskondades suur ootus ELi palju suurema ja õiglasema toetuse järele kõikidele kasulikele demokraatlike reformide ja tõelise majandusliku arengu elluviimiseks;
3. märgib, et araabia kevade revolutsioonide saavutusi ei ole veel täielikult kinnitatud ning et EL peab oma kaubandust muutuse nimel käsitleva tegevuskava rakendamisel kiiresti tegutsema, sest lisaks kohese majandusliku kasu toomisele on kaubandus ka tõhus demokraatia tugevdamise ja stabiilsuse edendamise vahend ning see aitab vältida korrupsiooni, edendab jõukuse võrdsemat jaotumist ja annab üldsusele kaasaraäkamise õiguse; ergutab üleminekuaja ametivõime rahumeelselt tõelisele demokraatialle siirduma; nõuab tungival, et siseriiklikud ametivõimud austaksid oma rahva õigust rahumeelselt meelt avaldada ja hoiduksid meelevalduste vägivaldsest mahasurumisest;
4. kiidab kõnealusel kontekstis heaks ELi–Tuneesia töörühma loomise, kuna see on esimene Vahemere lõunapiirkonna riigiga loodud töörühm, mille eesmärk on tagada riigi üleminekule antava ELi ja rahvusvahelise toetuse parem koordineerimine; tunneb heameelt asjaolu üle, et Euroopa Parlament oli esimesel kohtumisel kaasatud; palub asepresidendil/kõrgel esindajal ja komisjonil kaasata Euroopa Parlament ka edaspidi nii kõnealusesse algatusse kui ka tulevastesse algatustes; tervitab Euroopa Parlamendis Vahemere lõunapiirkonna riikide järelevalverühma loomist, et jälgida ELi kriisimeetmeid Vahemeremaades;

Neljapäev, 10. mai 2012

5. tunneb heameelt Tuneesias hiljuti toimunud õiglaste ja läbipaistvate valimiste üle, mis – koos majandus-, õigus- ja sotsiaalreformidega – on heaks eeskujuks teistele piirkonna riikidele; rõhutab vabade ja õiglaste valimiste tähtsust, et oleks võimalik tagada nende riikide ühtsus demokraatlike ja pluralistlike institutsioonide asutamise teel, kuna see loob aluse suuremale stabiilsusele ja moderniseeritud sotsiaalmajanduslikele struktuuridele, mis omakorda on vajalik eeltingimus rahvusvaheliste investeeringute ligimeelitamiseks ja jätkusuutliku majanduskasvu võimaldamiseks; rõhutab, et demokraatlike muudatustega peavad kaasnema majandus-, õigus- ja sotsiaalreformid, et nende riikide sotsiaalmajanduslikke struktuure avada ja moderniseerida;
6. on arvamisel, et Põhja-Aafrika ja Lähis-Ida riikide välisvõlg on nn põlastusväärne võlg, võttes arvesse, et diktatuurirežiimid tekitasid selle enamasti poliitilise ja majandusliku eliidi isikliku rikastumise nimel ning relvade soetamiseks, mida kasutati sageli oma rahva rõhumiseks; nõuab seetõttu selle võla, ning eriti relvade ostmise seotud kulude läbivaatamist;
7. peab kahetsusväärseks, et Euroopa ettevõtted on ekspordinud represseerivatele režiimidele relvi ja kahesuguse kasutusega kaupu ning olnud nõus diktatuuride organiseeritud tehnoloogiliste katkestustega; palub komisjonil ELi ettevõtjate jaoks välja töötada suunised, kuidas sellistes olukordades kooskõlas ELi aluspõhimõtetega käituda;
8. rõhutab, et kaubandus- ja investeerimispoliitika kuulub ELi ainupädevusse ning peaks seega tagama innovatiivsed, reaalsed vahendid, et saavutada piirkonnas ELi välispoliitilised demokraatia, heaolu, stabiilsuse ja rahu eesmärgid;
9. tunnistab, et EL peab rakendama suhetes Vahemere lõunapiirkonna riikidega koordineeritud poliitikat, ent hoiatab, et araabia kevade puhul ei saa eeldada kõigile sobivat ühtset lahendust, sest kuigi Vahemere lõunapiirkonna riikidel on palju sarnasusi, on nad siiski oma valitsuste poolt kogunud erisugust rõhumist, nad on erinevad oma majandusliku arengu taseme poolest ning peavad toime tulema erinevate sotsiaalsete ja demograafiliste probleemidega;
10. rõhutab, et Euroopa Parlamendi üks peamisi ülesandeid on Euroopa ja kolmandate riikide vahelise poliitilise dialoogi edendamine ning vastastikuse mõistmise ja usalduse suurendamine, seda iseäranis suhetes Vahemere lõunapiirkonna riikidega, kus Euroopa Parlament peaks keskenduma demokraatlike reformide, täisväärtuslike vabaduste ning õigusriigi põhimõtte levitamisele ja edendamisele; rõhutab, et nende otsestel suhetel põhinevate tähtsate eesmärkide alusel tuleks ühtlasi hinnata tulevikus nõuete täitmist (seoses aset leidvate sündmuste ja tehtud edusammudega) ning teha vajalikke korrekture assotsieerimislepingutes iseäranis kaubanduse, investeerimise ja rahanduse valdkonnas;
11. võtab teadmiseks, et viimase kümne aasta jooksul on EL toetanud põhjalikumat ja laiaulatuslikumat lähenemisviisi suurema osa Vahemere lõunapiirkonna valitsejatega vabakaubanduslepingute sõlmimisel, vaatamata läbirääkimispartnerite demokraatliku legitiimsuse ilmselgele puudumisele; rõhutab, kui oluline on võtta arvesse demokraatliku protsessi stabiliseerimise tähtsust uute sotsiaalsete ja poliitiliste institutsioonide rajamisel, kuna viimastest võiksid kaubanduskokkulepete läbirääkimistel saada õiguspärased ja teavitatud partnerid;
12. juhib tähelepanu, et EL on maailma kõige suurem tarbijaturg, millele peaks juurdepääsu andma ainult juhul, kui partnerriigid võtavad turgude kahepoolset avamist tõsiselt, majandusreformidest saab kasu partnerriigi kogu rahvastik, sealhulgas kõige haavatavamad elanikkonnarühmad, ning kohustatakse võtma ja täitma asjakohaseid poliitilisi, sotsiaalseid ja keskkonnavaliseid kohustusi;
13. osutab sellele, et paljudel Vahemere lõunapiirkonna riikidel on suur majanduslik potentsiaal ning et mõned riigid on pärinud suure hulga varasid ja loodusressursse, mis annavad õige haldamise korral majanduskasvu ja arengu võimaluse mõlemal pool Vahemerd; on arvamisel, et seetõttu tuleks kehtestada vajalikud meetmed ja mehhanismid, mis tagavad samaväärsed sotsiaalsed, keskkonna- ja taimekaitsestandardid;
14. peab kiiduväärseks komisjoni välja töötatud kohandatud „alt üles” käsitust, mille aluseks on Euroopa naabruspoliitika hiljutisel läbivaatamisel rakendatud suurem tingimuslikkus ja eristus ning põhimõte, et toetus oleneb tehtud edusammudest, mis tagab paremini suunatud abi kõikidele ELi naaberriikidele ja kindlustab, et rahastus vastab poliitilistele taotlustele; on arvamisel, et demokraatlike reformide ja isikuvabaduste valdkonnas saavutatu peaks kajastuma sarnases majanduse ja kaubanduse protsessis koos kaasnevate vabadustega alustada ja tegeleda äritegevusega, et lammutada traditsiooniliselt Vahemere lõunapiirkonna riike valitsenud oligarhiad;

Neljapäev, 10. mai 2012

Ulatuslikud ja kõikehõlmavad vabakaubanduslepingud ja teised kaubanduse vahendid

15. märgib, et ELil on juba tugevad sooduskaubanduse kokkulepped mitmete Vahemere lõunapiirkonna riikidega assotsieerimislepingute raames; rõhutab siiski, et ükski neist protsessidest ei ole täielikult täide viidud, ja on veendunud, et majandussuhete süvendamiseks, eriti reguleerimisvaldkonnas, on veel suur potentsiaal, mille pikaajaline eesmärk on lõimuda ELi siseturuga;

16. tunneb seega heameelt nõukogu otsuse üle anda luba ulatuslike ja kõikehõlmavate vabakaubanduslepingute läbirääkimiste alustamiseks Egiptuse, Jordaania, Maroko ja Tuneesiaga kohe, kui vajalikud ettevalmistusprotsessid on lõpetatud; on seisukohal, et järgnevates analüüsid tuleks juhinduda idapartneritega läbi viidud ettevalmistusfaaside kogemustest, pidades seejuures poliitiliselt väga tähtsaks, et nende partnerite puhul, kes on läbirääkimiste alustamiseks valmis, välditaks tarbetuid viivitusi; peab hädavajalikuks, et kõik sotsiaalsed jõud, eeskätt valitsusvälised organisatsioonid ja ametiühinguorganisatsioonid oleksid algusest peale kaasatud konsulteeriva osalisena kõikidesse kaubandusläbirääkimistesse;

17. on mures, et Euroopa välisteenistus ei ole veel avalikustanud kriteeriumi „rohkem edusamme, rohkem toetust” detaile, millega pannakse paika, koos kaubandusliku analüüsiga, kas riik on ulatuslikeks ja kõikehõlmavateks vabakaubanduslepinguteks kõlblik ja valmis; palub seetõttu Euroopa välisteenistusel kehtestada kriteeriumid nii, et protsess oleks läbipaistev ning et partnerriigid teaksid juba ette, millistes valdkondades muudatusi tuleb teha; nõuab, et austus demokraatlike institutsioonide ja põhiõiguste vastu, kaasa arvatud sõnavabadus ja ühinemisvabadus ning usuvähemuste kaitse, ning rahvusvaheliste tööõigusealaste õigusaktide, Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni konventsioonide ja ÜRO lapse õiguste konventsiooni vastu oleksid selles protsessis kesksel kohal, ja leiab, et see peaks ettevalmistusfaasis ja läbirääkimiste ajal partnerriikides toimuvate oluliste edusammude või olukorra halvenemisega kooskõlas olema; nõuab, et analüüsis määratakse kindlaks sobival tasemel majanduse avatumaks muutmine ja indeks selle kohta, kuidas ühiskonna kõik tasandid saavad kaubandusest ja välismaistest otseinvesteeringutest kasu;

18. tuletab meelde, et vabakaubanduspiirkonnad ei ole eesmärk omaette, vaid need peaksid kõikidele riikidele ka kasu tooma; on arvamisel, et kaubanduslike sätteid peaksid toetama tugevdatud inimõigusklauslid koos täiustatud seire- ja rakendussätetega ning sihiteadlik jätkusuutlikku arengut käsitlev peatükk, mis on kodanikuühiskonna jaoks kesksel kohal, sealhulgas ettevõtja sotsiaalse vastutuse sätteid, mis tugevdavad protsessi ühisvastutust;

19. tunneb heameelt keskendumise üle kaubanduse piiritagustele tõketele ja vastavust ELi *acquis*'le, kuid märgib, et mõne riigi puhul on veel ruumi läbirääkimisteks tariifide edasise vähendamise teemal; rõhutab, et selleks, et ulatuslikud ja kõikehõlmavad vabakaubanduslepingud Vahemere lõunapiirkonna riikidele kasulikud oleksid, peab EL olema valmis tegema täiendavaid jõupingutusi tundlikes valdkondades, nagu põllumajandus ja IV režiimi teenused; märgib selles kontekstis, et ELil on tegelikult nende riikidega märkimisväärne kaubanduse koguülejäak põllumajanduses;

20. palub komisjonil eriti toetada ja edendada õiglase kaubanduse ja mahepõllumajandusega seotud algatusi, toetades iseäranis väikepõllumajandusettevõtjaid ja -tootjaid ning väiksemaid ühistuid, et aidata kaasa säästvate põllumajandustavade ja maapiirkondade arengu lõimimisele ning arendada ühtlasi sellist tarneahelat, mis tagaks Euroopa tarbijatele toodete kvaliteedi, jälgitavuse ning sotsiaalse ja keskkonnavalase vastuvõetavuse;

21. rõhutab, et põllumajandusel, mis annab tööd enam kui kolmandikule Vahemere lõunapiirkonna riikide töötavast elanikkonnast, ja maaelu arengul on oluline osa stabiliseerimisprotsessis, arvestades, et need aitavad eriti maailmaturu suurenenud hinnakõikumise tingimustes kaasa toiduga kindlustatuse edene-misele, õiglasemale tulude tekkimisele ja jaotumisele, töökohtade loomisele ning naiste ja väikepõllumajandustootjate majandusse integreerimisele;

22. kiidab seetõttu heaks komisjoni kavatsuse toetada maaelu arengut Euroopa põllumajanduse ja maaelu arengu naabrusrahastu programmiga, mis hõlmaks investeeringutoetusi ja arendaks haldussuutlikkust ELi maapiirkondade arendamise parimale tavale tuginedes, et soodustada ELi kvaliteedi- ja toiduohutusstandarditele vastavalt põllumajandusliku tootmise kaasajastamist;

Neljapäev, 10. mai 2012

23. tunneb ühtlasi heameelt komisjoni 25. mai 2011. aasta ühisteatise (COM(2011)0303) esitatud kohustuse üle rahastada põllumajanduse ja maaelu arengu ning regionaalarengu pilootprogramme, tuginedes ELi ulatuslikule kogemusele kõnealustes valdkondades ning kasutades parimal viisil ära tihedat koostööd ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni, Maailmapanga ja võimaluse korral Euroopa Investeerimis-pangaga;

24. kutsub ELi üles toetama kõnealuses piirkonnas nii elujõulise põllumajandusliku tootmise kui ka maaelu arengut osana võitlusest vaesuse vastu, mis on maapiirkondades püsiv probleem, ning selleks, et tugevdada stabiliseerimisprotsessi; rõhutab sellega seoses, et lisaks tehnoloogilistele uuendustele on oluline institutsioonide ja infrastruktuuri (nt niisutussüsteem, käitlemine, ladustamine, pakendamine, transport, turustussüsteemid ja juurdepääs teenustele) parandamine, samuti haridus- ja koolitusprogrammid, eriti naistele, unustamata seejuures tootjate ebapiisavat organiseeritust ja kodanikuühiskonna nõrkust, mis samuti aeglustavad tõhusa põllumajandusliku toidutööstuse süsteemi arengut; tõstab esile teabeleviteenuste olulisust teadmiste levitamise hõlbustamisel; rõhutab, et ülemaailmsete keskkonna- ja kliimamuutustealaste probleemidega tuleks määrata kindlaks toetus loodusvarade ja energia säästva kasutamise edendamiseks ja vastavate tootmismeetodite kasutuselevõtmiseks; rõhutab, et kogu maailmas kasvavat nõudlust toidu järele silmas pidades tuleks ergutada tootmise mitmekesistamist, et suurendada vastupidavust turukõikumiste ja keskkonnakriiside ajal;

25. nõuab muu hulgas, et selleks, et komisjoni soovitatud meetmed ei põhjustaks nende riikide ja ELi vahelist sotsiaalset ja keskkonnavalast dumpingut, peaksid need meetmed aitama kaasa kohaliku oskusteabe edendamisele, tootjaorganisatsioonide koolitamisele ning kohaliku ja regionaalse turu arendamisele nende maade ja ELi vahelise parimate tavade vahetamise kaudu, nagu seda on varem kasutatud ühinemiseelses strateegias ja Euroopa Liidu suhtluses naaberriikidega;

26. juhib tähelepanu asjaolule, et Põhja-Aafrika ja Sahara-taguse Aafrika riikide suuremal integratsioonil võib olla soodne mõju, ning rõhutab, et meetmeid on vaja võtta ülemaailmsel tasandil, vältimaks ühepoolset tegevust, mida esineb sageli toidukriisidele ja äärmuslikele ilmastikunähtustele reageerimisel;

27. rõhutab, et Vahemere lõunapiirkonna riikide majandusliku arengu jaoks on eriti tähtsad välismaised otseinvesteeringud, kuna investeeringute tasemed on kas ebapiisavad või liialt suunatud toormaterjali kaevandavatesse tööstusharudesse; palub komisjonil tagada, et ulatuslikud ja kõikehõlmavad vabakaubanduslepingud ja investeeringud nimetatud piirkonda koordineeritakse nii, et need soodustavad majanduslikku mitmekesistamist;

28. märgib siiski, et varasemad valdkondlike lepingute läbirääkimiste katsed assotsieerimislepingute raames ei ole olnud edukad; palub komisjonil motiveerida Vahemere lõunapiirkonna riike läbi rääkima investeeringute ja teiste nn Singapuri küsimuste üle, nagu teenused ulatuslike ja kõikehõlmavate vabakaubanduslepingute raames; on seisukohal, et komisjon peaks kohaldama vajaduse korral asümmeetrilist rakendamist ning peaks olema paindlik asjaomaste riikide tundlike valdkondade suhtes;

29. rõhutab suurema tehnilise toe tagamise abil kaubanduse avamise täiendamise tähtsust partnerriikidele ja nende ettevõtjatele, et need saaksid neile pakutud võimalusi maksimaalselt ära kasutada; tunnistab, et EL pakub juba praegu sellist tuge, kuid leiab, et need programmid peaks olema muu hulgas kaubandusabi laiendamise kaudu rohkem suunatud väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele (VKEd);

30. palub komisjonil kasutada ulatuslikke ja kõikehõlmavaid vabakaubanduslepinguid reguleerimisstandardite, eriti tehniliste standardite ja eeskirjade, sanitaar- ja fütosanitaarmedetete, riigihangete läbipaistvuseeskirjade, tarbijakaitse, intellektuaalomandikaitse eeskirjade, kaubanduse/tolli tõhustamise ja mittetariifsete tõkete kõrvaldamise standardite kooskõlastamiseks; juhib tähelepanu, et sellele koostööle ei ole assotsieerimislepingutes piisavalt tähelepanu pööratud ja ELi osaluse taset tuleks tõsta;

Neljapäev, 10. mai 2012

31. tunneb heameelt eriotstarbeliste tehnilise koostöö jaoks eraldatud täiendavate vahendite üle ja nõuab, et need tehtaks kättesaadavaks komisjoni arengu ja koostöö peadirektoraadile nii kiiresti kui võimalik ning detsentraliseeritaks kohapeal asuvatele ELi delegatsioonidele;

32. tunnistab, et ulatuslike ja kõikehõlmavate vabakaubanduslepingute sõlmimine on pikaajaline eesmärk, kuid vahepeal taotleb komisjon valdkonnapõhiste läbirääkimiste alustamist assotsieerimislepingute raames, sealhulgas tööstustoodete vastavushindamise ja tunnustamise lepingud, põllumajandus- ja kalanduskokkulepped, teenuste ja investeeringute kokkulepped ning vaidluste lahendamise kokkulepped; kutsub komisjoni üles uuendama valdkonnapõhiseid lepinguid riikidega, kus pakkumisi saab parandada ning kus ulatusliku ja kõikehõlmava vabakaubanduslepingu sõlmimine ei ole kohe võimalik; palub komisjonil täpsemalt kaaluda, millal ja kuidas need protsessid tulevaste ulatuslike ja kõikehõlmavate vabakaubanduslepingutega lõpuks ühendatakse, ning tagada, et üldise soodustuste süsteemi liikmesuse kaotamine 2014. aastal ei mõjuta negatiivselt Vahemere lõunapiirkonna riikide juurdepääsu ELi turule ühegi tooteliigi osas;

33. nõuab, et komisjon valmistaks ette strateegia ka neile meetodi „rohkem edusamme, rohkem toetust“ partneritele, kellega eelnevad kokkulepped puuduvad või kes ei ole otsesed ulatuslike ja kõikehõlmavate vabakaubanduslepingute sihtmärgid, eriti need, nagu Liibüa ja Liibanon, kes ei ole veel WTO liikmed; rõhutab, et kuigi tehnilise abi andmine nendele riikidele aitamaks neil teha edusamme WTO liikmesuse suunas peaks jätkuma, ei ole üksnes selline abi piisav ja seda peaks vajaduse korral täiendama WTO-le vastavate lepingutega, mis toovad kasu juba lühema aja jooksul;

VKEde tugevdamine majanduse demokratiseerimise vahendina

34. on veendunud, et eduka kaubandustrateegia rakendamine piirkonnas peaks tugevdama VKEde rolli, kelle arvele jääb mõnes riigis 30 % tööhõivest; tunnistab, kui tähtsad on mikroettevõtjad, kes moodustavad Egiptuses 98,1 % kõikidest VKEdest, Marokos 97,8 %, Jordaanias 89,1 %, kuid ainult 9,2 % Tuneesias;

35. on mures, et suur hulk registreerimata VKEsid tegutsevad mustal turul ja et mitteametliku tööhõive osakaal (välja arvatud põllumajanduses) mõnes Vahemere lõunapiirkonna riigis on 70 %; on veendunud, et kui piirkond soovib näha tõsist majanduslikku kasvu, peab ELi kaubandustrateegia stimuleerima registreerimata ettevõtteid oma staatust seadustama; nõuab komisjonilt tungivalt haldussuutlikkust suurendavate programmide toetamist näiteks ettevõtete registreerimise, tööhõive ja sotsiaalküsimuste valdkonnas, pöörates iseäranis suurt tähelepanu õigusasutuste suutlikkuse suurendamisele, mis tagab parema ettevalmistuse vajalike reformide läbiviimiseks;

36. kahetseb, et VKEde ja kooperatiivide juurdepääs investeeringutele on piiratud, ja rõhutab, et rahalistele vahenditele peab olema õiglane juurdepääs, mis tähendab seda, et Euroopa Investeeringuspank (EIP) peab tagama mikrokrediidi ja edasigarantiide skeemide usaldusväärse, kättesaadava ja kasutajasõbraliku pakkumise; on arvamusel, et sellised skeemid annavad neile võimaluse innovatsiooniks ja ümberkorraldusteks viisil, mis võiks avada neile ukse ELi siseturule;

37. rõhutab, kui tähtis on stimuleerida ettevõtlust, võttes vajalikke meetmeid selleks soodsate tingimuste loomiseks ja ühiskonna ettevõtlusesse kaasamiseks; peab eriti soovitavaks programmi Invest in Med teist etappi, mille konkreetne ülesanne oleks edendada VKEde ja nende esindusorganisatsioonide koostööd ELi liikmesriikides ja Vahemere lõunaranniku riikides;

38. tunnistab EIP rolli Vahemere lõunapiirkonna VKEde aitamises Euroopa – Vahemere piirkonna investimis- ja partnerlusrahastu kaudu; tunneb heameelt otsuse üle suurendada EIP selle piirkonnaga seotud tegevuste ülemmäära 1 miljardi euro võrra, mis tähendab, et järgmise kolme aasta jooksul on piirkonnas EIP rahastatavaid operatsioone kokku 6 miljardi euro väärtuses; kinnitab veel kord, et EIP peaks oma investimisprojekte suunama just VKEde ja infrastruktuuriprojektide, eriti energiainfrastruktuuride arendamisele, arvestades selle piirkonna potentsiaali ja abi, mida EL võib talle anda energiapotentsiaali arendamiseks ja ärakasutamiseks; on seisukohal, et EIP peab suurendama oma haldussuutlikkust, et kontrollida oma vahendavaid partnerpanku, mis annavad ELi välistegevuse eesmärkide täitmiseks globaalseid laene, ning et anda avalikkusele oma tegevuse kohta aru;

Neljapäev, 10. mai 2012

39. tunneb heameelt Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga (EBRD) hiljutise Vahemere piirkonda kaasamise üle ning ELi ja paljude ELi liikmesriikide individuaalsete panga tegevusteks antud täiendavate rahaliste vahendite üle; nõuab Euroopa Ülemkogult ja Euroopa Parlamendilt tungivalt kiiremas korras EBRD lepingu muudatuseettepanekute kinnitamist, mis aitab EBRD-l hakata Vahemere piirkonnas täieõiguslikult tegutsema; leiab, et EBRD-le kättesaadavaid rahalisi vahendeid investeeringuteks nimetatud piirkonda tuleb suurendada ja et VKEd peaksid olema nende investeeringute peamised kasusaajad; julgustab Vahemere lõunapiirkonna riike näitama omapoolset pühendumust, rakendades demokraatia, pluralismi ja turumajanduse põhimõtteid, et neil oleks juurdepääs investeeringutele vastavalt EBRD põhikirjale;

40. on veendunud, et ettevõtjate paindlik piiriülene liikumine on vabakaubanduspiirkonna nõuetekohaseks toimimiseks hädavajalik; on kindlal arvamusel, et EL peaks taotlema suuremat sidusust oma immigratsiooni- ja kaubanduspoliitika vahel;

41. märgib, et lihtsustatud viisamenetlus on endiselt probleem mitme Vahemere lõunapiirkonna riigi ettevõtjate esindajate jaoks, kes peavad ELi riike külastama kohtumiste, koolituste või teiste ettevõtlusega seotud tegevuste pärast; tunneb selles valguses heameelt hiljutise teatise üle „Dialog Vahemere lõunapiirkonna riikidega rännet, liikuvust ja turvalisust käsitlevates küsimustes”, milles komisjon näeb ette, kuidas viisalihtsustuslepingud toetavad liikuvust, muu hulgas ettevõtjate puhul; leiab, et viisade terviklus- ja usaldatusmenetlused tuleks teha lihtsamaks, ja palub komisjonil sellised kokkulepped kooskõlas kaubanduslääbirääkimistega läbi rääkida, et tagada, et nende kohaldamine ei ole VKEde jaoks liiga bürokraatlik;

Agadiri protsessi tugevdamine

42. peab kahetsusväärseks, et Euroopa – Vahemere vabakaubanduspiirkonda ei suudetud 2010. aastaks realiseerida, ning loodab, et partnerid kasutavad araabia kevadega loodud võimalusi toimiva ja täieõigusliku vabakaubanduspiirkonna loomiseks vajalike reformide läbiviimiseks, ilma ELi tootjate jaoks konkurentsi moonutamata;

43. teeb ettepaneku vabakaubanduspoliitika alustamise raames seada sisse korrapärased mõju-uuringud, et jälgida aktiivselt ja pidevalt selle poliitika tagajärgi Lõuna-Euroopas asuvatele Vahemeremaadele, seejuures on lõppeesmärk mõjutada positiivselt eri riikide kodanikke ning majandus- ja tootmissüsteeme.

44. rõhutab, et kuigi riigipõhised kaubandustrategiad peaksid olema teretulnud, ei tohiks sellised lepingud olla piirkondlikku integratsiooni kahjustavad; kahetseb, et lõuna-lõunasuunalised kaubandussuhted on jätkuvalt väga piiratud, ja märgib, et 2009. aastal pärines Vahemere lõunapiirkonna riikide impordiar tiklitest ainult 6 % teistest Vahemere lõunapiirkonna riikidest, kuid EList pärines 40 %; julgustab uusi demokraatlikult valitud valitsusi olema naaberriikidega kaubavahetuse suhtes eelkäijatest avatum;

45. tunnustab Agadiri gruppi kui lõuna-lõunasuunalise kaubanduse kooskõlastatud tegevuse ainsat näidet ja julgustab allakirjutanud oma kaubandussuhete ulatust ja liikmesust laiendama; palub komisjonil jätkata selle grupi toetamist kui nurgakivi, millele tulevikus rajada ELi kaubandustrategia;

46. peale selle palub komisjonil lisada ulatuslikesse ja kõikehõlmavatesse vabakaubanduslepingutesse teatavat paindlikkust võimaldavad sätted, mis lubaks viimaks iseseisvate lepingute ühendamist Agadiri lepinguga, et moodustada ühtne kogu Euroopat ja Vahemere majanduspiirkonda hõlmav vabakaubanduspiirkond;

47. võtab rahuloluga teadmiseks kaubanduse ja investeeringute hõlbustamise mehhanismi kohese kasutuselevõtu, mis andmebaasina lubab majandustegelastel saada piirkonnas kehtestatud kaubanduse ja investeeringute tingimuste kohta ajakohast teavet; rõhutab, et sellist mehhanismi tuleb aktiivselt Vahemere lõunapiirkonna riikide ettevõtjatele tutvustada ja arendada piirkonnasisese ettevõtluse hõlbustajaks ning see ei pea jääma pelgalt teabevahendiks;

48. tervitab Euroopa – Vahemere piirkonna sooduspäritolureeglite piirkondlikku konventsiooni, mis peaks hõlmama täiel määral ELi ja Iisraeli tehnilist kokkulepet Iisraeli asundusest pärit toodete kohta; palub komisjonil kehtestada uued päritolureeglid kogu Euroopa – Vahemere piirkonna partnerluse konventsiooni alusel hiljemalt 2013. aasta lõpuks, kui Vahemere lõunapiirkonna riigid kaotavad selle kava kohaselt üldise soodustuste süsteemi eelised ja soodsad päritolureeglid;

Neljapäev, 10. mai 2012

Teadmiste leviku ja otsekontaktide soodustamine

49. julgustab ELi liikmesriike etendama ELi lõunapoolsete naaberriikide strateegias ambitsioonikamat rolli, pakkudes Vahemere lõunapiirkonna riikide erineva sotsiaalmajandusliku ja etnilise taustaga mees- ja naisüliõpilastele ulatuslikke stipendiumide programme, eriti majanduse, äritegevuse, IT, kommunikatsiooni ja kaubanduse valdkonnas; kutsub komisjoni ja komisjoni asepresidenti ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat üles tegema viivitamata ettepanek luua Euroopa-Vahemere Erasmuse ja Da Vinci programmid; märgib, et teised piirkonna riigid, nagu näiteks Pärsia lahe koostöönõukogu riigid, on selle toetuse andmisel Vahemere lõunapiirkonna riikidele tõhusamad olnud; on arvamusel, et sellised vahetused võiksid tagada pikaajalisi suhteid tulevaste äripartneritega Vahemere lõunapiirkonna riikides;

50. tuletab meelde kunstnike, kultuuritegelaste ja blogijate tähtsust mõnede araabia kodanikuühiskondade diktatuurist vabastamisel ning demokraatiale tee avamisel; palub ELil tagada, et inimõiguste ja demokraatia edendamiseks lõimitakse kaubanduspoliitika kultuurialase koostööga, muu hulgas ühisalgatustega kunsti, hariduse, meedia, interneti ja muudes võtmetähtsusega valdkondades;

51. nõuab, et partnerriikides loodaks ELi kaubanduskodasid, mis töötaksid ühiseid kaubandustegevusi ja majanduspartnerite vahel kogemuste vahetamist, sealhulgas seminaride ja ettevõtlusmesside korraldamist edendava kanalina; kahetseb, et piirkonnas puuduvad kahepoolsed ELi kaubanduskodjad, välja arvatud ELi–Iisraeli kaubanduskoda;

ELi meetmete mõju maksimeerimine

52. on kindlalt veendunud, et komisjoni kaubandusalgatusi peab toetama suurema ELi kaubandusametnike kohalolekuga piirkonnas; mõistab hukka tõsiasja, et ELi delegatsioonil on Tuneesias kohal vaid üks kaubandusametnik ja Jordaania puudub selline ametnik sootuks, vaatamata nende riikidega ulatuslike ja kõikehõlmavate vabakaubanduslepingute sõlmimise tarbeks läbi viidud analüüsidele;

53. on siiski seisukohal, et on oluline, et EL koordineeriks ise täielikult oma kaubandust, investeeringuid ja rahaliste toetuste meetmeid piirkonnas, et tagada maksimaalne positiivne mõju; on mures, et kuna nii EList kui ka partnerriikidest osaleb suurel arvul osalisi, kellele lisanduvad muud välised osalised, võivad saavutatud pingutused vähese koordineerimise tagajärjel tühiseks osutada või need võivad omavahel kattuda;

54. rõhutab tihedama koostöö vajadust Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendite vahel, nagu naabruspoliitika investeerimisrahastu;

*

* *

55. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, EIP-le, EBRD-le, liikmesriikide ning Vahemere lõunapiirkonna riikide riigi- ja valitsusjuhtidele ja parlamentidele ja Vahemere Liidule.

Neljapäev, 10. mai 2012

Olemuselt bioloogiliste meetodite patenteerimine

P7_TA(2012)0202

Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta resolutsioon olemuselt bioloogiliste meetodite patenteerimise kohta (2012/2623(RSP))

(2013/C 261 E/05)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 1998. aasta direktiivi 98/44/EÜ biotehnoloogialeiutiste õiguskaitsse kohta ⁽¹⁾ (edaspidi direktiiv 98/44/EÜ) ning eriti selle artiklit 4, milles märgitakse, et taimesorte ja loomaliike ning olemuselt bioloogilisi taimede või loomade aretamise meetodeid patendiga ei kaitsta,
- võttes arvesse direktiivi 98/44/EÜ artikli 2 lõiget 2 ja põhjendust 33, milles märgitakse, et taimede või loomade aretamise meetod on olemuselt bioloogiline, kui see põhineb täielikult looduslikel nähtustel, nagu ristamisel või valikul,
- võttes arvesse, et on oluline õigesti rakendada direktiivi 98/44/EÜ artiklit 11, millega tagatakse talupidajate eelisõigused,
- võttes arvesse 5. oktoobri 1973. aasta Euroopa patenteerimise konventsiooni (edaspidi Euroopa patendikonventsioon) ning selle artikli 53 punkti b,
- võttes arvesse Euroopa Patendiorganisatsiooni haldusnõukogu 16. juuni 1999. aasta otsust direktiivi 98/44/EÜ lisamise kohta Euroopa patendikonventsiooni rakendusmäärustesse ⁽²⁾,
- võttes arvesse Euroopa Patendiorganisatsiooni (EPO) otsust G 2/06 ja Euroopa Kohtu otsust C-34/10, millega sätestatakse, et patendiõiguses keeldude tõlgendamisel ei tule arvesse võtta mitte ainult taotluse sõnastust, vaid rakenduse tehnilist teavet tervikuna,
- võttes arvesse EPO laiendatud apellatsioonikoja otsuseid G 2/07 (brokoli kohta) ja G 1/08 (tomatite kohta), millega põhimõtteliselt jäetakse aretusmeetodid patentsusest välja,
- võttes arvesse EPO antud patente traditsioonilisel viisil aretatud taimede, nagu brokoli (EP 1 069 819), tomatid (EP 1 211 926) ja melonid (EP 1 962 578) tootmiseks,
- võttes arvesse EPO antud patente loomade kasvatamiseks, kes on aretatud traditsioonilisel viisil, näiteks soovaliku ja tõumaterjali kasutamise traditsioonilises tõuaretuses (EP 1 263 521, EP 1 257 168), piimalehmade valiku (EP 1 330 552) ning loomakasvatustoodanguga (EP 1 506 316),
- võttes arvesse toiduainete ja põllumajanduskultuuride geneetiliste ressursside rahvusvahelist lepingut, millega Euroopa Liit ühines vastavalt nõukogu otsusele 2004/869/EÜ ⁽³⁾,
- võttes arvesse 2. detsembri 1961. aasta uute taimesortide kaitse konventsiooni, mida on muudetud Genfis 10. novembril 1972, 23. oktoobril 1978 ja 19. märtsil 1991 (edaspidi UPOVi konventsioon),

⁽¹⁾ EÜT L 213, 30.7.1998, lk 13.

⁽²⁾ EPO Teataja 7/1999, lk 437.

⁽³⁾ ELT L 378, 23.12.2004, lk 1.

Neljapäev, 10. mai 2012

- võttes arvesse nõukogu 27. juuli 1994. aasta määrust (EÜ) nr 2100/94 ühenduse sordikaitse kohta ⁽¹⁾ (edaspidi määrus (EÜ) nr 2100/94),

- võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,

- A. arvestades, et intellektuaalse omandi õigustel on tähtis osa uute taimesortide väljaarendamise ja taime-dega seotud uuenduste soodustamises, ning nad on vajalikuks eelduseks majanduskasvu ja innovat-siooni edendamisele ning Euroopa äriühingute, eelkõige väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete abis-tamisele majanduskriisi ja ülemaailmse konkurentsiga toimetulekul;

- B. arvestades, et ülemäära ulatuslik patendikaitse võib eelkõige aretamise valdkonnas takistada innovat-siooni ja arengut ning muutuda väikese ja keskmise suurusega aretusettevõtete jaoks segavaks teguriks, kuna takistab juurdepääsu loomade ja taimede geneetilistele ressurssidele;

- C. arvestades, et taimede sordiaretus on toidu- ja teataval määral ka energiavarustuse kindluse oluline eeldus;

- D. arvestades, et traditsioonilised aretusmeetodid on tänapäevases taimesortide ja loomatõugude aretamises ülimalt olulised;

- E. arvestades, et UPOVi konventsioonil põhineva rahvusvahelise sordikaitse süsteemi ning määrusel (EÜ) nr 2100/94 põhineva ELi süsteemi keskne põhimõte on, et kaitsealuse sordi omanik ei tohi takistada teisi kasutamast kaitsealust taimesorti, et edendada kaitsealuste taimesortide kasutamist edasiseks sordi-aretustegevuseks;

- F. arvestades selle olulisust, et sarnane eelisõigus peaks kehtima patendiõiguses üle kogu Euroopa Liidu;

- G. arvestades, et direktiivi 98/44/EÜ artiklis 4 ning Euroopa patendikonventsiooni artikli 53 punktis b sätestatakse, et taimesorte ja loomaliike ning olemuselt bioloogilisi taimede või loomade aretamise meetodeid patendiga ei kaitsta;

- H. arvestades, et patendid, mis on antud traditsioonilise tõuaretuse tulemusel saadud toodetele või tradit-siooniliseks tõuaretuseks vajalikule geneetilisele materjalile, võivad tulla kahjuks direktiivi 98/44/EÜ artiklis 4 ning Euroopa patendikonventsiooni artikli 53 punktis b sätestatud erandi rakendamisele;

- I. arvestades, et geenitehnoloogia valdkonnas võib anda patente, kuid taimesortidele ja loomatõugudele patendi andmise keeld tuleb säilitada;

- J. arvestades, et biotehnoloogia valdkonnas ei tuleks patentsuse üle otsustamisel arvesse võtta mitte ainult taotluse sõnastust, vaid leiutise kogu tehnilist teavet ning Euroopa Patendiamet ja Euroopa Kohus on seda kogu teabel põhinevat lähenemist osades oma otsustes kohaldanud ⁽²⁾;

- K. arvestades, et komisjoni direktiivi 98/44/EÜ artikli 16 punkti c kohaselt peab komisjon igal aastal avaldama aruande „patendiõiguse arengu ja tähenduse kohta biotehnoloogia ja tehnogeneetika valdkon-nas“;

⁽¹⁾ EÜT L 227, 1.9.1994, lk 1.

⁽²⁾ Euroopa Patendiameti laiendatud apellatsioonikoja 25. novembri 2008. aasta otsus G2/06 („WARF“) ja Euroopa Kohtu otsus C-34/10 (Greenpeace v. Brüstle).

Neljapäev, 10. mai 2012

- L. arvestades, et komisjon ei ole 2005. aastast saadik selliseid aruandeid avaldanud;
- M. arvestades, et parlament palus oma 26. oktoobri 2005. aasta resolutsioonis biotehnoloogialeituste patentide kohta ⁽¹⁾ komisjoni, et see käsitleks oma järgmises aruandes põhjalikult direktiivi 98/44/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti a nõuetekohast rakendamist;
- N. arvestades, et komisjoni sellised aruanded tagaksid avalikkuse täieliku teavitatuse ning arvestades, et Euroopa Liit peab olema avaliku arutelu toetamisel esirinnas;
1. tunnistab EPO tähtsat rolli innovatsioonialase konkurentsivõime ja majanduskasvu toetamisel Euroopas;
 2. tunnistab, et patendid edendavad väärtusliku tehnilise teabe levitamist ning on olulised tehnosiirde vahendid;
 3. pooldab EPO laiendatud apellatsioonikoja poolt brokoli (G 2/07) ja tomatite (G 1/08) asjus vastu võetud otsuseid, milles käsitletakse direktiivis 98/44/EÜ ja Euroopa patendikonventsioonis esineva mõiste „olemuselt bioloogilised taimede (või loomade) aretamise meetodid” õiget tõlgendamist ja jäetakse need meetodid patentsusest välja;
 4. palub EPO-l patentsusest välja jätta ka tooted, mis on saadud traditsioonilise tõuaretuse tulemusel ja kõik traditsioonilised aretusmeetodid, kaasa arvatud nn SMART-aretus (täppisaretus) ning traditsiooniliseks tõuaretuseks kasutatav tõumaterjal;
 5. palub komisjoni käsitleda oma järgmises aruandes EPO laiendatud apellatsioonikoja otsuseid brokoli ja tomatite küsimuses;
 6. tunneb heameelt Euroopa Patendiameti hiljutise otsuse üle WARFi kohtuasjas ja Euroopa Kohtu otsuse üle Brüstle kohtuasjas, sest nendes tõlgendatakse nõuetekohaselt direktiivi 98/44/EÜ ja antakse olulisi viiteid nn kogu teabel põhineva lähenemise kohta; kutsub Euroopa Komisjoni üles tegema nimetatud otsustest tulenevad vajalikud järeldused ka muudes asjakohastes poliitikavaldkondades, et viia ELi poliitika kõnealuste otsustega kooskõlla;
 7. palub komisjonil käsitleda oma järgmises aruandes taimede sordiaretusmeetodite patenteerimise võimalikke tagajärgi ning selle mõju sordiaretussektorile, põllumajandusele, toiduainetööstusele ja toiduga kindlustatusele;
 8. palub komisjonil ja liikmesriikidel tagada, et EL ka edaspidi kohaldaks oma taimesortide ja loomatõugude aretamist reguleerivas patendiõiguses nn aretajate üldist erandit;
 9. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja Euroopa Patendiorganisatsioonile.

⁽¹⁾ ELT C 272 E, 9.11.2006, lk 440.

Neljapäev, 10. mai 2012

Merepiraatlus

P7_TA(2012)0203

Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta resolutsioon merepiraatluse kohta (2011/2962(RSP))

(2013/C 261 E/06)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma 20. mai 2008. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu integreeritud merenduspoliitika kohta ⁽¹⁾,
- võttes arvesse oma merepiraatlust käsitlevaid resolutsioone, eelkõige 23. oktoobri 2008. aasta resolutsiooni merepiraatluse kohta ⁽²⁾ ning 26. novembri 2009. aasta resolutsiooni Somaalia rannikuvetes toimuva piraatluse poliitilise lahenduse kohta ⁽³⁾,
- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 10. detsembri 1982. aasta mereõiguse konventsiooni,
- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 1988. aasta meresõitu ohustava ebaseadusliku tegevuse tõkestamise konventsiooni,
- võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioone olukorra kohta Somaalias, eelkõige 22. veebruari 2012. aasta resolutsiooni 2036 (2012),
- võttes arvesse nõukogu 19. septembri 2008. aasta ühismeedet 2008/749/ÜVJP, mis käsitleb Euroopa Liidu sõjalist koordinatsioonimeedet ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1816 (2008) toetuseks (EU NAVCO),
- võttes arvesse nõukogu 10. novembri 2008. aasta ühismeedet 2008/851/ÜVJP, mis käsitleb Euroopa Liidu sõjalist operatsiooni Somaalia ranniku lähedal aset leidvate piraatlusjuhtumite ja relvastatud röövimiste tõkestamiseks, ennetamiseks ja ohjamiseks (EU-NAVFORi operatsioon Atalanta), ning nõukogu otsust 2010/766/ÜVJP, millega muudetakse ühismeedet 2008/851/ÜVJP,
- võttes arvesse nõukogu 23. märtsi 2012. aasta otsust EU-NAVFORi operatsiooni Atalanta mandaadi pikendamise kohta kuni 2014. aasta detsembrini ja operatsiooni tegevuspiirkonna laiendamise kohta,
- võttes arvesse nõukogu 15. veebruari 2010. aasta otsust 2010/96/ÜVJP ja nõukogu 31. märtsi 2010. aasta otsust 2010/197/ÜVJP Somaalia julgeolekujõudude väljaõppe toetamiseks läbiviidava Euroopa Liidu sõjalise missiooni (EUTM Somalia) kohta,
- võttes arvesse välisasjade nõukogu poolt 16. detsembril 2011. aastal kokku lepitud kriisiohjamise kontseptsiooni piirkondliku merendusosalase suutlikkuse suurendamise (RMCB) missiooni jaoks, mis on ettevalmistamisel olev ÜJKP sõjaliste ekspertteadmistega tsiviilmissioon,
- võttes arvesse Aafrika Sarve jaoks kavandatud strateegilist raamistikku, mille eesmärk on suunata ELi tegevust kõnealuses piirkonnas ja mille nõukogu võttis vastu 14. novembril 2011. aastal,
- võttes arvesse Djiboutis 9. juunil 2008 allkirjastatud võimujagamislepet, mille eesmärk oli algatada laiapõhjaline riigisisene leppimine ning luua tugev ja kõikehõlmav poliitiline liit, mis on võimeline tagama rahu, lepitama riiki ja taastama riigi keskvoimu,

⁽¹⁾ ELT C 279 E, 19.11.2009, lk 30.

⁽²⁾ ELT C 15 E, 21.1.2010, lk 61

⁽³⁾ ELT C 285 E, 21.10.2010, lk 59.

Neljapäev, 10. mai 2012

- võttes arvesse 23. veebruari 2012. aasta Somaalia küsimusi käsitletud Londoni konverentsi järeldusi,
- võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõikeid 2 ja 4,
- A. arvestades, et meretransport on olnud läbi ajaloo Euroopa majanduskasvu ja heaolu üks nurgakividest, ning arvestades, et rohkem kui 80 % kogu maailmakaubandusest toimub meritsi; arvestades, et piraatlus kujutab endast ohtu rahvusvahelisele julgeolekule ja piirkondlikule stabiilsusele, ning arvestades, et seetõttu on EL siiralt huvitatud panustamisest rahvusvahelise mereohutuse tagamise ning piraatluse ja selle algpõhjuste vastu võitlemisse, kuna see on üks ELi prioriteete;
- B. arvestades, et piraatlust tuleb käsitada rahvusvahelise kuriteona; arvestades, et võitlus piraatluse ja merel toimuvate relvastatud röövide vastu nõuab vastavalt ÜRO mereõiguse konventsioonis sätestatud üldisele õigusraamistikule kooskõlastatud tegutsemist; arvestades, et selle konventsiooni artikli 100 järgi on kõik riigid kohustatud tegema koostööd piraatluse ohjeldamiseks;
- C. arvestades, et avamerepiraatlus on ikka veel probleem, ehkki piraatide edukad rünnakud vähenesid eelmisel aastal tunduvalt, peamiselt tänu Atalanta tegevusele ning laevade kaitseks mõeldud sõjaväe- ja erakaitseüksuste kasutamisele; arvestades, et avamerepiraatlus jätkab kiiret levikut India ookeanis, eelkõige Somaalia ja Aafrika Sarve rannikuvetes, kuid ka mõnes muus piirkonnas, sh Kagu-Aasias ja Lääne-Aafrikas, ning on üha suurenev tõsine oht nii meremeeste ja muude isikute elule ja ohutusele kui ka piirkondlikule arengule ja stabiilsusele, merekeskkonnale, maailmakaubandusele, kõikidele meretranspordi ja -laevanduse liikidele, sh kalalaevadele, ning humanitaarabi kohaletoometamisele;
- D. arvestades, et nõukogu otsustas pikendada ELi piraatlusvastast operatsiooni (EU-NAVFOR Atalanta) veel kahe aasta võrra 2014. aasta detsembrini, et aidata kaitsta Somaalias ümberasustatud isikutele toiduabi kättetoimetavaid Maailma Toitlusprogrammi laevu ning Aafrika Liidu Somaalia missiooni (AMISOM) laevu, tõkestada, ennetada ja ohjata Somaalia ranniku lähedal aset leidvaid piraatlusjuhtumeid ja relvastatud röövimisi ning üksikjuhtumite tasandil kaitsta ohustatud laevu Somaalia rannikuvetes; arvestades, et EU-NAVFORi operatsioon Atalanta aitab ka kaasa püügitegevuse jälgimisele Somaalia ranniku lähedal;
- E. arvestades, et igal aastal läbib ohtlikke meresõidupiiirkondi 10 000 Euroopa laeva, ning arvestades, et piraatlus on seetõttu lisaks inimestele ja ohutusele avalduvale mõjule ka majanduslik probleem, sest see ohustab rahvusvahelisi merekaubateid ja avaldab rahvusvahelisele kaubandusele olulist negatiivset mõju;
- F. arvestades, et laevade vastu toimuvad rünnakud sagenevad – 2011. aastal anti teada 28 kaaperdamisjuhtumist, rööviti 470 meremeest, 15 meremeest tapeti ja hetkel nõutakse lunaraha rohkem kui 7 laeva ja ligikaudu 191 meremehe eest, keda hoitakse Somaalias vangistuses, mille tingimused on sageli kohutavad ja ebainimlikud ja mille kestus pidevalt pikeneb;
- G. arvestades, et piraadid kohandavad pidevalt oma taktikat ja meetodeid ning on laiendanud oma tegevusraadiust, kasutades suuremaid kaaperdatud laevu nõ emalaevadena;
- H. arvestades, et Somaalia jätkuv poliitiline ebastabiilsus on üks piraatluse põhjustest ja süvendab seda probleemi, ning arvestades, et mõned somaallased peavad piraatlust jätkuvalt kasumlikuks ja elujõuliseks sissetulekuallikaks;
- I. arvestades, et piraatlusega ei ole võimalik võidelda üksnes sõjaliste vahendite abil, vaid Somaalias tuleb ennekõike edendada edukalt rahu, arengut ja riigi ülesehitamist;

Neljapäev, 10. mai 2012

- J. arvestades, et julgeoleku- ja sõjaline olukord Somaalias on ikka veel ohtlik ja ettearvamatu; arvestades, et Aafrika Liidu missioonil AMISOM on õnnestunud tõrjuda tagasi islamistide relvastatud rühmitus Al Shabaab ja ta paigutas alles hiljuti 100 sõdurit Baidoasse; arvestades, et Kenya sekkus hiljuti Somaalia lõuna- ja keskosas sõjaliselt, kuid ei suutnud Al Shabaabi lõplikult lüüa; arvestades, et Etiopia riiklikud kaitsejõud sekkusid 2012. aasta veebruaris Hiraani piirkonnas ja Bay piirkonnas; arvestades, et Human Rights Watch on avalikustanud Somaalia üleminekuvalitsusele lojaalsete Etiopia jõudude ja relvastatud rühmituste poolt tsiviilisikute vastu toime pandud inimõiguste rikkumised, piinamised, meelevaldsed kinnipidamise, kiirkorras hukkamised ja ebaseaduslikud kättemaksuriünded; arvestades, et sanktsioonide järelevalvega tegelev ÜRO rühm on naaberriiki Eritread süüdistanud Al Shabaabile relvade, väljaõppe ja rahalise abi andmises ning seega ÜRO relvaembargo rikkumises;
- K. arvestades, et Euroopa Meresõiduohutuse Ameti (EMSA) käsutuses on vahendid ja andmed, mis võivad aidata EU-NAVFORi operatsioonil Atalanta parandada laevade ja meremeeste ohutust kõnealuses piirkonnas;
- L. arvestades, et piraatlus mõjutab negatiivselt kogu nimetatud piirkonda, kus püügitegevus on reguleeritud paljude kahepoolsete ja mitmepoolsete püügilepingutega, kuna sealsed püügioperatsioonid on kujunenud ohtlikeks ettevõtmisteks mitte ainult ELi kalalaevadele, kes kalastavad näiteks ELi ja Seišelli Vabariigi vahelise kalandusalase partnerluslepingu kohaselt Seišellidele kuuluvates vetes, vaid ka kohalikele kaluritele, kellele EL annab valdkondlikke toetusi ja kelle eest ta võtab seega sotsiaalse vastutuse;
- M. arvestades, et EL on maailma suurim Somaaliale arenguabi andja, olles eraldanud seni 215,4 miljonit eurot Euroopa Arengufondi kaudu ajavahemikuks 2008–2013; arvestades, et arenguabi peamine eesmärk on aidata inimestel pääseda vaesusest, saavutada jätkusuutlik majanduskasv ja leida püsiv lahendus riigi stabiilsuse probleemile, milleks tuleb tegeleda piraatluse algpõhjustega, rahastades projekte, millega edendatakse valitsemistavasid ja õigusriigi põhimõtteid, haridust, majanduskasvu ja nn mittekeskseid valdkondi (tervishoid, keskkond, veevarustus ja kanalisatsioon); arvestades, et aastateks 2011–2013 on Euroopa Arengufondi raames täiendavalt ette nähtud 175 miljonit eurot, et EL saaks ülalnimetatud valdkondades oma osalust suurendada ja uusi meetmeid toetada; arvestades, et ühtki neist eesmärkidest ei ole võimalik saavutada tõhusate valitsusasutusteta Somaalias;
- N. arvestades, et Aafrika Sarve ja eelkõige Somaaliat tabas raske põuast tingitud näljahäda, mis põhjustas tõsise humanitaarkriisi ja tekitas kannatusi rohkem kui 12 miljonile inimesele piirkonnas ja rohkem kui 7,4 miljonile inimesele Somaalias; arvestades, et näljahäda nõudis paljude inimeste, eelkõige laste elu, ning põhjustas ulatusliku pagulasvoolu naaberriikidesse Kenyasse ja Etiopiasse; arvestades, et Euroopa Komisjon suurendas oma humanitaarabi 9 miljonilt eurolt 2008. aastal 46 miljonile eurole 2009. aastal, kuid on sellest alates oma abi vähendanud ainult 35 miljonile eurole 2010. aastal ja 30 miljonile eurole 2011. aastal; arvestades, et Euroopa Komisjon vaatas oma humanitaarabi eraldamise läbi ja suurendas seda 77 miljonile eurole alles pärast 2011. aasta suve hävitavat põuda;
- O. arvestades, et merepiraatluse vastu võitlemise tulemuslik lähenemisviis peab hõlmama laiemat ja terviklikumat strateegiat Somaalia ja kogu Aafrika Sarve piirkonna vaesusest ja riigi kokkuvarisemisest päästmiseks, kuna vähemalt osa Somaaliast saab piraatlusest ja saadud lunarahast majanduslikku kasu;
- P. arvestades, et ehkki tänu ELi jõupingutustele võitluses piraatluse vastu on suudetud Maailma Toitlusprogrammi ja Aafrika Liidu Somaalia-missiooni saadetisi kaitsta, tuleb neid missioone pidevalt ja pühendunult toetada, et tagada vajalikul tasemel jõud, ning arvestades, et need missioonid on tulevikus ohustatud jõu puudumisest merel;
- Q. arvestades, et paljud liikmesriigid töötavad praegu välja omaendi eeskirju relvastatud valve kasutamise kohta kaubalaevade pardal;

Neljapäev, 10. mai 2012

1. kordab oma sügavat muret meremeeste ja muude isikute ohutust ning piirkonna stabiilsust ähvardava ja pidevalt suureneva ohu pärast, mis tuleneb merel aset leidvatest piraatlusjuhtumitest ja relvastatud röövimistest, mis on suunatud Somaaliasse abi toimetavate rahvusvaheliste laevade ning rahvusvaheliste ja ELi kala-, kauba- ja reisilaevade vastu India ookeanis, eelkõige Somaalia ja Aafrika Sarve rannikuvetes;
2. kutsub kõrget esindajat ja liikmesriike üles kaaluma kiiresti võimalusi, kuidas vabastada 191 praegu pantvangis olevat meremeest, et lõpetada nende pikk ja raske vangipõli vangistajate meelevallas ning võimaldada neil koju tagasi pöörduda, ja samal ajal saavutada ka seitsme kaaperdatud laeva vabastamine;
3. tunnustab EU-NAVFORi operatsiooni Atalanta panust meresõidu turvalisusesse Somaalia rannikuvetes – abisaadetsi Somaaliasse transportivate Maailma Toitlusprogrammi laevade ja teiste ohustatud laevade kaitsel ning piraatluse ja relvastatud röövide tõkestamisel, ennetamisel ja ohjeldamisel Somaalia rannikuvetes ning selle tagamisel, et EL reageeriks merepiraatlusele tulemuslikult;
4. tunneb heameelt nõukogu 23. märtsi 2012. aasta otsuse üle pikendada EU-NAVFORi operatsiooni Atalanta mandaati 2014. aasta detsembrini ja laiendada operatsiooni tegevuspiirkonda;
5. mõistab hukka tõsiasja, et liikmesriikide poolt EU NAVFORi operatsiooni Atalanta jaoks antud laevade arv on 2012. aasta alguseks kahanenud 8 laevalt 2-3 laevani, ja pöördub seepärast liikmesriikide poole üleskutsega eraldada rohkem meresõiduvahendeid, et Atalanta operatsioon õnnestuks;
6. nõuab koordineerimise parandamist SHADE süsteemis ELi, NATO ja kolme tähtsaima piraatlusevastase mereväemissiooni (EU-NAVFOR, CTF-150/151 ja NATO operatsiooni Ocean Shield raames korraldatav TF-508) ja mitmesuguste rahvusvaheliste mereväejõudude vahel, et vältida tarbetut kattuvust, kuna mõlemad organisatsioonid (nii EL kui ka NATO) tegutsevad oma otsustamisvabaduse alusel ühes ja samas piirkonnas, ometi on neil samad huvid ja nende liikmesriikideks on suurelt jaolt samad Euroopa riigid;
7. nõuab väga tungival, et kõrge esindaja nõuaks suuremat kooskõlastatust ja koostööd kõigi rahvusvaheliste osaliste vahel Somaalias ja Aafrika Sarve piirkonnas laiemalt, nimelt ELi, NATO, USA, ÜRO ja asjaomaste riikide vahel, mis aitaks jõuda tõelise ja eesmärgipärase tervikliku lähenemisviisini piraatlusvastase võitluse ning eelkõige selle algpõhjuste ja tagajärgede vastase võitluse suhtes kõikidel tasanditel;
8. rõhutab samal ajal vajadust edendada Aafrika Sarve piirkonnas laiemalt strateegilist koordineerimist EU-NAVFOR Atalanta, EUTM Somalia ja muude ÜJKP meetmete, konkreetsetelt piirkondliku merendusala suutlikkuse suurendamise missiooni vahel, kui see on oma tegevust alustanud; tunnustab sellega seoses nõukogu 23. märtsi 2012. aasta otsust võtta kasutusse ELi operatsioonide keskus Aafrika Sarvel teostatavate ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika (ÜJKP) missioonide toetuseks; nõuab sellega seoses EU-NAVFOR Atalanta ja EUTM Somalia praeguse juhtimiskorralduse läbivaatamist;
9. hindab positiivselt 23. veebruaril 2012 Londonis toimunud Somaalia-teemalist konverentsi, mis näitas rahvusvahelise üldsuse kindlat tahtet likvideerida piraatlus, ning nõuab õigussüsteemi suutlikkuse tunduvalt suurendamist, et piraatlusega seotud isikuid saaks vastutusele võtta ja kinni pidada;
10. rõhutab, et piraatluse karistamatu jätkumine pärsib hirmutavate meetmete mõju; peab taunitavaks asjaolu, et hoolimata ELi poolt kolmandate riikidega (Keenia, Seišellid, Mauritius) sõlmitud üleandmislepingutest ning Seišellide ja Somaalia piirkondade Puntlandi ja Somaalimaa vahel sõlmitud kahepoolsetest lepingutest süüdimõistetud piraatide repatrieerimise kohta ja hoolimata mitmesugustest rahvusvahelistest õigusraamistikest jäävad paljud piraadid või muud kurjategijad endiselt vahistamata või kui nad ka vahistatakse, vabastatakse nad sageli ruttu kindlate juriidiliste tõendite või poliitilise tahte puudumise tõttu; märgib lisaks, et mitme ELi liikmesriigi kriminaalõiguse kaitsemeetmed on ebapiisavad võitluseks piraatluse vastu avamerel;

Neljapäev, 10. mai 2012

11. nõuab sellega seoses kiireid ja tõhusaid meetmeid, et tuua piraatluses kahtlustatavad isikud kohtu ette ja neid karistada, ning nõuab, et kolmandad riigid ja ELi liikmesriigid võtaksid oma riiklikku õigusesse üle kõik ÜRO mereõiguse konventsiooni ja ÜRO meresõitu ohustava ebaseadusliku tegevuse tõkestamise konventsiooni sätteid, kui nad ei ole seda veel teinud, et lahendada piraatide karistamatuse probleem; kutsub nõukogu ja komisjoni üles jätkama selle piirkonna riikides kohtumõistmise võimaluste selgitamist ning ettevalmistustööd piraatlusevastaste erikohtute loomiseks Somaalias ja teistes antud piirkonna riikides, mis oleks püsiv õiguslik lahendus, et piraatide üle kohut mõista;

12. võtab teadmiseks ÜRO peasekretäri soovitusel ÜRO Julgeolekunõukogule piraatluses kahtlustatavate isikute kinnipidamise ja vastutuselevõtmise hõlbustamiseks; rõhutab samal ajal vajadust tagada õiglased ja tõhusad menetlused olemasolevates kohalikes kohtutes ning inimlik ja turvaline vangistus piirkondlikes asutustes;

13. nõuab, et liikmesriigid uuriks ja jälgiks koostöös Europoli ja Interpoliga rahavoogude liikumist ning konfiskeeriks piraatidele lunarahana makstud raha, kuna on viiteid, et see võidakse üle kanda maailma eri paigus asuvatele pangakontodele, sh Euroopa pankadesse, samuti tuleks tuvastada ja likvideerida organiseeritud kuritegevuse võrgustikud, mis niisugusest tegutsemisest kasumit saavad; kutsub nõukogu üles veelgi tõhustama EU-NAVFORi koostööd Europoli ja Interpoliga;

14. kutsub EU-NAVFORi, NATOt ja ühiseid merejõudusid (*Coalition Maritime Forces*) üles tulemuslikult tegelema probleemiga, et kaaperdatud kaubalaevu kasutatakse üha enam nn emalaevadena – tegemist on suundumusega, mis näitab piraatide tegevusvõime olulist suurenemist ja mis võimaldab neil alustada jõulisemaid, sihikindlamaid ja paindlikumaid rünnakuid kogu India ookeanis;

15. rõhutab, et Euroopa Meresõiduohutuse Amet peaks jätkama koostööd EU-NAVFOR Atalantaga ning vajaduse korral esitama operatsioonile lipuriigi nõusoleku järel üksikasjalikud kaugtuvastus- ja jälgimissüsteemi (LRIT) andmed ja satelliidipildid seda piirkonda ELi lipu all läbivate laevade kohta; soovib sellega seoses liikmesriikidel anda ametile luba kõnealuste andmete ja kõnealuse teabe EU-NAVFORi operatsioonile esitamiseks;

16. on seisukohal, et piraatluse leviku tõttu peaks andma koolitust meremeestele, keda piraatlus võib ohustada, et suurendada nende enesekaitsevõimet; rõhutab sellega seoses, et laevandusettevõtjad peaksid järgima ja täiel määral kohaldama parimaid juhtimistavasid kaitseks Somaalia piraatluse vastu (*Best Management Practices for protection against Somalia Based Piracy – BMP4*), kuna sellega antakse kõikidele asjaosalistele piisavat teavet selle kohta, kuidas aidata laevadel Somaalia rannikuvetes vältida, ennetada või ohjeldada piraatide rünnakuid; kordab oma üleskutset, et kõik selles piirkonnas tegutsevad laevad registreeritaks asjaomaste meresõiduohutuse koordineerimisasutuste juures ja et järgitaks EU-NAVFOR Atalanta soovitusi; kutsub liikmesriike üles tagama, et kõik nende laevad registreeritakse;

17. nõuab, et nõukogu ja komisjon koos ÜRO ja Aafrika Liiduga, ning vastuseks Somaalia föderaalsete üleminekuvalitsuse korduvatele palvetele saada rahvusvahelist abi võitluseks piraatluse vastu ja humanitaarabilaevalde kaitseks Somaalia rannikuvetes, jätkaksid koostööd ning toetaksid Somaalia föderaalset üleminekuvalitsust võitluses piraatluse vastu, aitaksid kurjategijaid kohtu alla anda ning aitaksid Somaalial ja kogu piirkonnal oma suutlikkust suurendada;

18. kiidab heaks välisasjade nõukogu 12. detsembri 2011. aasta otsuse alustada piirkondlikku merendus-alase suutlikkuse suurendamise missiooni EUCAP Nestor, mille eesmärk on parandada merenduse ja õigussüsteemi suutlikkust, samuti rannapolitseinike ja kohtunike koolitust kaheksas Aafrika Sarve ja India ookeani lääneosa riigis; kutsub seega nõukogu ja Euroopa välisteenistust üles tegema kõik võimaliku, et tagada piirkondliku merendus-alase suutlikkuse suurendamise missiooni tegevuse algus kõnealuses piirkonnas järgmisel suvel;

Neljapäev, 10. mai 2012

19. märgib, et koolitus on vaid üks osa merenduslase suutlikkuse suurendamise meetmetest, ning kutsub liikmesriike seetõttu üles andma materiaalset abi missioonile ja kõnealusele piirkonnale ning eriti sealsetele patrull-laevadele;
20. toetab kindlalt Kampala rahu- ja lepitusprotsessi; nõuab, et olukorda Somaalias käsitletaksterviklikult, nii et julgeolek oleks seostatud arengu, õigusriigi põhimõtete järgimise ning inimõiguste ja rahvusvahelise humanitaarõiguse austamisega;
21. väljendab heameelt komisjoni otsuse üle kavandada Aafrika Liidu Somaalia-missiooni (AMISOM) vajadusteks Aafrika rahutagamisrahastu raamistikus täiendavalt 100 miljonit eurot ELi rahalist toetust ning kutsub liikmesriike ja rahvusvahelist üldsust üles aitama kaasa rahu edendamisele, majandusarengule ja stabiilsele demokraatlikule korrale rajamisele Somaalias, mis soodustaks julgeoleku tagamist ja võitlust piraatluse vastu pikemas perspektiivis; tervitab ELi eriesindaja ametissenimetamist Aafrika Sarve piirkonnas;
22. tunneb muret halveneva humanitaarolukorra üle Aafrika Sarve piirkonnas ning kutsub rahvusvahelist üldsust ja eeskätt ELi üles eraldama abivajajatele rohkem humanitaarabi, et rahuldada üha kasvavaid humanitaarvajadusi ning takistada olukorra jätkuvat halvenemist;
23. kordab, et piraatlusvastases strateegias tuleks alati arvesse võtta asjaolu, et piraatlus on ebaseaduslike majandushuvide teenistuses ning meetmed, millega stimuleerida Somaalia elanikke piraatlusest loobuma, peavad olema suunatud noorte tööhõive kindlustamisele ning pakkuma kohalikele elanikele alternatiivseid elatise teenimise võimalusi, mis oleksid piisavad;
24. tunnustab stabiliseerimisvahendi raames tähtsate mereteede programmi ühe osana teostatavat MARSICi projekti, mille eesmärk on teabe jagamise ja suutlikkuse suurendamise abil tõsta meresõidu turvalisust ja ohutust India ookeani lääneosas ja Adeni lahes, kuna sellega tähtsustatakse piirkondlikku koostööd selle piirkonna riikide vahel; loodab, et seda projekti pikendatakse üle 2013. aasta;
25. avaldab toetust piraatidevastase võitluse algatustele nii Ida- ja Lõuna-Aafrikas kui ka India ookeani piirkonna riikides; üks selline algatus on piraatlusevastane projekt MASE (merejulgeoleku programm), millele EL eraldas 2 miljonit eurot starditoetust; peab õigeks komisjoni poolt rahastatavate projektide ning ÜJKP piirkondliku merenduslase suutlikkuse suurendamise missiooni (RMCB) kavasolevat vastastikust täiendavust;
26. kordab, et Somaalia rannikuvetes toimuv piraatlus tuleneb avaliku korra puudumisest selles riigis ning seepärast peaks rahvusvaheline üldsus andma vajalikku tehnilist ja rahalist abi, et Somaalia föderaalne üleminekuvalitsus saaks piisavalt tugevaks, teostamaks kontrolli oma territoriaalvete ja oma majandusvööndi üle kooskõlas rahvusvahelise õiguse normidega;
27. tunnustab Somaalia ranniku lähedal toimuva piraatluse probleemidega tegeleva ÜRO kontaktrühma tööd, kuna see kontaktrühm kujutab endast esmakordset foorumit riikidevahelise ja kõiki peamisi asjaomaseid rahvusvahelisi organisatsioone hõlmava rahvusvahelise koostöö taseme ja kvaliteedi tõstmiseks kõnesolevas valdkonnas;
28. peab õigeks tihedat koostööd Rahvusvahelise Mereorganisatsiooniga merenduslase suutlikkuse suurendamise vallas ning ELi ja Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni strateegilise partnerluse sõlmimise ettevalmistamisel, et võidelda piraatlusega kogu Aafrika Sarve piirkonnas;
29. toonitab, et relvastatud eraturvajate kasutamine laevadel on meede, mis ei saa asendada terviklikku lahendust, mis on vajalik piraatlusega seotud mitmesuguste ohtude kõrvaldamiseks; võtab arvesse asjaolu, et mõni liikmesriik on võtnud vastu sellekohased õigusaktid; kutsub sellega seoses liikmesriike üles rakendama võimaluse korral laevade pardal vajalikke julgeolekumeetmeid ning kutsub komisjoni ja nõukogu üles välja töötama ELi lähenemisviisi pardal sertifitseeritud relvastatud personali kasutamise suhtes, et tagada selles osas Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni suuniste hea rakendamine;

Neljapäev, 10. mai 2012

30. märgib, et rahvusvahelise õiguse kohaselt kohaldatakse merel kõikidel juhtudel, piraatlusevastase võitluse meetmed kaasa arvatud, asjaomaste laevade ning laevadele võetud sõjaväepersonali suhtes lipuriigi õigust; märgib lisaks, et teised ametiasutused peale lipuriigi asutuste ei saa anda korraldust laeva arestimiseks või kinnipidamiseks, isegi kui tegemist on uurimise eesmärgil rakendatava meetmega;

31. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile, liikmesriikidele, Aafrika Liidu, ÜRO ja Valitsustevahelise Arenguameti (IGAD) peasekretärile, Somaalia föderaalset üleminekuvalitsuse juhile ning Üleaafrikalise Parlamendile.

Üleeuroopalise õiglaste mälestuspäeva loomise toetamine

P7_TA(2012)0205

Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta deklaratsioon üleeuroopalise õiglaste mälestuspäeva loomise toetamise kohta

(2013/C 261 E/07)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse kodukorra artiklit 123,

- A. tuletades meelde Jeruusalemmas asuva Õiglaste allee – mille rajamise algatas nüüdseks lahkunud Moshe Bejski, et avaldada austust neile, kes aitasid holokausti ajal juute – suurt moraalselt tähtsust;
 - B. tuletades meelde asutusi, mis on avaldanud austust inimestele, kes päätsid elusid genotsiidide ja massimõrvade (sealhulgas Armeenias, Bosnias, Kambodžas ja Rwandas toimunute) ning teiste 20. ja 21. sajandil toime pandud inimsusvastaste kuritegude ajal;
 - C. tuletades meelde kõiki neid, kes säilitasid natsismi ja kommunistliku totalitarismi ajal inimväärikuse;
 - D. arvestades, et headuse mälestamine on Euroopa integratsiooniprotsessi jaoks väga oluline, kuna see õpetab noorematele põlvkondadele, et igäihel on alati võimalus teha valik teiste inimeste aitamise ja inimväärikuse kaitsmise kasuks, ning et avalik-õiguslikel asutustel on kohustus tõsta esile eeskujude, mille seadsid inimesed, kes suutsid kaitsta vihkamise tõttu tagakiusatuid;
1. toetab juhtivate kodanike üleskutset luua üleeuroopaline õiglaste mälestuspäev, et avaldada 6. märtsil austust neile, kes võtsid isikliku vastutuse ja hakkasid vastu inimsusvastastele kuritegudele ja totalitarismile;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev deklaratsioon koos allakirjutanute nimedega⁽¹⁾ liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, komisjonile, nõukogule ja liikmesriikide parlamentidele.

⁽¹⁾ Allakirjutanute nimekiri on avaldatud 10. mai 2012. aasta protokollis lisas 1 (P7_PV(2012)05-10(ANN1)).

Neljapäev, 10. mai 2012

II

(Teatiseid)

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

EUROOPA PARLAMENT

Parlamendiliikme Corneliu Vadim Tudori puutumatus kaitsmise taotlus

P7_TA(2012)0151

Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta otsus Corneliu Vadim Tudori puutumatus ja eesõiguste kaitsmise taotluse kohta (2011/2100(IMM))

(2013/C 261 E/08)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Corneliu Vadim Tudori 14. aprilli 2011. aasta taotlust, millest anti teada Euroopa Parlamendi 9. mai 2011. aasta täiskogu istungil, tema puutumatus kaitsmiseks seoses Rumeenia kõrgema kassatsioonikohtu prokuröri algatatud menetlusega,
- olles vastavalt kodukorra artikli 7 lõikele 3 andnud Corneliu Vadim Tudorile kahel korral võimaluse anda selgitusi,
- võttes arvesse 8. aprilli 1965. aasta Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokoll artikleid 8 ja 9 ning otsesest ja üldistel valimistel Euroopa Parlamendi liikmete valimist käsitleva 20. septembri 1976. aasta akti artikli 6 lõiget 2,
- võttes arvesse Euroopa Liidu Kohtu 12. mai 1964. aasta, 10. juuli 1986. aasta, 15. oktoobri 2008. aasta, 21. oktoobri 2008. aasta, 19. märtsi 2010. aasta ja 6. septembri 2011. aasta otsuseid ⁽¹⁾,
- võttes arvesse Rumeenia põhiseaduse artiklit 72,
- võttes arvesse Rumeenia suursaadiku Euroopa Liidu juures 7. oktoobri 2011. aasta kirja,
- võttes arvesse kodukorra artikli 6 lõiget 3 ja artiklit 7,
- võttes arvesse õiguskomisjoni raportit (A7-0151/2012),

A. arvestades, et Euroopa Parlamendi liige Corneliu Vadim Tudor on palunud kaitsta tema parlamendiliikme puutumatus seoses Rumeenia kõrgemas kassatsioonikohtus käimasoleva menetlusega;

⁽¹⁾ Otsus kohtuasjas 101/63: Wagner vs. Fohrmann ja Krier, EKL 1964, lk 195; otsus kohtuasjas 149/85: Wybot vs. Faure ja teised, EKL 1986, lk 2391; otsus kohtuasjas T-345/05: Mote vs. parlament, EKL 2008, lk II-2849; otsus liidetud kohtuasjades C-200/07 ja C-201/07: Marra vs. De Gregorio ja Clemente, EKL 2008, lk I-7929; otsus kohtuasjas T-42/06: Gollnisch vs. parlament, EKL 2010, lk II-1135 ning otsus kohtuasjas C-163/10: Patriciello (EKLis veel avaldamata).

Neljapäev, 10. mai 2012

- B. arvestades, et hr Tudori taotlus on seotud kriminaalmenetlusega, mille raames teda süüdistatakse kohtutäituri ja mõne politseiametniku ähvardamises, nende vastu vägivalla kasutamises, nende solvamises ja üldiselt püüus takistada seadusliku otsuse täideviimist, kui erakond România Mare tõsteti 4. jaanuaril 2011. aastal Bukarestis oma ruumidest välja;
- C. arvestades, et kõnealuse kriminaalmenetluse raames süüdistatakse Corneliu Vadim Tudorit kohtu solvamises, ebasündsas käitumises ja rahu rikkumises;
- D. arvestades, et vastavalt Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokollile artiklile 8 ei või Euroopa Parlamendi liikmeid üle kuulata, nende suhtes tõkendit kohaldada ega neid kohtumenetlusele allutada nende poolt oma kohustuste täitmisel avaldatud arvamuste või antud häälte tõttu; ning arvestades, et protokollile artikli 9 kohaselt on neil oma riigi territooriumil samasugune immunitet nagu selle riigi parlamendi liikmetel;
- E. arvestades, et hr Tudor viitab oma kirjas nii protokollile artiklile 8 kui ka 9 (endised artiklid 9 ja 10); arvestades, et Rumeenia põhiseaduse artiklit 72 silmas pidades ei ole artikkel 9 asjakohane ning seetõttu tuleb tema taotlust tõlgendada nii, et see toetub ainult artiklile 8;
- F. arvestades, et 8. juunil 2011. aastal saatis õiguskomisjoni esimees Rumeenia ametivõimudele kirja, milles ta palus täiendavat, üksikasjalikumalt teavet hr Tudori vastu algatatud menetluse kohta;
- G. arvestades, et 7. oktoobri 2011. aasta kirjas märkisid Rumeenia ametivõimud: „kuna hr Tudorit ei ole kinni peetud, vahistatud ega läbi otsitud, puudub vajadus küsida Euroopa Parlamendi nõusolekut. Kuna juhtumi asjaolud ei ole seotud tema ametikohustuste täitmisel antud häältega ega avaldatud poliitiliste arvamustega ning teda ei ole kinni peetud, vahistatud ega läbi otsitud, ei ole peetud vajalikuks taotleda hr Tudori puutumatus eest ära võtmist“;
- H. arvestades, et erakonna România Mare väljatõstmine ja sellega seotud asjaolud kujutavad endast tõepoolest vastavalt tsiviil- ja kriminaalasja, millel puudub otsene ja ilmselge seos hr Tudori kui Euroopa Parlamendi liikme kohustuste täitmisega;
- I. arvestades, et hr Tudor ei kasutanud võimalust selgitada pädevale parlamendikomisjonile oma puutumatus kaitsmise taotlust, eriti Rumeenia ametivõimude kirja silmas pidades;
1. otsustab mitte kaitsta Corneliu Vadim Tudori puutumatus ja eesõigusi;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev otsus ja vastutava parlamendikomisjoni raport viivitamatult Rumeenia pädevale ametiasutusele ja Corneliu Vadim Tudorile.

Euroopa Parlamendi kodukorra artiklite 87a ja 88 muutmine

P7_TA(2012)0199

Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta otsus Euroopa Parlamendi kodukorra artiklite 87a ja 88 muutmise kohta (2009/2195(REG))

(2013/C 261 E/09)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse presidendi 9. oktoobri 2009. aasta kirja,

— võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 290 ja 291,

Neljapäev, 10. mai 2012

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrust (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes ⁽¹⁾,
 - võttes arvesse oma 5. mai 2010. aasta resolutsiooni õigusaktide delegeerimise volituste kohta ⁽²⁾,
 - võttes arvesse kodukorra artikleid 211 ja 212,
 - võttes arvesse põhiseaduskomisjoni raportit (A7-0072/2012),
1. otsustab teha kodukorras järgmised muudatused;
 2. tuletab meelde, et nimetatud muudatused jõustuvad järgmise osaistungjärgu esimesel päeval;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev otsus teavitamise eesmärgil nõukogule ja komisjonile.

KEHTIV TEKST

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 1
Euroopa Parlamendi kodukord
Artikkel 87a

Kui õigusaktiga delegeeritakse Euroopa Komisjonile õigus täiendada või muuta õigusakti teatavaid vähemolulisi sätteid:

- uurib vastutav komisjon iga Euroopa Parlamendile kontrollimiseks edastatud delegeeritud õigusakti projekti;
- võib vastutav komisjon esitada parlamendile resolutsiooni ettepanekus asjakohaseid ettepanekuid kooskõlas õigusakti sätetega.

Artikli 88 lõigete 1, 2 ja 3 sätteid kohaldatakse vajalike muudatustega.

1. Kui Euroopa Komisjon esitab Euroopa Parlamendile delegeeritud õigusakti, edastab president selle põhiõigusakti eest vastutavale komisjonile, kes võib otsustada määrata ühe või mitme delegeeritud õigusakti läbivaatamiseks raportööri.

Muudatusettepanek 2
Euroopa Parlamendi kodukord
Artikkel 87a – lõige 1a (uus)

1a. President teatab parlamendile kuupäeva, mil delegeeritud õigusakt saadi kätte kõikides ametlikes keeltes, ja tähtaaja, mille jooksul võib esitada vastuväiteid. Tähtaega hakatakse arvutama alates sellest kuupäevast.

Teade avaldatakse istungi protokollis koos vastutava komisjoni nimega.

⁽¹⁾ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

⁽²⁾ ELT C 81 E, 15.3.2011, lk 6.

Neljapäev, 10. mai 2012

KEHTIV TEKST

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 3**Euroopa Parlamendi kodukord
Artikkel 87a – lõige 1b (uus)**

1b. Vastutav komisjon võib vajaduse korral pärast kõikide asjaomaste komisjonidega konsulteerimist vastavalt põhiõigusakti sätetele esitada parlamendile resolutsiooni ettepaneku koos põhjendustega. Resolutsiooni ettepanekus näidatakse ära parlamendi vastuväite põhjendus ning ettepanekus võidakse paluda Euroopa Komisjonil esitada uus delegeeritud õigusakt, milles võetakse arvesse parlamendi soovitusi.

Muudatusettepanek 4**Euroopa Parlamendi kodukord
Artikkel 87a – lõige 1c (uus)**

1c. Kui vastutav komisjon ei ole esitanud resolutsiooni ettepanekut kümme tööpäeva enne selle osaistungjärgu algust, mille kolmapäev eelneb ja on kõige lähem lõikes 1d nimetatud tähtaja möödumisele, võib fraktsioon või vähemalt 40 parlamendiliiget esitada asjakohase resolutsiooni ettepaneku nimetatud osaistungjärgu päevakorda lisamiseks.

Muudatusettepanek 5**Euroopa Parlamendi kodukord
Artikkel 87a – lõige 1d (uus)**

1d. Parlament teeb iga esitatud resolutsiooni ettepaneku kohta otsuse põhiõigusaktis kehtestatud tähtaja jooksul ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 290 sätestatud enamusega.

Kui vastutav komisjon peab asjakohaseks pikendada delegeeritud õigusaktile vastuväidete esitamise tähtaega kooskõlas põhiõigusaktiga, teatab vastutava komisjoni esimees Euroopa Parlamendi nimel pikendamisest nõukogule ja Euroopa Komisjonile.

Neljapäev, 10. mai 2012

KEHTIV TEKST

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 6**Euroopa Parlamendi kodukord**
Artikkel 87a – lõige 1e (uus)

1e. Kui vastutav komisjon soovib parlamendil enne põhiõigusaktis kehtestatud tähtaja möödumist teatada, et parlamendil ei ole delegeeritud õigusakti kohta vastuväiteid, siis

- teavitab vastutav komisjon sellest komisjonide esimeeste konverentsi esimeest kirja teel, tuues välja põhjendused, ning esitab vastava soovitus;
- juhul kui komisjonide esimeeste konverentsi järgmisel koosolekul või kiireloomulistel juhtudel kirjaliku menetluse kohaselt vastuväiteid ei esitata, teavitab komisjonide esimeeste konverentsi esimees sellest parlamendi presidendi, kes annab sellest täiskogu istungil esimesel võimalusel teada;
- juhul kui 24 tunni jooksul pärast täiskogu istungil teatavaks tegemist esitab mõni fraktsioon või vähemalt 40 parlamendiliiget soovitus kohta vastuväite, pannakse soovitus hääletusele;
- juhul kui sama ajavahemiku jooksul vastuväiteid ei esitata, loetakse esitatud soovitus heaks kiidetuks;
- pärast sellise soovitus vastuvõtmist esitatud vastuväited delegeeritud õigusakti kohta on vastuvõetamatud.

Muudatusettepanek 7**Euroopa Parlamendi kodukord**
Artikkel 87a – lõige 1f (uus)

1f. Vastutav komisjon võib vastavalt põhiõigusakti sätetele esitada parlamendile nõuetekohaselt põhjendatud resolutsiooni ettepaneku, millega tühistatakse täielikult või osaliselt kõnealuses õigusaktis ette nähtud volituste delegeerimine. Parlament teeb otsuse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 290 sätestatud enamusega.

Muudatusettepanek 8**Euroopa Parlamendi kodukord**
Artikkel 87a – lõige 1g (uus)

1g. President teavitab nõukogu ja Euroopa Komisjoni käesoleva artikli alusel võetud seisukohast.

Neljapäev, 10. mai 2012

KEHTIV TEKST

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 9
Euroopa Parlamendi kodukord
Artikkel 88 – pealkiri

Rakendusmeetmed

Rakendusaktid ja rakendusmeetmed

Muudatusettepanek 10
Euroopa Parlamendi kodukord
Artikkel 88 – lõige 1

1. Kui Euroopa Komisjon edastab parlamendile **rakendusmeetmete projekti**, saadab president **meetmete projekti** sellele komisjonile, **mis on vastutav komisjon põhiakti puhul**. Kui **põhiaktiga seoses on kohaldatud kaasatud komisjonide menetlust, palub vastutav komisjon igal kaasatud komisjonil esitada oma seisukoha suuliselt või kirja teel**.

1. Kui Euroopa Komisjon edastab parlamendile **rakendusakti või rakendusmeetme eelnõu**, saadab president **selle põhiakti eest vastutavale komisjonile, kes võib otsustada määrata ühe või mitme rakendusakti või rakendusmeetme eelnõu läbivaatamiseks raportööri**.

Muudatusettepanek 11
Euroopa Parlamendi kodukord
Artikkel 88 – lõige 2

2. Vastutava komisjoni esimees määrab tähtaja, mille jooksul parlamendiliikmed saavad teha komisjonile ettepaneku meetmete projekti kohta vastuväidete esitamiseks. Kui komisjon peab seda vajalikuks, võib ta otsustada nimetada komisjoni liikmete või alaliste asendusliikmete hulgast raportööri. Kui komisjon esitab meetmete projekti kohta vastuväiteid, esitab ta resolutsiooni ettepaneku, milles väljendatakse meetmete projekti vastuvõtmisele vastuseisu ja milles võib ka märkida, milliseid muudatusi tuleks meetmete projektis teha.

2. Vastutav komisjon võib esitada parlamendile põhjendatud resolutsiooni ettepaneku, milles märgitakse, et rakendusakti või rakendusmeetme eelnõu ületab põhiõigusaktis ette nähtud rakendamisolulisi või on muul viisil liidu õigusega vastuolus.

Kui parlament võtab alates meetmete projekti saamisest arvestatava tähtaja jooksul sellise resolutsiooni vastu, palub president Euroopa Komisjonil meetmete projekti tagasi võtta, seda muuta või esitada asjakohase seadusandliku menetluse kohaselt ettepanek.

Muudatusettepanek 12
Euroopa Parlamendi kodukord
Artikkel 88 – lõige 3

3. Kui enne tähtaja möödumist osaistungjärku ei toimu, loetakse vastamise õigus üleläänuks vastutavale komisjonile. Vastus esitatakse komisjoni esimehe kirjuna Euroopa Komisjoni vastutavale liikmele ja sellest teatatakse kõigile parlamendiliikmetele.

3. Resolutsiooni ettepanekus võidakse paluda Euroopa Komisjonil õigusakt, meede, õigusakti või meetme eelnõu tagasi võtta, muuta seda parlamendi vastuväiteid arvesse võttes või esitada uus seadusandlik ettepanek. President teavitab tehtud otsusest nõukogu ja komisjoni.

Neljapäev, 10. mai 2012

KEHTIV TEKST

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 13**Euroopa Parlamendi kodukord
Artikkel 88 – lõige 4 – sissejuhatav osa**

4. Kui Euroopa Komisjoni kavandatud rakendusmeetmed kuuluvad kontrolliga regulatiivmenetluse alla, *ei kohaldata lõiget 3 ning lõikeid 1 ja 2 täiendatakse järgmiselt:*

4. Kui Euroopa Komisjoni kavandatud rakendusmeetmed kuuluvad *nõukogu otsuses 1999/468/EÜ (millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused) ette nähtud* kontrolliga regulatiivmenetluse alla, *kohaldatakse järgmisi täiendavaid sätteid:*

Muudatusettepanek 14**Euroopa Parlamendi kodukord
Artikkel 88 – lõige 4 – punkt a**

a) kontrolliks ette nähtud aega arvestatakse alates sellest, kui meetmete *projekt* on esitatud parlamendile kõigis ametlikes keeltes. *Lühemate tähtaegade korral (nõukogu otsuse 1999/468/EÜ (millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused) artikli 5a lõike 5 punkt b) ja tungivalt kiireloomulistel juhtudel* (otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõige 6) arvestatakse kontrolliks ette nähtud aega alates sellest, kui parlament on saanud kätte rakendusmeetmete lõpliku *projekti* nendes keeleversioonides, mis esitati otsuse 1999/468/EÜ kohaselt moodustatud komitee liikmetele, välja arvatud juhul, kui vastutava komisjoni esimehel on vastuväiteid. Artiklit 146 sellisel juhul ei kohaldata;

a) kontrolliks ette nähtud aega arvestatakse alates sellest, kui meetmete *eelnõu* on esitatud parlamendile kõigis ametlikes keeltes. Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõike 5 **punktis b sätestatud lühema tähtaja korral ja** otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a **lõikes 6 sätestatud tungivalt kiireloomulistel juhtudel** arvestatakse kontrolliks ette nähtud aega alates sellest, kui parlament on saanud kätte rakendusmeetmete lõpliku *eelnõu* nendes keeleversioonides, mis esitati otsuse 1999/468/EÜ kohaselt moodustatud komitee liikmetele, välja arvatud juhul, kui vastutava komisjoni esimehel on vastuväiteid. Artiklit 146 sellisel juhul ei kohaldata;

Muudatusettepanek 15**Euroopa Parlamendi kodukord
Artikkel 88 – lõige 4 – punkt aa (uus)**

aa) kui rakendusmeetme eelnõu põhineb otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikel 5 või 6, mille kohaselt on parlamendil vastuseisu avaldamiseks piiratud aeg, ja vastutaval komisjonil ei ole olnud võimalik ettenähtud aja jooksul kokku tulla, võib vastutava komisjoni esimees esitada resolutsiooni ettepaneku, milles väljendatakse meetme eelnõu vastuvõtmisele vastuseisu;

Muudatusettepanek 16**Euroopa Parlamendi kodukord
Artikkel 88 – lõige 4 – punkt b**

b) parlament võib koosseisu häälteenamusega *meetmete projekti* tagasi lükata, *põhjendades seda asjaoluga*, et *meetmete projektis* ületatakse põhiaktiga ettenähtud rakendusvolitusi, *projekt* ei ole põhiakti eesmärgi või sisuga kooskõlas või rikub subsidiaarsuse või proportsionaalsuse põhimõtet;

b) parlament võib koosseisu häälteenamusega *rakendusmeetme eelnõu* tagasi lükata, *märkides*, et *eelnõus* ületatakse põhiaktiga ettenähtud rakendusvolitusi, *eelnõu* ei ole põhiakti eesmärgi või sisuga kooskõlas või rikub subsidiaarsuse või proportsionaalsuse põhimõtet;

Neljapäev, 10. mai 2012

KEHTIV TEKST

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 17**Euroopa Parlamendi kodukord
Artikkel 88 – lõige 4 – punkt c**

- c) kui meetmete projekt põhineb otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikel 5 või 6, mille kohaselt on parlamendil vastuseisu avaldamiseks piiratud aeg, ja vastutaval komisjonil ei ole olnud võimalik ettenähtud ajal kokku tulla, võib vastutava komisjoni esimees esitada resolutsiooni ettepaneku, milles väljendatakse meetmete projekti vastuvõtmisele vastuseisu.
- välja jäetud

Muudatusettepanek 18**Euroopa Parlamendi kodukord
Artikkel 88 – lõige 4 – punkt ca (uus)**

- ca) kui vastutav komisjon soovib pärast Euroopa Komisjoni nõuetekohaselt põhjendatud taotluse saamist komisjonide esimeeste konverentsi esimehele saadetas vahendusi sisaldavas kirjas, et parlament peaks enne otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõike 3 punktis c ja/või artikli 5a lõike 4 punktis e sätestatud tavapärase tähtaja möödumist teatama, et tal ei ole kavandatava meetme kohta vastuväiteid, kohaldatakse käesoleva määruse artikli 87a lõikes 1e sätestatud menetlust.

Muudatusettepanek 19**Euroopa Parlamendi kodukord
Artikkel 88a – pealkiri (uus)****Artikkel 88a**

Läbivaatamine kaasatud komisjonidega menetluse või komisjonide ühiste koosolekutega menetluse kohaselt

Muudatusettepanek 20**Euroopa Parlamendi kodukord
Artikkel 88a – lõige 1 (uus)**

1. Kui parlament võttis põhiõigusakti vastu artiklis 50 sätestatud menetluse kohaselt, kohaldatakse delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide või rakendusmeetmete eelnõude läbivaatamise suhtes järgmisi täiendavaid sätteid:

- delegeeritud õigusakt või rakendusakti või rakendusmeetme eelnõu edastatakse vastutavale komisjonile ja kaasatud komisjonile;

Neljapäev, 10. mai 2012

KEHTIV TEKST

MUUDATUSETTEPANEK

- vastutava komisjoni esimees määrab tähtaja, mille jooksul võib kaasatud komisjon koostada ettepanekuid üksnes oma vastutusalasse või kahe komisjoni ühisesse vastutusalasse kuuluvate küsimuste kohta;
- kui delegeeritud õigusakt või rakendusakti või rakendusmeetme eelnõu kuulub peamiselt kaasatud komisjoni vastutusalasse, võtab vastutav komisjon kaasatud komisjoni ettepanekud vastu ilma hääletuseta; vastasel juhul võib president anda kaasatud komisjonile loa esitada parlamendile resolutsiooni ettepanek.

Muudatusettepanek 21

Euroopa Parlamendi kodukord
Artikkel 88a – lõige 2 (uus)

2. Kui parlament võttis põhiõigusakti vastu artiklis 51 sätestatud menetluse kohaselt, kohaldatakse delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide või rakendusmeetmete eelnõude läbivaatamise suhtes järgmisi täiendavaid sätteid:

- delegeeritud õigusakti või rakendusakti või rakendusmeetme eelnõu kättesaamisel otsustab president artiklis 51 sätestatud kriteeriumeid ja asjaomaste komisjonide esimeeste vahelisi võimalikke kokkuleppeid arvesse võttes, milline komisjon vastutab või millised komisjonid vastutavad ühiselt selle läbivaatamise eest;
- kui delegeeritud õigusakt või rakendusakti või rakendusmeetme eelnõu on esitatud läbivaatamiseks komisjonide ühiste koosolekutega menetluse kohaselt, võib kumbki komisjon taotleda ühise koosoleku kokkukutsumist resolutsiooni ettepaneku läbivaatamiseks. Kui asjaomaste komisjonide esimehed kokkuleppele ei jõua, kutsub ühise koosoleku kokku komisjonide esimeeste konverentsi esimees.

Muudatusettepanek 22

Euroopa Parlamendi kodukord
Artikkel 216 – lõige 4

4. Parandus tehakse teatavaks järgmisel osaistungjärgul. Parandus loetakse heakskiidetuks, kui **48 tunni** jooksul alates selle teatavastegemisest ei esita fraktsioon või vähemalt 40 parlamendiliiget taotlust selle hääletusele panemiseks. Kui parandust ei kiideta heaks, saadetakse see tagasi vastutavale komisjonile, kes võib esitada muudetud paranduse või menetluse lõpetada.

4. Parandus tehakse teatavaks järgmisel osaistungjärgul. Parandus loetakse heakskiidetuks, kui **24 tunni** jooksul alates selle teatavastegemisest ei esita fraktsioon või vähemalt 40 parlamendiliiget taotlust selle hääletusele panemiseks. Kui parandust ei kiideta heaks, saadetakse see tagasi vastutavale komisjonile, kes võib esitada muudetud paranduse või menetluse lõpetada.

Neljapäev, 10. mai 2012

Vastamata kirjaliku küsimuse parlamendikomisjonis arutamine (kodukorra artikli 117 lõike 3 tõlgendamine)

P7_TA(2012)0204

Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta otsus vastamata kirjaliku küsimuse parlamendikomisjonis arutamise kohta (kodukorra artikli 117 lõike 3 tõlgendamine)

(2013/C 261 E/10)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse põhiseaduskomisjoni esimehe 27. aprilli 2012. aasta kirja,

— võttes arvesse kodukorra artiklit 211,

1. võtab vastu kodukorra artikli 117 lõike 3 järgmise tõlgenduse:

„Kuna parlamendikomisjoni esimehel on artikli 193 lõike 1 kohaselt volitused kutsuda kokku komisjoni koosolek, peab ta töö nõuetekohase korraldamise huvides tegema otsuse tema poolt kokku kutsutud koosoleku päevakorra projekti kohta. See õigus ei välista artikli 117 lõike 3 kohast kohustust lisada kirjalikult vastatav küsimus koostaja taotlusel komisjoni järgmise koosoleku päevakorra projekti. Esimehel on aga kaalutusõigus, mille kohaselt ta võib poliitilisi prioriteete arvesse võttes esitada ettepaneku koosoleku tööplaani ja menetlusliku korralduse kohta (näiteks aruteluta menetlus ja vajaduse korral jätkutegevust puudutava otsuse tegemine või, kui see on asjakohane, soovitus lükata selle päevakorrapunkti arutamine edasi järgmisele koosolekule).”

2. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev otsus teavitamise eesmärgil nõukogule ja komisjonile.

Neljapäev, 10. mai 2012

III

(Ettevalmistavad aktid)

EUROOPA PARLAMENT

Kaitse dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed *I**

P7_TA(2012)0148

Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (COM(2012)0041 – C7-0030/2012 – 2012/0019(COD))

(2013/C 261 E/11)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (COM(2012)0041),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artikli 207 lõiget 2, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C7-0030/2012),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3,
 - võttes arvesse nõukogu esindaja poolt 25. aprilli 2012. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 55 ja artikli 46 lõiget 1,
 - võttes arvesse rahvusvahelise kaubanduse komisjoni raportit (A7-0140/2012),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatseb seda oluliselt muuta või selle muu tekstiga asendada;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

Neljapäev, 10. mai 2012

P7_TC1-COD(2012)0019

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 10. mail 2012. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2012, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (määrus (EL) nr 765/2012) lõplikule kujule.)

**Teatavate Venemaalt pärit terasetoodete impordi suhtes kehtestatud piirnormid
***I**

P7_TA(2012)0149

Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta seadusandlik resolutsioon Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse kohta, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1342/2007 teatavate Venemaa Föderatsioonist pärit terasetoodete impordi suhtes kehtestatud teatavate piirnormide haldamise kohta (COM(2011)0715 – C7-0396/2011 – 2011/0315(COD))

(2013/C 261 E/12)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (COM(2011)0715),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artiklit 207, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C7-0396/2011),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3,
 - võttes arvesse nõukogu esindaja poolt 25. aprilli 2012. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 55,
 - võttes arvesse rahvusvahelise kaubanduse komisjoni raportit (A7-0085/2012),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatseb seda oluliselt muuta või selle teise tekstiga asendada;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

Neljapäev, 10. mai 2012

P7_TC1-COD(2011)0315

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 10. mail 2012. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr .../2012, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1342/2007 teatavate Venemaa Föderatsioonist pärit terasetoodete impordi suhtes kehtestatud teatavate piirnormide haldamise kohta

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (määrus (EL) nr 529/2012) lõplikule kujule.)

Euroopa Liidu Teataja elektrooniline avaldamine ***

P7_TA(2012)0150

Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu määruse eelnõu Euroopa Liidu Teataja elektroonilise avaldamise kohta (10222/5/2011 – C7-0076/2012 – 2011/0070(APP))

(2013/C 261 E/13)

(Seadusandlik erimenetlus – nõusolek)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu määruse eelnõu (10222/5/2011),
 - võttes arvesse nõusoleku taotlust, mille nõukogu esitas vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 352 (C7-0076/2012),
 - võttes arvesse kodukorra artikli 81 lõiget 1,
 - võttes arvesse õiguskomisjoni soovitusi (A7-0087/2012),
1. annab nõusoleku nõukogu määruse eelnõule;
 2. tuletab nõukogule meelde, et kui Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 352 sätestatud ühehäälsuse nõue ja Ühendkuningriigi parlamendi käimasolevad menetlused peaksid põhjustama eelnõu tekstis muudatusi, tuleb Euroopa Parlamendi nõusolekut uuesti taotleda;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

Neljapäev, 10. mai 2012

Rändlus üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidu piires ***I

P7_TA(2012)0197

Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, mis käsitleb rändlust üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidu piires (uuesti sõnastatud) (COM(2011)0402 – C7-0190/2011 – 2011/0187(COD))

(2013/C 261 E/14)

(Seadusandlik tavamenetlus – uuesti sõnastamine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (COM(2011)0402),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ning artiklit 114, mille alusel komisjon esitas Euroopa Parlamendile ettepaneku (C7-0190/2011),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3,
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 26. oktoobri 2011. aasta arvamust ⁽¹⁾,
 - võttes arvesse 28. novembri 2001. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet õigusaktide uuesti sõnastamise tehnika süstemaatilise kasutamise kohta ⁽²⁾,
 - võttes arvesse vastavalt kodukorra artikli 87 lõikele 3 saadetud õiguskomisjoni 25. novembri 2011. aasta kirja tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonile,
 - võttes arvesse nõukogu esindaja poolt 28. märtsi 2012. aasta kirjas võetud kohustust kiita parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4,
 - võttes arvesse kodukorra artikleid 87 ja 55,
 - võttes arvesse tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni raportit ning siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni arvamust (A7-0149/2012),
- A. arvestades, et Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni õigusteenistuste konsultatiivse töörühma arvamuse kohaselt ei sisalda kõnealune ettepanek muid sisulisi muudatusi peale nende, mis on ettepanekus esile toodud, ning arvestades, et varasemate õigusaktide muutmata sätete ja nimetatud muudatuste kodifitseerimise osas piirdub ettepanek üksnes kehtivate õigusaktide kodifitseerimisega ilma sisuliste muudatusteta;
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha, võttes arvesse Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni õigusteenistuste konsultatiivse töörühma soovitusi;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

⁽¹⁾ ELT C 24, 28.1.2012, lk 131.

⁽²⁾ EÜT C 77, 28.3.2002, lk 1.

Neljapäev, 10. mai 2012

P7_TC1-COD(2011)0187

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 10. mail 2012. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2012, mis käsitleb rändlust üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidu piires (uuesti sõnastatud)

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (määrus (EL) nr 531/2012) lõplikule kujule.)

Ohtlike kemikaalide eksport ja import *I**

P7_TA(2012)0198

Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus ohtlike kemikaalide ekspordi ja impordi kohta (uuesti sõnastatud) (COM(2011)0245 – C7-0107/2011 – 2011/0105(COD))

(2013/C 261 E/15)

(Seadusandlik tavamenetlus – uuesti sõnastamine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (COM(2011)0245),
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2, artikli 192 lõiget 1 ja artiklit 207, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C7-0107/2011),
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3,
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 13. juuli 2011. aasta arvamust⁽¹⁾,
- olles konsulteerinud Regioonide Komiteega,
- võttes arvesse 28. novembri 2001. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet õigusaktide uuesti sõnastamise tehnika süstemaatilise kasutamise kohta⁽²⁾,
- võttes arvesse õiguskomisjoni 25. novembri 2011. aasta kirja keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonile, saadetud vastavalt kodukorra artikli 87 lõikele 3,
- võttes arvesse nõukogu esindaja poolt 29. veebruari 2012. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4;
- võttes arvesse kodukorra artikleid 87 ja 55,
- võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni raportit (A7-0015/2012),

⁽¹⁾ ELT C 318, 29.10.2011, lk 163.

⁽²⁾ EÜT C 77, 28.3.2002, lk 1.

Neljapäev, 10. mai 2012

- A. arvestades, et Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni õigusteenistuste konsultatiivse töörühma arvamuse kohaselt ei sisalda kõnealune ettepanek muid sisulisi muudatusi peale nende, mis on ettepanekus esile toodud, ning arvestades, et varasemate õigusaktide muutmata sätete ja nimetatud muudatuste kodifitseerimise osas piirdub ettepanek üksnes kehtivate õigusaktide kodifitseerimisega ilma sisuliste muudatusteta;
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha, võttes arvesse Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni õigusteenistuste konsultatiivse töörühma soovitusi;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatseb seda oluliselt muuta või selle muu tekstiga asendada;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

P7_TC1-COD(2011)0105

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 10. mail 2012. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2012, ohtlike kemikaalide ekspordi ja impordi kohta (uuesti sõnastatud)

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (määrus (EL) nr 649/2012) lõplikule kujule.)

III Ettevalmistavad aktid

EUROOPA PARLAMENT

Neljapäev, 10. mai 2012

2013/C 261 E/11	Kaitse dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed ***I Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (COM(2012)0041 – C7-0030/2012 – 2012/0019(COD))	51
	P7_TC1-COD(2012)0019 Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 10. mail 2012. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2012, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed	52
2013/C 261 E/12	Teatavate Venemaalt pärit terasetoodete impordi suhtes kehtestatud piirnormid ***I Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta seadusandlik resolutsioon Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse kohta, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1342/2007 teatavate Venemaa Föderatsioonist pärit terasetoodete impordi suhtes kehtestatud teatavate piirnormide haldamise kohta (COM(2011)0715 – C7-0396/2011 – 2011/0315(COD))	52
	P7_TC1-COD(2011)0315 Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 10. mail 2012. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr .../2012, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1342/2007 teatavate Venemaa Föderatsioonist pärit terasetoodete impordi suhtes kehtestatud teatavate piirnormide haldamise kohta	53
2013/C 261 E/13	ELT elektrooniline avaldamine *** Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta seadusandlik resolutsioon, mis käsitleb nõukogu määruse eelnõu ELT elektroonilise avaldamise kohta (10222/5/2011 – C7-0076/2012 – 2011/0070(APP))	53
2013/C 261 E/14	Rändlus üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidu piires ***I Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, mis käsitleb rändlust üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidu piires (uuesti sõnastatud) (COM(2011)0402 – C7-0190/2011 – 2011/0187(COD))	54
	P7_TC1-COD(2011)0187 Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 10. mail 2012. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2012, mis käsitleb rändlust üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidu piires (uuesti sõnastatud)	55
2013/C 261 E/15	Ohtlike kemikaalide eksport ja import ***I Euroopa Parlamendi 10. mai 2012. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus ohtlike kemikaalide ekspordi ja impordi kohta (uuesti sõnastatud) (COM(2011)0245 – C7-0107/2011 – 2011/0105(COD))	55
	P7_TC1-COD(2011)0105 Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 10. mail 2012. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2012, ohtlike kemikaalide ekspordi ja impordi kohta (uuesti sõnastatud)	56

Menetluste selgitus

- * Nõuandemenetlus
- **I Koostöömenetlus, esimene lugemine
- **II Koostöömenetlus, teine lugemine
- *** Nõusolekumenetlus
- ***I Kaasotsustamismenetlus, esimene lugemine
- ***II Kaasotsustamismenetlus, teine lugemine
- ***III Kaasotsustamismenetlus, kolmas lugemine

(Menetlus põhineb Euroopa Komisjoni esitatud õiguslikul alusel.)

Poliitilised muudatused: uus või muudetud tekst on märgistatud paksus kaldkirjas, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga █.

Teenistuste tehnilised parandused ja kohandused: uus või muudetud tekst on märgistatud tavalises kaldkirjas, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga ||.

EUR-Lexi (<http://new.eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET